

د عیسی مسیح په هکله د لوقا انجیل

د کتاب پېژندنه

د لوقا انجیل د ۶۰ نه تر ۷۰ میلادي کلونو پورې د لوقا په نامه یو سړي لیکلی دی. لوقا یو غیریهودي ډاکتر او د پولوس رسول د نژدې ملګرو څخه ؤ. لوقا د پولوس سره د عیسی مسیح د زېري په رسولو کې مرسته کوله او زیات سفرونه یې ورسره کړي دي. هغه دا زېري چې د عیسی مسیح په هکله دی، د تیوفیلوس په نوم یو سړي ته چې یو لوړرتبه مامور ؤ، لیکلی ؤ (لوقا ۱:۱-۴). لوقا د څو عیني شاهدانو څخه معلومات راټول کړ او د روح القدس په لارښوونه یې د هغه څخه یو منظم او سم راپور د عیسی د ژوند په هکله جوړ کړ.

لوقا په دې انجیل کې دا بیانوي چې انسان څرنګه د عیسی مسیح په وسیله خلاصون وموند. وروسته له هغې چې لومړني انسان ګناه وکړه او د خدای څخه لېرې شو، هغه الهي نقشه چې د انسان د خلاصون په خاطر جوړه شوې وه او نبیانو د هغې په هکله نبوت کړی ؤ، د عیسی مسیح د ژوندانه په پېښو کې عملي شو.

د لوقا انجیل د عیسی مسیح په ژوند کې د هغه د زېږېدنې د وخت نه د اسمان تر ختلو پورې مهمې پېښې بیانوي. هغه په دې انجیل کې عیسی هم د یهودیانو او هم د نورو خلکو د خلاصونکي په توګه ورپېژني. همدارنګه د لوقا انجیل د ټولني د ټیټ موقف خلکو لکه غیریهودیانو، بنځو، کونډو، د ټولني نه شړل شویو خلکو، غریبانو، محتاجو او معیوبو خلکو ته د عیسی په خدمت باندې ټینګار کوي. ټول انسانان مینې ته اړتیا لري او عیسی د مینې او محبت سرچینه ده. د انسان ډېر مهم او

اساسي درد گناه ده او عیسی انسان ته د گناه څخه خلاصون ورکوي. همدارنگه د لوقا په انجيل کې په دعا، روح القدس، د عیسی په ماموریت یا خدمت کولو کې د بنځو په ونډه او د خدای له خوا د گناهونو په بخښنې باندې زیات ټینګار شوی دی.

د لوقا په انجيل کې اساسي ټینګار د خدای په پاچاهۍ باندې دی. دا هغه وخت دی چې خدای په خلکو باندې حکومت کوي چې د خلکو او د ټولنې په ژوند کې مهم بدلونونه رامنځته کيږي. عیسی د خدای په حکومت یا واکمنۍ کې ځانګړی ارزښت لري. هغه د مسیح یا وعده شوي پاچا په توګه راغی، ترڅو په نړۍ کې د خدای حکومت رامنځته کړي.

د موضوعگانو لست

سریزه: ۱:۱-۴

د تعمید غسل ورکونکي یحیی او د عیسی مسیح زېږېدنه او ماشومتوب: ۱:۵ - ۲:۵۲

د تعمید غسل ورکونکي یحیی ماموریت: ۱:۳-۲۰

د عیسی مسیح تعمید او ازمېښتونه: ۳:۲۱ - ۴:۱۳

په جلیل کې د عیسی مسیح خدمتونه: ۴:۱۴ - ۹:۵۰

له جلیل څخه تر اورشلیمه د عیسی مسیح تعلیم او معجزې: ۹:۵۱ - ۱۹:۲۷

په اورشلیم او د هغه په شاوخوا سیمو کې وروستنی هفته: ۱۹:۲۸ - ۲۳:۵۶

د عیسی بیا راژوندي کېدل، رانېکاره کېدل او پورته ختل: ۱:۲۴-۵۳

۱ بناغلی تیوفیلوسه:

ډېرو خلکو کونښنې کړې دي ترڅو هغه پېښې بیان کړي چې زمونږ په منځ کې رامنځته شوې دي.

۲ هغوی هغه څه لیکلي دي چې مونږ ته د عیني شاهدانو او د خدای د کلام د خدمتګارانو له

خوا رارسېدلي دي. ۳ بناغلی تیوفیلوسه، ما هم په خپل وار سره دا ټولې پېښې له پیل څخه په

غور سره وڅپړلې، نو دا راته بڼه ښکاره شوه چې هغه تاسو ته په ترتیب سره ولیکم. (۴) دا کار د دې دپاره کوم ترڅو ته د هغو ټولو شیانو په هکله چې ورڅخه خبر شوی یې، په حقیقت پوه شې.

د یحیی د زېږېدنې په هکله پېشگويي

(۵) د یهودیې د پاچا هیرودیس په زمانه کې یو یهودي کاهن ؤ چې زکریا نومېده او د ایبا د ډلې څخه ؤ. د هغه ښځه الیزابت نومېدله او هغه هم د هارون کاهن د کورنۍ څخه وه. (۶) هغوی دواړه د خدای په نظر کې عادلان خلک وو او په پوره توګه یې د څښتن په ټولو قوانینو او حکمونو باندې عمل کاوه. (۷) خو هغوی اولاد نه درلود، ځکه چې الیزابت شنه وه او دواړه ډېر زاړه وو.

(۸) کله چې د خدای په کور کې د خدمت وار د زکریا ډلې ته ورسېده، نو زکریا د کاهن په توګه په خپله وظيفه کې بوخت شو. (۹) د کاهنانو د دود له مخې هغه د پچې په وسیله غوره شو، ترڅو د خدای کور ته ننوځي او خوشبويي وسوځوي. (۱۰) د خوشبويۍ د سوځولو په وخت کې ګڼ شمېر عبادت کوونکي دباندي ولاړ وو او دعا یې کوله. (۱۱) په دې وخت کې د څښتن یوه فرېښته زکریا ته وربښکاره شوه چې د قربانۍ د ځای ښي خواته چې خوشبويي په کې سوځېدله، ولاړه وه. (۱۲) کله چې زکریا هغه ولیدله، نو ټکان یې وخوړ او وېره ورباندې راغله. (۱۳) خو فرېښتې هغه ته وویل: «ای زکریا، مه وېرېره! ستا دعا قبوله شوې ده او ستا ښځه الیزابت به تاته یو زوی

وزېږوي او ته به په هغه باندې یحیی نوم کېږدي. (۱۴) هغه به ستا دپاره د خوښۍ او خوشحالی سبب شي او ډېر خلک به د هغه په زېږېدلو خوشحالي وکړي. (۱۵) ځکه چې هغه به د څښتن په نظر کې لوی سړی وي. هغه باید هېڅکله شراب او یا داسې کوم شی ونه څښي چې ورباندې نشه شي. هغه به د مور د ګېډې نه د روح القدس څخه ډک وي، (۱۶) او ډېر اسراییليان به د خپل څښتن خدای خواته راواړوي. (۱۷) یحیی به په هماغه روح او قدرت سره چې الیاس نبي درلود د څښتن په مخکې روان وي، ترڅو پلرونه او اولادونه سره پخلا کړي، سرکښه کسان د نېکانو د

حکمت نه ډکې لارې ته راوگرځوي او خلک د خښتن راتللو ته تيار کړي.»

١٨ زکريا فرښتې ته وويل: «زه څنگه په دې باور کولای شم چې داسې به وشي؟ ځکه چې زه زور سړی يم او ښځه مې هم زړه ده.» ١٩ فرښتې په ځواب کې وويل: «زه جبرائيل يم چې د خدای په حضور کې ودرېږم. زه رالېږل شوی يم چې ستا سره خبرې وکړم او دا زېږی درته درکړم. خو گوره، ته به گونگ شې او د دې شيانو تر پېښېدلو پورې به خبرې نه شې کولای، ځکه چې تا زما په خبرو چې په ټاکل شوي وخت کې به رښتيا شي، باور ونه کړ.»

٢١ په دې وخت کې خلکو د زکريا دپاره انتظار کاوه او حيران وو چې هغه ولې د خدای په کور کې دومره زيات وخت تېر کړ. ٢٢ کله چې هغه راووت، د هغوی سره يې خبرې نه شوې کولای. نو دوی پوه شول چې هغه د خدای په کور کې کومه رويا ليدلې، ځکه چې هغوی ته يې په لاسونو اشارې کولې، خو خبرې يې نه شوې کولای.

٢٣ کله چې د خدای په کور کې د زکريا د خدمت موده پای ته ورسېدله، نو هغه بېرته خپل کور ته لاړ. ٢٤ څه موده وروسته د هغه ښځه اليزابت اميدواره شوه او پنځه مياشتې يې خپل ځان د خلکو څخه پټ وساته او د خپل ځان سره به يې ويل: ٢٥ «خښتن اوس زما دپاره دا کار وکړ او په ما يې رحم وکړ او زه يې د خلکو په مخکې د شرم څخه خلاصه کړم.»

د عیسی مسیح د زېږېدنې په هکله پېشگويي

٢٦ د اليزابت د اميدواری په شپږمه مياشت خدای جبرائيل فرښته د جليل په ولايت کې د ناصري په نوم يو ښار ته ولېږله، ٢٧ ترڅو يوې پېغلې ته چې د يوسف نومي سړي سره يې چې د داود پاچا د کورنۍ څخه ؤ کوژدن شوې وه، ورشي. د هغې پېغلې نوم مريم ؤ. ٢٨ فرښته هغې ته راغله او ويې ويل: «سلام په تا چې ډېر فضل درباندي شوی دی، خښتن ستا سره مل دی.» ٢٩ مريم د

فرښتې په خبره ډېره وارخطا شوه او په فکر کې ډوبه شوه چې د دې خبرو معنی به څه وي. (۳۰)
 فرښتې هغې ته وويل: «ای مريمې، مه وپرېره! خدای په تا مهربانه شوی دی. (۳۱) گوره، ته به
 امیدواره شې او زوی به دې وشي او د هغه نوم به عیسی کېږدې. (۳۲) هغه به لوی شخصیت وي او
 د خدای تعالی د زوی په نوم به یاد شي. خښتن خدای به د هغه د نیکه داود تخت هغه ته ورکړي.
 (۳۳) هغه به د تل دپاره د یعقوب په اولادې باندې پاچاهي کوي او د هغه پاچاهي به هېڅکله نه
 ختمیږي.» (۳۴) مريم فرښتې ته وويل: «داسې څنگه کېدای شي؟ زه لا پېغله یم او تراوسه واده
 شوې نه یم.» (۳۵) فرښتې په ځواب کې وويل: «په تا به روح القدس نازل شي او د خدای تعالی
 قدرت به په تا باندې سیوری وکړي او له دې امله به هغه سپېڅلی ماشوم د خدای تعالی د زوی په
 نوم یاد شي. (۳۶) وگوره، ستا خپلوانه الیزابت به هم په زاړه عمر کې زوی راوړي. سره له دې چې
 هغې ته شنډه ويل کېدله، خو اوس شپږ میاشتې کېږي چې امیدواره ده. (۳۷) ځکه چې د خدای
 دپاره هېڅ کار ناشونی نه دی.» (۳۸) مريم وويل: «زه د خښتن خدمتگاره یم. تا چې څه وويل
 هماغسې دې وشي.» او فرښته ورڅخه لاړه.

مريم د الیزابت لیدلو ته ورځي

(۳۹) څه موده وروسته مريم روانه شوه او په بېره یو ښار ته چې د یهودیې په غرنۍ سیمه کې و،
 لاړه. (۴۰) هغه د زکریا کور ته ورننوتله او په الیزابت یې سلام وچاوه. (۴۱) کله چې الیزابت د
 مريم سلام واورېد، نو په گېډه کې یې ماشوم ټوپونه ووهل. الیزابت د روح القدس نه ډکه شوه (۴۲)
 او په لوړ اواز سره یې وويل: «ته په ټولو ښځو کې ډېره مبارکه ښځه یې او هغه ماشوم مبارک دی
 چې ستا نه به پیدا شي! (۴۳) زه څوک یم چې زما د بادار مور دې زما لیدلو ته راشي؟ (۴۴) کله
 چې ستا د سلام اواز زما تر غور شو، نو ماشوم له خوشحالی نه زما په گېډه کې ټوپونه ووهل. (۴۵)
 ته څومره بختوره یې چې په دې باندې دې باور وکړ چې خښتن درته څه ويلي وو هغه به پوره
 شي.»

د مريم د ثنا او صفت سندره

٤٤ مريم وويل:

«بيانوي مي زړه لويي د خښتن

٤٧ دى زما روح خوشحاله

خكه خداى مي دى ژغورونكى

٤٨ خكه زه يې كړمه ياده، خپله عاجزه خدمتگاره

له همدې اوس نه به ټول خلك ما بختوره بولي

٤٩ خكه قادر خداى كړي لوى كارونه ماته

چې سپېڅلى يې دى نوم

٥٠ د يو نسل نه تر بله كړي رحمت

په هغو خلكو باندې چې كوي وپره ځينې

٥١ هغه كړي دي قوي كارونه په خپلو مټو

كبرجن خلك يې خواره واره كړل

د خپلو زړونو د خیالونو سره

۵۲ راغورځولي يې شاهان خپلو تختونو څخه

سرلوري کړي يې دي عاجزه خلک

۵۳ ماړه کړي يې دي وړي په ښو شيانو

شتمن خلک يې شړلي تش لاسونه

۵۴ مرسته يې کړې د خپل خادم اسرايلو سره

رحم يې کړی تل په خپلو خلکو

۵۵ لکه يې څنگه چې وعده کړې وه زمونږ نيکونو،

ابراهيم او اولادې سره يې د تل دپاره»

۵۶ مريم نژدې درې مياشتې د اليزابت سره پاتې شوه او بيا بېرته خپل کور ته لاړه.

د يحيى زېږېدنه

۵۷ هغه وخت راورسېد چې اليزابت ماشوم وزېږوي او د هغې زوی پيدا شو. ۵۸ گاونډيانو او

خپلوانو يې واورېدل چې څښتن په هغې باندې ډېر رحم کړی دی او ټولو ورسره خوشحالي وکړه.

۵۹ کله چې ماشوم د اتو ورځو شو، نو هغوی راغلل چې سنت يې کړي او غوښتل يې چې د

خپل پلار زکريا نوم پرې کېږدي. ۶۰ خو مور يې وويل: «نه، د هغه نوم به يحيى وي.» ۶۱

هغوی ورته وویل: «خو ستاسو په خپلوانو کې په دې نوم څوک نشته.» (٦٢) بیا هغوی د هغه پلار ته اشاره وکړه او پوښتنه یې ترې وکړه چې په ماشوم باندې کوم نوم غواړي کېږدي. (٦٣) زکریا یوه تخته راوغوښتله او په هغې باندې یې ولیکل: «د هغه نوم یحیی دی.» هغوی ټول ډېر حیران شول. (٦٤) زکریا سمدلاسه بېرته په خبرو راغی او خدای ته په ثنا ویلو یې پیل وکړ. (٦٥) ټول ګاونډیان ووپرېدل او د یهودیې په ټوله غرنۍ سیمه کې خلکو د دې شیانو په هکله خبرې کولې. (٦٦) هرچا چې دا خبره اورېدله، نو د هغې په هکله یې فکر کاوه او پوښتنه یې کوله: «د دې ماشوم څخه به څه جوړ شي؟» ځکه چې د څښتن لاس د هغه په سر باندې ؤ.

د زکریا پېشګويي

(٦٧) د یحیی پلار زکریا د روح القدس نه ډک شو او د خدای پیغام یې ورکړ:

(٦٨) «ثنا او صفت دې وي څښتن ته چې دی خدای د اسراییلو

ځکه راغی چې وکړي مرسته د خپل قوم سره چې کړي ازاد هغوی

(٦٩) هغه پیدا کړ مونږ ته زورور ژغورونکی

د اولادې نه د داود چې خدمتګار یې ؤ خپل

(٧٠) لکه څنګه چې پخوا یې وو ویلي

په خوله د سپېڅلو پخوانیو پیغمبرانو

(٧١) چې مو خلاص کړي د خپلو دښمنانو ځینې

د هغو خلکو څخه چې کوي کرکه له مونږ

رحم به وکړي هغه زمونږ نیکونو باندې (۷۲)

او رایادوي به خپل سپېڅلی لوظ

هغه قسم چې و خورلی هغه (۷۳)

زمونږ د نیکه ابراهیمه سره

چې به کړي خلاص هغه مونږ له دبنمنانو ځینې (۷۴)

چې بي له وپرې وکړو مونږه خدمت د هغه

په ټول ژوندون کې د پاکۍ او عدالت سره (۷۵)

او ای ماشومه زما (۷۶)

ته به یاد پرې پیغمبر د خدای تعالی

ځکه چې ځې به له څښتنه مخکې

چې کړې تیاره لاره ته د هغه دپاره

چې په دې پوه کړې قوم د هغه (۷۷)

چې دوی به ومومي خلاصون

د خپلو گناهونو په بخښلو سره

٧٨ زموږ د خدای د رحم او مهربانۍ په سبب

په مونږ را وبه خبږي لمر د سهار

پاس له اسمانه څخه

٧٩ ترڅو چې راولي رڼا په هغو خلکو باندې

چې تېروي ژوند په تيارو کې د مرگ

او برابر کړي قدمونه زموږ د سولې او سلامتۍ په لاره»

٨٠ هغه ماشوم غټېده او په روحاني توگه قوي کېده او تر هغه وخته پورې په دښته کې اوسېده،

ترڅو د اسراييلو خلکو ته په څرگنده توگه ورنښکاره شو.

د عیسی زېږېدنه

(متی ١:١٨-٢٥)

٢ په هغه وخت کې امپراتور اگوستوس د روم په ټوله امپراتورۍ کې د سرشمېرنې په خاطر

يو فرمان جاري کړ. ٢ دا لومړنۍ سرشمېرنه وه چې د سوريې د والي کرينوس په وخت کې

وشوه. ٣ هرڅوک خپل ښار ته لاړ چې خپل نوم وليکي. ٤ نو يوسف هم د جليل د ناصرې

د ښار څخه د يهوديې د ولايت د بيت لحم ښار ته چې د داود پاچا د زېږېدنې ځای ؤ لار، ځکه چې هغه د داود د کورنۍ څخه ؤ. (۵) يوسف د مريم سره چې کوژدنه يې وه او اميدواره وه، د نوم ليکنې دپاره هلته لار. (۶) او کله چې هغوی په بيت لحم کې وو د هغې د ماشوم د زېږېدلو وخت راورسېد. (۷) هغې خپل لومړنی اولاد چې هلک ؤ، وزېږاوه. هغه يې په اورني کې تاو کړ او په آخور کې يې کېښود، ځکه چې په مسافرځانه کې د هغوی دپاره ځای نه ؤ.

شپږو ته د فرښتو زېږی

(۸) په هغې سيمه کې څو شپانه وو چې په شاوخوا ځمکو کې اوسېدل او د شپې به يې په خپلو رمو باندې پام کاوه. (۹) د څښتن فرښته هغوی ته ښکاره شوه او د څښتن د جلال رڼا په هغوی باندې وځلېدله. هغوی سخت ووېرېدل. (۱۰) خو فرښتې هغوی ته وويل: «مه وېرېږئ، ما تاسو ته يو زېږی راوړی چې د ټولو خلکو دپاره به يوه لويه خوشحالي وي. (۱۱) همدا نن د داود په ښار کې ستاسو دپاره يو خلاصونکی زېږېدلی دی چې هغه مسيح او څښتن دی. (۱۲) او ستاسو دپاره به دا نښه وي چې يو ماشوم به پيدا کړی چې په اورني کې به تاو شوی وي او په آخور کې به پروت وي.» (۱۳) ناڅاپه د هغې فرښتې سره يو لوی اسماني لښکر رانښکاره شو چې د خدای دا ثنا يې ويله:

(۱۴) «خدای ته دې وي جلال په لوړو اسمانونو کې

او سوله او سلامتي دې وي په ځمکه باندې

په هغو خلکو باندې چې ترې راضي دی هغه»

(۱۵) کله چې فرښتې هغوی پرېښودل او بېرته اسمان ته لاړې، نو شپږو يو بل ته سره وويل:

«راځئ چې بيت لحم ته لاړ شو او هغه څه چې پېښ شوي دي او څښتن مونږ د هغې څخه خبر کړي يو، ووينو.» (١٦) نو هغوی په منډه لاړل، مريم او يوسف يې پيدا کړل او ويې ليدل چې ماشوم په آخور کې پروت دی. (١٧) کله چې شپږو هغه ماشوم وليده، نو څه چې يې د هغه په هکله اورېدلي وو، ټول يې خبر کړل. (١٨) هرچا چې د شپږو خبرې اورېدلې، نو حيران پاتې کېدل. (١٩) خو مريم دا ټول شيان په خپل زړه کې ساتل او د هغو په هکله يې ډېر فکر کاوه. (٢٠) شيان بهرته لاړل او څه چې يې اورېدلي او ليدلي وو د هغې دپاره يې د خدای لويي بيانوله او ثنا يې ويله، ځکه دا هغه څه وو چې فرښتې هغوی ته ويلې وو.

په عيسی باندې نوم ايښودل

(٢١) په اتمه ورځ کله چې د ماشوم د سنتولو وخت راورسېد، نو په هغه يې عيسی نوم کېښود. دا هغه نوم ؤ چې مخکې له دې چې مريم اميدواره شي فرښتې ورباندې ايښی ؤ.

خدای ته د عيسی وقف کېدل

(٢٢) کله چې د موسی د شريعت له مخې د يوسف او مريم د پاکوالي د مراسمو وخت راورسېد، نو هغوی هغه ماشوم اورشليم ته بوتله چې څښتن ته يې وړاندې کړي. (٢٣) لکه څنګه چې په شريعت کې ليکل شوي دي: «هر لومړنی نر ماشوم چې پيدا شي بايد څښتن ته وقف شي.» (٢٤) نو هغوی د شريعت له مخې قرباني وکړه يعنې يوه جوړه کوترې يا دوه ځوانې قمري گانې.

(٢٥) په هغه وخت کې په اورشليم کې د شمعون په نوم يو سړی اوسېده. هغه يو عادل او پرهېزګاره سړی ؤ او د اسراييلو د ژغورنې انتظار يې کاوه او روح القدس ورسره ؤ. (٢٦) روح القدس شمعون ته دا په ښکاره ويلې وو چې ترڅو پورې د څښتن له خوا وعده شوی مسيح ونه وينې، ته به نه مړ

کیرې. (۲۷) شمعون د روح القدس په لارښوونه دننه د خدای کور ته راغی. کله چې د عیسی مور او پلار ماشوم هلته راوست ترڅو د هغه دپاره هغه څه وکړي چې د موسی شریعت یې غوښتنه کوله، (۲۸) نو شمعون هغه ماشوم په غېږ کې واخیست او د خدای ثنا یې وویل:

(۲۹) «ای ښښتن تعالی، اوس دې رخصت کړه

خپل خادم د دې نړۍ نه په سلامتی سره

لکه چې څنگه تا وعده کړې وه

(۳۰) ځکه چې ما ستا خلاصون ولیده په خپلو سترگو

(۳۱) هغه خلاصون چې تیار کړی دی تا

د ټولو خلکو په حضور کې

(۳۲) یوه رڼا چې به ښکاره کړي اراده ستا

غیریهودو ته

او ستا قوم اسرائیل به کړي سرلوری»

(۳۳) د ماشوم مور او پلار په هغو خبرو چې شمعون د هغه په هکله وکړې، حیران شول. (۳۴)

شمعون د هغوی دپاره د خیر دعا وکړه او د عیسی مور مریم ته یې وویل: «دا ماشوم په اسرائیلو کې د ډېرو د بربادۍ او یا سرلورۍ دپاره د خدای له خوا غوره شوی دی. هغه د خدای له خوا یوه ښه

ده چې ډېر خلک به يې مخالفت وکړي (۳۵) او په دې ډول به د ډېرو زړونو پټ خيالونه ښکاره شي. او ای مريمې، غم به لکه د تېرې تورې په شان ستا زړه هم سوری سوری کړي.»

(۳۶) هلته يوه پيغمبره وه چې حنا نومېدله او ډېره زړه وه، هغه د فنوييل لور وه او د اشير د قبيلې څخه وه. هغه د واده څخه وروسته يوازې اووه کاله د خپل مېړه سره واوسېدله او له هغې وروسته يې مېړه مړ شو. (۳۷) په هغه وخت کې هغه تر څلوراتيا کلونو پورې کونډه وه. هغه هېڅکله د خدای د کور څخه نه وتله، بلکې شپه او ورځ به يې په روژه نيولو او دعا کولو سره د خدای عبادت کاوه. (۳۸) حنا په هماغه وخت کې يوسف او مريم ته راغله، د خدای شکر يې وويست او د هغو ټولو خلکو سره يې چې د اورشليم د ازادۍ په تمه وو د هغه ماشوم په هکله خبرې وکړې.

عیسی په ناصري کې لوی شو

(۳۹) کله چې يوسف او مريم هرڅه د شريعت له مخې سرته ورسول، نو بېرته خپل ښار ناصري ته چې په جليل کې ؤ، راستانه شول. (۴۰) هغه ماشوم لوی او قوي شو، هغه د حکمت څخه ډک ؤ او د خدای فضل ورسره ؤ.

دولس کلن عیسی د خدای په کور کې

(۴۱) د عیسی مور او پلار به هر کال د فسحې د اختر دپاره اورشليم ته تلل. (۴۲) کله چې عیسی دولس کلن شو، نو هغوی د خپل دود او دستور له مخې د اختر دپاره اورشليم ته لاړل. (۴۳) کله چې د اختر ورځې پای ته ورسېدلې، هغوی بېرته خپل کور ته روان شول او عیسی چې لا کوچنی هلک ؤ په اورشليم کې پاتې شو، خو د هغه مور او پلار ترې خبر نه وو. (۴۴) هغوی گومان کاوه چې عیسی د نورو مسافرو په ډله کې روان دی. هغوی ټوله ورځ سفر وکړ او بیا يې د خپلو خپلوانو

او ملگرو په منځ کې د هغه په لټولو پیل وکړ. (٤٥) کله یې چې هغه پیدا نه کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل ترڅو هغه ولټوي. (٤٦) درې ورځې وروسته یې هغه د خدای په کور کې پیدا کړ چې د دیني عالمانو سره ناست ؤ، هغوی ته یې غوږ نیولی ؤ او پوښتنې یې ترې کولې. (٤٧) هرچا چې د عیسی خبرې اورېدلې، نو د هغه پوهې او ځوابونو ته حیران پاتې کېدل. (٤٨) کله چې مور او پلار یې هغه ولیده، نو حیران شول او مور یې ورته وویل: «گوره زویه، مونږ سره دې ولې داسې وکړل؟ ما او پلار دې په ډېرې اندېښنې سره ته لټولې.» (٤٩) هغه ورته وویل: «تاسو ولې زه لټولم؟ ایا په دې نه پوهېدلئ چې زه باید د خپل پلار په کور کې واوسم؟» (٥٠) خو هغوی د هغه د خبرې په مقصد پوه نه شول. (٥١) نو عیسی د هغوی سره بېرته ناصرې ته لاړ او د هغوی تابع ؤ. مور یې دا ټولې خبرې په خپل زړه کې ساتلې. (٥٢) عیسی د قد او حکمت په لحاظ لویېده او د خدای او خلکو خوښېده.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(متي ١٢:٣-١٢ او مرقوس ١:١-٨ او یوحنا ١:١٩-٢٨)

٣ (١) د تیبریوس امپراتور د حکومت په پنځلسم کال کله چې پانتیاس پیلاتوس د یهودیې والي ؤ او هیرودیس د جلیل حاکم ؤ او د هغه ورور فیلیپوس د ایتوریې او ترخونیتس د سیمو حاکم او لیسانیوس د آیلینې حاکم ؤ، (٢) او حناس او قیافا لوی کاهنان وو، په هغه وخت کې د خدای کلام په دښته کې د زکریا په زوی یحیی باندې نازل شو. (٣) نو یحیی د اردن د سیند شاوخوا ټوله سیمه کې گرځېده او وعظ یې کاوه چې د خپلو گناهونو د بخښنې په خاطر توبه وباسئ او د تعمید غسل واخلي. (٤) لکه څنګه چې د اشعیا پیغمبر په کتاب کې لیکل شوي دي:

یو څوک چیغې وهي دښته کې

کړئ تياره د څښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

٥ ډکه به شي هره دره

هواره به شي هره غونډۍ او غر

کړې لارې به شي سمې

او شي به هوار کنډ او کپر ځايونه

٦ بيا به وويني ټول انسانان د خدای خلاصون

٧ يحيى هغو گڼ شمېر خلکو ته چې د هغه په لاس د تعميمد غسل اخيستلو ته راغلي وو، وويل:

«ای د مارانو بچيانو! تاسو چا خبر کړئ چې د راتلونکي غضب څخه وټښتئ؟» ٨ نو بيا داسې کارونه وکړئ، ترڅو دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. د خپلو ځانونو سره داسې مه وایئ چې ابراهيم زمونږ پلار دی. ځکه چې زه درته وایم چې خدای کولای شي د دې تېرو څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا کړي. ٩ همداوس د ونو بېخونو ته تبر نيول شوی دی او هره ونه چې ښه مېوه نه نيسي، هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي.»

١٠ خلکو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «نو بيا مونږ څه وکړو؟» ١١ هغه ځواب ورکړ: «څوک چې

دوه کميسونه لري، نو يو دې هغه چاته ورکړي چې نه يې لري او همدارنگه چا سره چې خواړه وي هغه دې هم د نورو سره ووېشي.» ١٢ مالیه ټولونکي هم د تعميمد د غسل اخيستلو دپاره راغلل او پوښتنه يې ترې وکړه: «ای استاذه! مونږ بايد څه وکړو؟» ١٣ هغه ځواب ورکړ: «د ټاکل شوې

اندازې څخه زیاته مالیه مه اخلئ.» (۱۴) همدارنگه ځینو عسکرو هم ورڅخه پوښتنه وکړه: «او مونږ څه وکړو؟» هغوی ته یې وویل: «د چا څخه په زوره پیسې مه اخلئ او په هېچا باندې په دروغو تور مه لگوئ. په خپله تنخوا باندې قناعت وکړئ.»

(۱۵) خلکو انتظار کاوه او په خپلو زړونو کې یې د یحیی په هکله فکر کاوه چې هغه به مسیح وي که نه. (۱۶) نو یحیی هغوی ټولو ته وویل: «زه تاسو ته په اوبو باندې د تعمید غسل درکوم، خو یو څوک راروان دی چې هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه حتی د دې لایق هم نه یم چې د هغه د خپلیو تسمې خلاصې کړم. هغه به تاسو ته په روح القدس او په اور باندې د تعمید غسل درکوي. (۱۷) هغه خپله ښاخۍ په لاس کې نیولې ده چې خپل درمند پاک کړي او غنم په خپل ګودام کې سره راټول کړي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کيږي.»

(۱۸) یحیی په ډېرو نورو طریقو خلک هڅول او هغوی ته یې زېږی اوراوه. (۱۹) خو یحیی هیرودیس والي د خپلې وړېندارې هیرودیا سره د ناروا اړیکو درلودلو او نورو ټولو بدو کارونو له امله ملامت کړ. (۲۰) بیا زندان ته د یحیی په اچولو سره هیرودیس یو بل بد کار هم وکړ.

عیسی د تعمید غسل اخلي

(متي ۱۳: ۳-۱۷ او مرقوس ۹: ۱-۱۱)

(۲۱) کله چې ټولو خلکو ته د تعمید غسل ورکړل شو، نو عیسی ته هم د تعمید غسل ورکړل شو. کله چې هغه دعا کوله نو د اسمان دروازه پرانیستل شوه (۲۲) او روح القدس په هغه باندې د کوترې په شکل رانازل شو او د اسمان څخه یو اواز راغی: «ته زما ګران زوی یې. زه ستا نه خوشحاله یم.»

۲۳ عیسی شاوخوا د دېرشو کالو په عمر ؤ چې خپل خدمت یې پیل کړ او خلکو گومان کاوه چې هغه د یوسف زوی دی. یوسف د هالي زوی ؤ، ۲۴ هالي د متات زوی ؤ، متات د لایو زوی ؤ، لایو د ملکي زوی ؤ، ملکي د ینا زوی ؤ، ینا د یوسف زوی ؤ، ۲۵ یوسف د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د عاموس زوی ؤ، عاموس د ناحوم زوی ؤ، ناحوم د حسلي زوی ؤ، حسلي د نجی زوی ؤ، ۲۶ نجی د مات زوی ؤ، مات د متاتیا زوی ؤ، متاتیا د شمعی زوی ؤ، شمعی د یوسک زوی ؤ، یوسک د یوداه زوی ؤ، ۲۷ یوداه د یوحنا زوی ؤ، یوحنا د ريسا زوی ؤ، ريسا د زروبابل زوی ؤ، زروبابل د شالتي پیل زوی ؤ، شالتي پیل د نيري زوی ؤ، ۲۸ نيري د ملکي زوی ؤ، ملکي د آدي زوی ؤ، آدي د قوسام زوی ؤ، قوسام د ایلمودام زوی ؤ، ایلمودام د عير زوی ؤ، ۲۹ عير د یوشع زوی ؤ، یوشع د ایلعازر زوی ؤ، ایلعازر د یوریم زوی ؤ، یوریم د متات زوی ؤ، متات د لایو زوی ؤ، ۳۰ لایو د شمعون زوی ؤ، شمعون د یهودا زوی ؤ، یهودا د یوسف زوی ؤ، یوسف د یونان زوی ؤ، یونان د ایلیاقیم زوی ؤ، ۳۱ ایلیاقیم د ملیا زوی ؤ، ملیا د مینان زوی ؤ، مینان د متاتا زوی ؤ، متاتا د ناتان زوی ؤ، ناتان د داود زوی ؤ، ۳۲ داود د یسی زوی ؤ، یسی د عوبید زوی ؤ، عوبید د بوغز زوی ؤ، بوغز د شلمون زوی ؤ، شلمون د نحشون زوی ؤ، ۳۳ نحشون د عمیناداب زوی ؤ، عمیناداب د ادمین زوی ؤ، ادمین د آرام زوی ؤ، آرام د حزرور زوی ؤ، حزرور د فارز زوی ؤ، فارز د یهودا زوی ؤ، ۳۴ یهودا د یعقوب زوی ؤ، یعقوب د اسحاق زوی ؤ، اسحاق د ابراهیم زوی ؤ، ابراهیم د تارح زوی ؤ، تارح د ناحور زوی ؤ، ۳۵ ناحور د سروج زوی ؤ، سروج د رعو زوی ؤ، رعو د فلج زوی ؤ، فلج د عابر زوی ؤ، عابر د صالح زوی ؤ، ۳۶ صالح د قینان زوی ؤ، قینان د ارفکشاد زوی ؤ، ارفکشاد د سام زوی ؤ، سام د نوح زوی ؤ، نوح د لامک زوی ؤ، ۳۷ لامک د متوشالغ زوی ؤ، متوشالغ د خونخ زوی ؤ، خونخ د یارد زوی ؤ، یارد د مهلیل

زوی ؤ، مهليليل د قينان زوی ؤ، ﴿٣٨﴾ قينان د انوش زوی ؤ، انوش د شيت زوی ؤ، شيت د آدم زوی ؤ، او آدم د خدای له طرفه ؤ.

د عیسی ازمېښت

(متي ١: ٤-١١ او مرقوس ١: ١٢-١٣)

٤ ﴿١﴾ عیسی چې د روح القدس څخه ډک ؤ، د اردن د سیند څخه راستون شو او هماغه روح هغه دښتې ته بوته ﴿٢﴾ او په هغه ځای کې خلوپښت ورځې د شیطان تر ازمېښت لاندې ؤ. په هغو ورځو کې هغه هېڅ ونه خوړل او په پای کې ډېر وږی شو. ﴿٣﴾ شیطان هغه ته وویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تیرې ته ووايه چې په ډوډۍ بدله شي.» ﴿٤﴾ خو عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

انسان یوازې په ډوډۍ باندې ژوندی نه دی.»

٥ ﴿٥﴾ بیا شیطان هغه یو لوړ ځای ته بوته او د سترگو په رپ کې یې ورته د ټولې نړۍ پاچاهی وروښودلې. ﴿٦﴾ شیطان هغه ته وویل: «زه به د دې ټولو واک او اختیار او د هغو شان او شوکت تاته درکړم، ځکه چې دا ماته راکړل شوي دي او هرچا ته چې زه وغواړم هغه ته یې ورکوم. ﴿٧﴾ که چېرې ته ماته سجده وکړې، نو دا ټول به ستا شي.» ﴿٨﴾ عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې لیکل شوي دي چې خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.

٩ ﴿٩﴾ بیا شیطان هغه اورشليم ته بوته او د خدای د کور په مناره یې ودراره او ورته ویې ویل: «که

چېرې ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان له دې ځای نه ښکته وغورځوه. (۱۰) ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خدای به خپلو فرښتو ته حکم وکړي چې تا وساتي.

(۱۱) همدارنگه لیکل شوي دي:

هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو ستا پښه په تیره ونه لگيږي.»

(۱۲) خو عیسی په ځواب کې وویل:

د خدای په کلام کې ویل شوي دي چې خپل څښتن خدای مه ازمايي.

(۱۳) کله چې شیطان ټولې وسوسې پای ته ورسولې، نو هغه یې د یو څه وخت دپاره پرېښود.

په جلیل کې د عیسی د کار پیل

(متي ۱۲:۴-۱۷ او مرقوس ۱:۱۴-۱۵)

(۱۴) عیسی د روح القدس په قدرت سره جلیل ته راستون شو. د هغه په هکله په ټوله سیمه کې اواز خپره شوه. (۱۵) هغه د یهودیانو په کنیسو کې تعلیم ورکاوه او ټولو خلکو د هغه ستاینه کوله.

د ناصري خلک عیسی نه مني

(متي ۵۳:۱۳-۵۸ او مرقوس ۶:۱-۶)

(۱۶) بیا عیسی د ناصري ښار ته، یعنې هغه ځای ته چې هغه په کې لوی شوی و راغی او لکه

څنگه چې د هغه عادت ؤ، نو د سبت په ورځ کنيسي ته لاړ. هغه هلته ودرېده چې د خدای کلام ولولي (۱۷) او د اشعيا پيغمبر طومار ورته ورکړل شو. هغه يې پرانيست او هغه ځای يې پيدا کړ چې په کې ليکل شوي وو:

(۱۸) «د څښتن روح په ما باندې نازل شوی دی

ځکه چې زه يې مسح کړی يم

ترڅو غريبانو ته زېری ورسوم

هغه زه رالېږلی يم چې اعلان وکړم

چې بنديان به ازاد شي

رانده به بينا شي او مظلومان به ازاد شي

(۱۹) او دا اعلان کړم چې د څښتن د مهرباني وخت رارسېدلی دی.»

(۲۰) عیسی طومار بند کړ او هغه يې بېرته د کنيسي مسوول کس ته ورکړ او کښېناست. ټولو خلکو په کنيسه کې د هغه خواته سترگې نيولې وې. (۲۱) عیسی هغوی ته وويل: «نن چې تاسو د خدای د کلام دا ليکنه واورېدل، هغه رښتيا شوه.» (۲۲) هغوی ټولو په هغه باندې ښه وويل او په دې حيران شول چې داسې د فضل خبرې د هغه د خولې څخه راووتلې او ويل يې: «ايا دا د يوسف زوی نه دی؟» (۲۳) عیسی هغوی ته وويل: «بې له شکه چې تاسو به ماته دا متل ووايي: «ای ډاکتره! خپل ځان روغ کړه.» دا به هم راته ووايي چې کوم کارونه چې تا د کپرناحوم په ښار کې کړي دي او مونږ د هغو په هکله اورېدلي، هماغه کارونه په خپل ښار کې هم وکړه.» (۲۴) عیسی زیاته کړه: «په

يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هېڅ پیغمبر په خپل وطن کې چا نه دی منلی. (۲۵) دا رښتیا دي چې د الیاس پیغمبر په زمانه کې په اسرائیلو کې ډېرې کونډې وې. په هغه وخت کې درې نیم کاله بارانونه نه وو شوي او په ټول وطن کې سخته قحطي راغلې وه. (۲۶) خو الیاس په هغو کونډو کې یوې ته هم د مرستې دپاره ونه لېږل شو، خو یوازې هغې کونډې ته ولېږل شو چې د صیدون د زرفت په سیمه کې وه. (۲۷) همدارنگه د الیشع نبي په زمانه کې په اسرائیلو کې ډېر خلک وو چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، خو د هغوی څخه یو هم پاک او روغ نه شو، یوازې نعمان چې سوریایي ؤ، روغ شو. (۲۸) کله چې په کنیسه کې خلکو دا خبرې واورېدلې نو ډېر په قهر شول. (۲۹) هغوی راپاڅېدل او عیسی یې د ښار څخه وویست او د هغې غونډۍ سرته یې وخپژاوه چې دا ښار ورباندې جوړ شوی ؤ، ترڅو لاندې یې وغورځوي. (۳۰) خو هغه د هغوی له منع څخه تېر شو او لاړ.

عیسی پېریانو نیولي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱:۲۱-۲۸)

(۳۱) بیا عیسی کپرناحوم ته چې د جلیل یو ښار ؤ لاړ او د سبت په ورځ یې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (۳۲) خلک د هغه په تعلیم حیران شول، ځکه چې په پوره اختیار سره یې خبرې کولې. (۳۳) په کنیسه کې یو سړی ؤ چې پېریانو نیولی ؤ او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: (۳۴) «ای ناصري عیسی! زمونږ سره څه کار لرې؟ ته راغلی یې چې مونږ تباہ کړې؟ زه دې پیژنم چې ته څوک یې، ته د خدای سپېڅلی یې.» (۳۵) عیسی پېري ته حکم وکړ: «غلی شه او د دې سړي څخه راووځه.» پېري هغه سړی د هغوی په مخکې په ځمکه راوویشت او بې له دې چې کوم زیان ورته ورسوي ورڅخه ووت. (۳۶) ټول خلک حیران شول او یو بل ته یې ویل: «دا څه خبره ده چې دا سړی په پوره اختیار او قدرت سره پېریانو ته امر کوي او هغوی وځي؟» (۳۷) او په دې ډول دا خبره په ټوله سیمه کې خپره شوه.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(متي ۸:۱۴-۱۷ او مرقوس ۱:۲۹-۳۴)

٣٨ عیسی د کنیسی څخه راووت او د شمعون کور ته لاړ. د شمعون خوانبې سختې تېې نیولې وه او هغوی د عیسی څخه وغوښتل چې د هغې سره مرسته وکړي. ٣٩ عیسی لاړ او د هغې په خوا کې ودرېده او تېې ته یې امر وکړ چې هغه پرېږدي. تېې هغه بڼه پرېښودله، بیا بڼه سمدلاسه پاڅېدله او د هغوی خدمت یې پیل کړ.

٤٠ د لمر پرېوتولو په وخت کې اخلکو خپل ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو اخته وو عیسی ته راوستل. هغه په هر یو باندې خپل لاس کېښود او ټول یې روغ کړل. ٤١ د ډېرو خلکو څخه پېریان ووتل او چیغې یې وهلې: «ته د خدای زوی یې.» خو عیسی پېریانو ته حکم وکړ او هغوی یې پرېښودل چې خبرې وکړي، ځکه هغوی پوهېدل چې هغه مسیح دی.

عیسی په کنیسه کې وعظ کوي

(مرقوس ۱:۳۵-۳۹)

٤٢ کله چې سهار شو، نو عیسی د ښار څخه روان شو او یو ګوښه ځای ته لاړ. خلکو هغه لټاوه او چې کله یې پیدا کړ، نو کوښښ یې وکړ چې د هغه د تللو مخه ونیسي. ٤٣ خو هغه ورته وویل: «زه باید نورو ښارونو ته هم د خدای د پاچاهۍ زېری ورسوم، ځکه چې د همدې کار دپاره رالېږل شوی یم.» ٤٤ نو هغه د یهودیې په ټولو کنیسو کې وعظ کاوه.

عیسی خپل لومړني شاگردان ټاکي

۵ (۱) يوه ورځ عيسی د جنيسارت د بحيرې په غاړه ولاړ ؤ او خلکو يو بل سره تپله کول چې ځانونه هغه ته ورسوي، ترڅو د خدای کلام واوري. (۲) هغه وليدل چې د بحيرې په غاړه دوه کشتی ولاړې وې، خو ماهيگيران ترې رابنکته شوي وو او جالونه يې وينځل. (۳) عيسی يوې کشتی ته چې د شمعون وه، وروخت او د هغه څخه يې وغوښتل چې کشتی د غاړې څخه لږه لېرې بوځي. عيسی په کشتی کې ناست ؤ او له هغه ځای څخه يې خلکو ته تعليم ورکاوه. (۴) کله چې هغه خبرې پای ته ورسولې، نو شمعون ته يې وويل: «کشتی د اوبو منځ ته يو ژور ځای ته بوځه او تاسو خپل جالونه اوبو ته وغورځوئ چې ماهيان ونيسئ.» (۵) شمعون ورته په ځواب کې وويل: «ای بادهاره! مونږ ټوله شپه خوارې وکړه او هېڅ مو ونه نيول. خو که چېرې ته وايي، نو زه به جالونه ورواچوم.» (۶) هغوی همداسې وکړل او دومره زيات ماهيان يې ونيول چې نژدې ؤ جالونه وشلېږي. (۷) نو هغوی خپلو ملگرو ته چې په بلې کشتی کې وو، اشاره وکړه چې راشي او مرسته ورسره وکړي. هغوی راغلل او دواړه کشتی يې له ماهيانو څخه داسې ډکې کړې چې نژدې وې ډوبې شي. (۸) کله چې شمعون پطروس وليدل چې څه وشول، هغه د عيسی پښو ته پرېوت او ويې ويل: «ای پاکه استاده! زما څخه لېرې شه. ځکه چې زه يو گناهکار انسان يم.» (۹) پطروس او ټول ملگري يې د دومره زياتو ماهيانو په نيولو حيران پاتې شول. (۱۰) همدارنگه د شمعون شريکان يعقوب او يوحنا چې د زبدي زامن وو، هم حيران شول. عيسی شمعون ته وويل: «مه وپرېره، له دې وروسته به ته ماهيان نه بلکې انسانان رانيسې.» (۱۱) کله چې هغوی خپلې کشتی وچې ته راوستلې، نو هرڅه يې پرېښودل او د عيسی پسې روان شول.

عيسی يو جذامي ته شفا ورکوي

١٢) يوځل عيسی په يو ښار کې ؤ، هلته يو سړی ؤ چې د جذام په ناروغی اخته ؤ. کله چې هغه سړي عيسی وليده، نو په پښو کې يې پرېوت او زاری يې ورته وکړې: «ای ښاغلیه! که چېرې ته وغواړې، نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» ١٣) عيسی خپل لاس وراورد کړ او په هغه باندې يې کېښود او ويې ويل: «هو، زه غواړم، پاک او روغ شه.» نو هغه ناروغي سمدلاسه ورڅخه لېرې شوه. ١٤) عيسی هغه ته امر وکړ: «په دې هکله هېچا ته څه ونه وايې، خو لاړ شه او کاهن ته خپل ځان وروښايه او کومه قرباني چې موسی يې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته پاک او روغ شوی يې.» ١٥) خو د عيسی په هکله خبر نور هم زيات خپور شو او ډېر خلک راغلل چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه شفا ومومي. ١٦) خو هغه به گونبه ځايونو ته تللو چې هلته دعا وکړي.

عيسی يو شل سړي ته شفا ورکوي

(متي ٩:١-٨ او مرقوس ١:٢-١٢)

١٧) يوه ورځ کله چې عيسی تعليم ورکاوه، ځينې فريسيان او د شريعت عالمان چې د جليل د هر کلي، يهوديې او اورشليم څخه راغلي وو، هلته ناست وو او عيسی د خدای په قدرت سره ناروغان روغول. ١٨) په دې وخت کې خو کسانو يو شل سړی په کټ کې راوړ. هغوی هڅه کوله چې هغه دننه کور ته بوځي او د عيسی په مخکې يې کېږدي. ١٩) خو د گڼې گونې له امله يې لاره ونه موندله ترڅو هغه دننه بوځي. نو هغه شل سړی يې پاس بام ته پورته کړ، د پخو خښتو په منځ کې يې يو سوری جوړ کړ او هغه يې په کټ کې لاندې رانښکته کړ او د گڼې گونې په منځ کې يې د عيسی په مخکې کېښود. ٢٠) کله چې عيسی د هغوی ايمان وليده، نو هغه سړي ته يې وويل: «وروره! ستا گناهونه وبخښل شول.» ٢١) هغه وخت د شريعت عالمانو او فريسيانو يو له بله سره بحث پيل کړ: «دا سړی څوک دی چې کفر وايي؟ ايا بې له خدایه څوک کولای شي چې گناهونه وبخښي؟» ٢٢) عيسی د هغوی په خيالونو پوه شو او ورته ويې ويل: «تاسو ولې په خپلو زړونو کې داسې

فکرونه کوی؟ (۲۳) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي چې ستا گناهونه وبخښل شول یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ (۲۴) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زه تاته وایم پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (۲۵) نو سمدلاسه هغه سړی د ټولو خلکو په مخکې پاڅېد، خپل کټ یې چې ورباندې پروت ؤ واخیست او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، خپل کور ته روان شو. (۲۶) هغوی ټول حیران پاتې شول، وپرې واخیستل او د خدای ثنا او صفت یې کاوه او ویل یې: «مونږ نن څه حیرانوونکي شيان ولیدل.»

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(متي ۹:۹-۱۳ او مرقوس ۲:۱۳-۱۷)

(۲۷) له هغې وروسته عیسی دباندي ووت او د لاوي په نوم یو مالیه ټولوونکی یې ولیده چې د مالیه راتلولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» (۲۸) لاوي راپاڅېد، هرڅه یې پرېښودل او په هغه پسې روان شو. (۲۹) بیا لاوي په خپل کور کې د عیسی دپاره یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او په مېلمنو کې زیات شمېر مالیه ټولوونکي او نور خلک هم وو. (۳۰) خو ځینو فریسیانو او د شریعت عالمان چې د هغوی د ډلې څخه وو د عیسی په شاگردانو اعتراض وکړ او پوښتنه یې وکړه: «تاسو ولې د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای خورئ او څښئ؟» (۳۱) عیسی ورته په ځواب کې وویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري، بلکې ناروغان ورته اړتیا لري. (۳۲) زه د پرهېزگارانو دپاره نه یم راغلی، بلکې د گناهکارانو دپاره ترڅو هغوی توبه وباسي.»

د روژې په هکله پوښتنه

(متي ۹:۱۴-۱۷ او مرقوس ۲:۱۸-۲۲)

٣٣ ځينو خلکو عیسی ته وویل: «د یحیی شاگردان زیات وخت روژه نیسي او دعاگانې کوي او د فریسیانو شاگردان هم همداسې کوي، خو ستا شاگردان خوري او څښي.» ٣٤ عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو کولای شئ چې د زوم ملگري د واده په مېلمستیا کې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي مجبور کړئ چې روژه ونیسي؟ بې له شکه چې نه. ٣٥ خو داسې وخت به راشي چې زوم به له هغوی څخه بوتلل شي او په هغه وخت کې به هغوی روژه نیسي.»

٣٦ همدارنگه عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «هېڅوک د نویو کالیو څخه یوه ټوټه نه شلوي چې په زرو کالیو باندې یې پیوند کړي. که داسې وکړي، نو هم به هغه نوي کالي وشلیږي او هم به د نویو کالیو ټوټه د زړې ټوټې سره جوړه رانه شي. ٣٧ نه به څوک تازه شراب په زرو مشکونو کې واچوي، ځکه چې تازه شراب به هغه مشکونه وشلوي، شراب به توی شي او مشکونه به له منځه لاړ شي. ٣٨ خو تازه شراب باید په نویو مشکونو کې واچول شي. ٣٩ هېڅوک نه غواړي چې د زرو شرابو له څښلو وروسته تازه شراب وڅښي، ځکه داسې وایي چې زاړه شراب ډېر ښه دي.»

د سبت په هکله پوښتنه

(متي ١٢: ١-٨ او مرقوس ٢٣: ٢-٢٨)

٤ ١ د سبت په یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره د غنمو په پټیو تېرېده. شاگردانو یې د غنمو وږي راښکول او په لاسونو کې یې مورل او خوړل یې. ٢ ځينو فریسیانو پوښتنه وکړه: «تاسو ولې داسې کار کوئ چې د سبت په ورځ ناروا دی؟» ٣ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ایا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او ملگري یې وږي شوي وو، نو هغه څه وکړل؟ ٤ هغه د خدای کور ته ننوت، سپېڅلې ډوډۍ یې راواخیستله او ویې خوړه او خپلو ملگرو ته یې هم ورکړه، که څه هم د هغې ډوډۍ خوړل له کاهنانو پرته بل چاته روا نه وو.» ٥ بیا عیسی وویل: «د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی د سبت په ورځ ناروغانو ته شفا ورکوي

(متي ۹: ۱۲-۱۴ او مرقوس ۱: ۳-۶)

٦ د بل سبت په ورځ عیسی کنیسی ته ننوت او تعلیم یې ورکاوه. هلته یو سړی ؤ چې ښي لاس یې وچ شوی ؤ. ٧ د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو په ځیر سره هغه ته کتل چې وویني ایا عیسی به د سبت په ورځ چاته شفا ورکوي که نه، ترڅو په هغه باندې د تور لگولو دپاره یو دلیل پیدا کړي. ٨ عیسی د هغوی په فکرونو پوه شو او هغه سړي ته چې لاس یې وچ شوی ؤ وویل: «راپاڅپره او د ټولو په مخکې ودرېره.» نو هغه راپاڅېد او هلته ودرېده. ٩ بیا عیسی هغوی ته وویل: «زه ستاسو څخه پوښتنه کوم: ایا د سبت په ورځ نېکي کول روا دي که بدې کول؟ د یو چا ژوند ژغورل، که له منځه وړل؟» ١٠ عیسی گردچاپېره هغوی ټولو ته وکتل او بیا یې هغه سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاه او لاس یې روغ شو. ١١ خو د شریعت عالمان او فریسیان ډېر په قهر شول او یو بل ته یې وویل چې د عیسی سره څه وکړو.

عیسی د خپلو شاگردانو څخه دولس رسولان ټاکي

(متي ۱۰: ۱-۴ او مرقوس ۱۳: ۳-۱۹)

١٢ په هغو ورځو کې عیسی د دعا دپاره غره ته لاړ او ټوله شپه یې خدای ته په دعا کولو تېره کړه. ١٣ کله چې سهار شو، نو خپل شاگردان یې راوغوښتل او د هغوی له منځ نه یې دولس تنه غوره کړل او هغوی یې د رسولانو په نوم یاد کړل: ١٤ شمعون چې عیسی ورباندې پطروس نوم کېښود او د هغه ورور اندریاس، یعقوب، یوحنا، فیلیپوس او بارتولما، ١٥ متي، توما، یعقوب د حلفي زوی او شمعون چې په سرتېري مشهور ؤ ١٦ او یهودا د یعقوب زوی او یهودا اسخريوتي چې وروسته خاين شو.

عیسی خلکو ته تعلیم او شفا ورکوي

(متي ۲۳:۴-۲۵)

١٧ عیسی د خپلو رسولانو سره د غره څخه رابنکته شو او په یو هوار ځای کې ودرېده. په هغه ځای کې د هغه د پیروانو یوه لویه ډله او د ټولې یهودیې، اورشلیم او د صور او صیدون د ساحلي ښارونو څخه گڼ شمېر خلک موجود وو. ١٨ دا خلک د دې دپاره راغلي وو چې د هغه خبرې واورې او د خپلو ناروغيو څخه روغ شي. همدارنگه هغه خلک چې پېریانو نیولي وو هم راغلي وو او روغ شول. ١٩ ټولو خلکو کوبښن کاوه چې عیسی ته لاس وروړي، ځکه چې د هغه څخه به یو قدرت راوته او ټول به یې روغول.

خوشحالي او غم

(متي ٥:١-١٢)

٢٠ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته منځ راواړاوه او ویې ویل:

«بختور یی تاسو چې اوس غریبان یی،

ځکه چې د خدای پاچاهي ستاسو ده.

٢١ بختور یی تاسو چې اوس وړي یی، ځکه چې تاسو به ماږه شی.

بختور یی چې اوس ژاړی، ځکه چې تاسو به وځاندي.

٢٢ بختور یی تاسو چې خلک درڅخه د انسان د زوی په خاطر کرکه کوي او خپل منځ کې مو نه

پرېږدي، سپکاوی درته کوي او تاسو بدناموي. ٢٣ نو په هغه وخت کې خوښي وکړئ او د

خوشحالی ټوپونه ووهی، ځکه چې په جنت کې به لوی اجر ولری. د هغوی نیکونو هم د پیغمبرانو سره همداسې چلند کړی و.

۲۴) خو افسوس دې وي ستاسو شتمنو په حال!

ځکه چې تاسو خپل د سوکالی وخت تېر کړی دی.

۲۵) افسوس دې وي ستاسو په حال چې اوس ماړه یی،

ځکه چې تاسو به وږي شی

افسوس دې وي په تاسو چې اوس خاندی،

ځکه چې ستاسو خدا به په ویر او ژړا بدله شي

۲۶) افسوس دې وي ستاسو په حال کله چې ټول ستاسو صفت کوي.

ځکه چې د هغوی نیکونو هم د جعلی پیغمبرانو صفت کاوه.

د دښمنانو سره مینه

(متي ۵:۳۸، ۴۸، ۷:۱۲)

۲۷) خو زه تاسو ته چې زما خبرې اورئ، وایم چې د خپلو دښمنانو سره مینه کوئ، څوک چې

ستاسو څخه کرکه کوي د هغوی سره بڼه کوئ. ۲۸) د هغو خلکو دپاره چې په تاسو لعنت وایي،

برکت وغواړئ او د هغو خلکو دپاره چې ستاسو سره بد چلند کوي، دعا وکړئ. ۲۹) که چېرې

خوک تاته په یو مخ خپره درکړي، نو خپل بل مخ هم ورته ورواړوه. که خوک درخه چینه واخلي، نو پرېږده چې ستا کمیس هم واخلي. (۳۰) که خوک درخه کوم شی وغواړي نو ورته ورپې کړه او که چېرې خوک ستا خه کوم شی چې هغه ستا وي واخلي، نو بېرته یې ورخه مه غواړه. (۳۱) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه چې تاسو یې د ځان دپاره د هغوی خه غواړئ.

(۳۲) که چېرې یوازې د هغو خلکو سره مینه کوئ چې ستاسو سره مینه کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه گناهکاران هم د هغه چا سره مینه کوي خوک چې د هغوی سره مینه کوي. (۳۳) که چېرې تاسو یوازې د هغو خلکو سره نېکي کوئ چې ستاسو سره نېکي کوي، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه چې گناهکاران هم همداسې کوي. (۳۴) که چېرې هغو خلکو ته پور ورکوئ چې د بېرته اخیستلو تمه یې لری، نو په دې کې به ستاسو دپاره څه اجر وي؟ ځکه چې گناهکاران هم نورو گناهکارانو ته پور ورکوي چې بېرته یې ترې پوره واخلي. (۳۵) خو تاسو د خپلو دښمنانو سره مینه کوئ او د هغوی سره نېکي کوئ. پور ورکړئ او د بېرته اخیستلو تمه ورخه مه کوئ. نو دا به ستاسو دپاره لوی اجر وي او تاسو به د خدای تعالی اولادونه یئ، ځکه چې هغه په ناشکره او بدکارو خلکو هم مهربانه دی. (۳۶) لکه څنگه چې ستاسو اسماني پلار زړه سواندی دی، نو تاسو هم زړه سواندي اوسئ.

د نورو په هکله قضاوت کول

(متي ۱: ۷-۵)

(۳۷) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، نو تاسو به تر قضاوت لاندې نه نیول کېږئ. نور خلک مه ملامتوئ، نو خدای به تاسو نه ملامتوي. نور خلک وبخښئ، نو خدای به تاسو وبخښي. (۳۸) نورو ته څه شی ورکړئ، نو تاسو ته به هم درکړل شي. تاسو ته به په ډکې پیمانې، په زور ځای شوې او

تر خولې پورې ډکه ستاسو په لمنه کې واچول شي. ځکه په هره پيمانه چې تاسو يې نورو ته ورکوئ، په هماغه پيمانه به تاسو ته هم درکول کيږي.»

۳۹ نو عیسی هغوی ته دا مثال ووايه: «ايا يو ږوند بل ږوند ته لاره بنودلی شي؟ ايا دواړه به په کنده کې ونه غورځيږي؟» ۴۰ شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی، خو کله چې يو شاگرد خپلې زده کړې پوره کړي، نو د خپل استاذ په شان به شي. ۴۱ ته ولې د خپل ورور په سترگه کې خسنی ليدلی شي خو په خپله سترگه کې غټ لرگی ليدلی نه شي؟ ۴۲ څنگه کولای شي خپل ورور ته ووايي چې ای وروره، اجازه راکړه ستا د سترگې څخه خسنی وباسم، خو په خپله سترگه کې غټ لرگی ليدلی نه شي؟ ای منافقه! ته بايد لومړی د خپلې سترگې څخه لرگی وباسې، بيا کولای شي چې په ښکاره توگه ووينې چې څنگه د خپل ورور د سترگې څخه خسنی وباسې.

ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کيږي

(متي ۷:۱۷-۲۰، ۳۳:۱۲-۳۵)

۴۳ بڼه ونه خرابه مېوه نه نيسي او نه به خرابه ونه بڼه مېوه ونيسي. ۴۴ هره ونه د خپلې مېوې څخه پېژندل کيږي. د اغزو د بوټو څخه انځر او د ځنگلي بوټي څخه انگور نه شی راتپولولی. ۴۵ بڼه سپری د خپل زړه د بڼې خزانې څخه بڼه شيان راوباسي او بد سپری د خپل زړه د بدې خزانې څخه بد شيان راوباسي، ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي.

دوه ډوله بنيادونه

(متي ۷:۲۴-۲۷)

۴۶ تاسو ولې ماته استاذه، استاذه وايئ، خو څه چې درته وایم هغه نه کوئ؟ ۴۷ هرڅوک چې ماته راشي او زما خبرو ته غوږ ونيسي او په هغو باندې عمل وکړي، نو زه به تاسو ته وښايم چې

هغه د چا په شان دی. (٤٨) هغه د یو داسې سړي په شان دی چې د خپل کور د جوړولو دپاره یې ځمکه بڼه ژوره کړه او بنیاد یې په تیرو کېښود. کله چې سپلاډ راغی او په هغه کور ورغی، خو هغه یې له ځایه ونه شو خوځولی، ځکه چې هغه یې کلک جوړ کړی ؤ. (٤٩) خو څوک چې زما خبرې اوري او عمل ورباندې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل کور یې داسې جوړ کړی ؤ چې بنیاد یې نه ؤ. کله چې په هغه کور باندې سپلاډ راغی، نو هغه سمدلاسه راولوېد او بیخي وران شو.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(متي ٨:٥-١٣)

٧ (١) کله چې عیسی خلکو ته خپلې ټولې خبرې وکړې، نو کپرناحوم ته لاړ. (٢) هلته یو رومي منصبدار ؤ او یو نوکر یې درلود چې په هغه ډېر گران ؤ. هغه نوکر ناروغ ؤ او مرگ ته نژدې ؤ. (٣) کله چې هغه منصبدار د عیسی په هکله واورېدل، نو یو څو یهودي مشران یې ورولېږل، ترڅو د هغه څخه وغواړي چې راشي او نوکر یې روغ کړي. (٤) هغوی عیسی ته راغلل او سختې زاری یې ورته وکړې او ورته ویې ویل: «دا سړی په رښتیا د دې وړ دی چې مرسته ورسره وکړي، ځکه چې هغه زمونږ د خلکو سره مینه لري او مونږ ته یې کنیسه هم جوړه کړې ده.» (٥) نو عیسی د هغوی سره لاړ. خو کله چې د هغه کور ته نژدې شو، نو هغه منصبدار خپل څو ملگري ورولېږل چې هغه ته ووايي: «بناغلیه! خپل ځان دې مه په تکلیفوه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشي» (٦) او دا مې هم غوره ونه گڼله چې خپله تاسو ته راشم. ته یوازې حکم وکړه، نو زما نوکر به روغ شي. (٧) ځکه چې زه هم د بل د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې کوم یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم راشه، نو راځي او خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه، نو هغه یې کوي.» (٨) کله چې عیسی دا واورېدل، نو حیران شو او خلکو

ته يې چې ورپسې روان وو، مخ راواړاوه او ويې ويل: «زه تاسو ته وايم چې ما په اسراييلو کې هم داسې ايمان نه دی ليدلی.» (۱۰) کله چې لېږل شوي کسان بېرته کور ته راستانه شول، نو هغه نوکر يې روغ رمټ وليده.

عيسى د يوې کونډې زوی راژوندی کوي

(۱۱) بله ورځ عيسى د خپلو شاگردانو او د خلکو د يوې لويې ډلې سره نايين نومي ښار ته لاړ. (۱۲) کله چې د ښار دروازې ته نژدې شو، نو يوه جنازه يې وليدله چې راووتله. دا مړی د يوې کونډې ښځې ايوازې زوی ؤ او د هغې سره د ښار گڼ شمېر خلک ملگري وو. (۱۳) کله چې عيسى هغه ښځه وليدله، نو زړه يې ورباندې وسوځېده او ورته ويې ويل: «نوره مه ژاړه.» (۱۴) بيا هغه وروړاندې شو او په تابوت باندې يې لاس کېښود او کومو خلکو چې تابوت وړلو، ودرېدل. عيسى وويل: «ای ځوانه! تاته وايم راپاڅېره.» (۱۵) هغه مړی کېښناست او په خبرو يې پيل وکړ او عيسى هغه بېرته خپلې مور ته وسپاره. (۱۶) هغوی ټول وېرې واخيستل او د خدای ثنا يې وويله او ويې ويل: «په مونږ کې يو لوی پيغمبر پيدا شوی دی. خدای راغلی چې د خپل قوم سره مرسته وکړي.» (۱۷) عيسى چې څه کړي وو د هغو خبر په ټولې يهوديې او شاوخوا سيمو کې خپور شو.

د عيسى په هکله د يحيی پوښتنه

(متي ۱۱:۲-۱۹)

(۱۸) د يحيی شاگردانو هغه د دې ټولو کارونو څخه خبر کړ. نو يحيی د هغوی څخه دوه تنه راوغوښتل (۱۹) او هغوی يې عيسى ته ورولېږل چې پوښتنه ورڅخه وکړي: «ايا ته هغه څوک يې چې ويل شوي وو بايد راغلی وای، يا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۲۰) کله چې هغوی عيسى ته ورغلل، ورته ويې ويل: «مونږ تعميد ورکوونکي يحيی تاته رالېږلي يو چې پوښتنه وکړو چې ته هغه

څوک يې چې بايد راغلی وای يا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» (۲۱) په هماغه ساعت عیسی ډېر خلک د ډول ډول ناروغيو، طاعون او پېريانو څخه روغ کړل او ډېر ږانده يې بينا کړل. (۲۲) هغه د يحيی استازو ته په ځواب کې وويل: «بېرته لار شئ او څه مو چې ليدلي او اورېدلي، هغه يحيی ته ووايئ چې څنگه ږانده بينا کيږي، گوډان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي او کاڼه اوري، مري راژوندي کيږي او غريبانو ته زېږی ورکول کيږي. (۲۳) بختور دی هغه څوک چې په ماشک ونه کړي.»

(۲۴) کله چې د يحيی استازي لارل، نو عیسی د يحيی په هکله د خلکو سره خبرې پيل کړې او وېي ويل: «تاسو د څه شي د ليدلو دپاره دنبټې ته تللي وئ؟ ايا د هغې لوڅې د ليدلو دپاره چې باد يې خوځوي؟» (۲۵) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره تللي وئ؟ ايا د هغه چا د ليدلو دپاره چې بڼکلي کالي يې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې قيمتي کالي اغوندي، هغوی په عيش او عشرت کې ژوند تېروي او په ماڼيو کې اوسېږي. (۲۶) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره وتلي وئ؟ ايا د يو پيغمبر د ليدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د يو پيغمبر نه هم ډېر لوی دی. (۲۷) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

گورئ، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېرم

چې ستا دپاره لاره تياره کړي.»

(۲۸) عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په دې نړۍ کې د يحيی څخه بل څوک لوی نه دی زېږول شوی، خو بياهم د خدای په پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه لوی دی.»

(۲۹) کله چې ټولو خلکو او حتی ماليه ټولونکو د عیسی خبرې واورېدلې، نو په دې يې اقرار وکړ چې د خدای لاره سمه ده، ځکه چې هغوی د يحيی په لاس د تعمید غسل اخيستی و. (۳۰) خو

فريسيانو او د شريعت عالمانو د خداى هغه مقصد چې د هغوى دپاره يې درلود رد كړ، ځكه چې هغوى د يحيى په لاس د تعميد غسل نه و اخيستی.

٣١ عيسى وويل: «د دې زمانې خلك د څه شي سره پرتله كړم؟ دا څه ډول خلك دي؟» ٣٢

دوى د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار كې ناست وي او يو بل ته چيغې وهي او وايي: «مونږ تاسو ته شپيلى ووهله، خو تاسو گډا ونه كړه. مونږ درته د غم سندرې وويلې، خو تاسو ونه ژړل.» ٣٣

ځكه كله چې تعميد وركوونكى يحيى راغى هغه به نه ډوډى خوړله او نه يې شراب څښل، نو تاسو به ويل چې هغه پېريانو نيولى دى. ٣٤ د انسان زوى راغى چې هم خوري او هم څښي نو تاسو وايئ چې دې سړي ته وگورئ، هغه خپتور، شرابي او د ماليه ټولونكو او گناهكارانو ملگرى دى. ٣٥ خو بياهم د خداى حكمت د هغو خلكو په وسيله چې هغه يې منلى دى، رښتيني ثابت شو.»

عيسى د فريسي شمعون په كور كې

٣٦ يو فريسي عيسى ته بلنه وركړه چې د هغه سره ډوډى وخوري، نو عيسى د هغه كور ته ورغى او د هغه سره دسترخوان ته كښېناست. ٣٧ په هغه ښار كې يوه بدكاره ښځه اوسېدله. هغه خبره شوه چې عيسى د هغه فريسي په كور كې ډوډى خوري، نو د عطرو څخه ډك د مرمرو د بوتل سره راغله. ٣٨ هغه ښځه د عيسى شاته د هغه د پښو سره ودرېدله او ژړل يې. د هغې اوښكې د عيسى په پښو باندې تويې شوې او هغه لمدې شوې. ښځې هغه په خپلو وينستانو باندې وچې كړلې، د هغه پښې يې ښكل كړې او عطر يې ورباندې واچول. ٣٩ كله چې هغه فريسي چې عيسى يې مېلمه كړى و دا وليدل، نو د خپل ځان سره يې وويل: «كه چېرې دا سړى په رښتيا پيغمبر واى نو هغه بايد په دې پوه شوى واى چې دا ښځه چې هغه ته لاس وروړي، څوك ده او څنگه ښځه ده. هغه يوه گناهكاره ښځه ده.»

٤٠ نو عیسی هغه فریسی ته وویل: «ای شمعونه! زه غواړم تاته یو څه ووايم.» هغه وویل: «ښه استازده! ووايه.» ٤١ عیسی وویل: «دوه کسانو د یو چا څخه پور اخیستی ؤ، د هغو څخه یو یې پنځه سوه د سپینو زرو سکې پوروړی ؤ او بل یې پنځوس سکې. ٤٢ هغوی دواړو هېڅ نه لرل چې خپل پور ورکړي، نو پور ورکوونکي هغو دواړو ته خپل پورونه وروبخښل. نو اوس په دې دواړو کې به کوم یو د هغه سره زیاته مینه وکړي؟» ٤٣ شمعون په ځواب کې وویل: «زما په خیال کوم سړي ته چې زیات پور وبخښل شو.» عیسی وویل: «تا سم قضاوت وکړ.» ٤٤ بیا یې ښځې ته مخ راواړاوه او شمعون ته یې وویل: «دا ښځه وینې؟ زه ستا کور ته راغلم خو تا زما د پښو دپاره اوبه رانه وړلې، خو هغې په خپلو اوبنکو باندې زما پښې ووینځلې او په خپلو وینستانو یې وچې کړلې. ٤٥ تا زه ښکل نه کړم، خو د کوم وخت نه چې زه دلته راغلی يم دا ښځه لگیا ده زما پښې ښکلوي. ٤٦ تا زما سر په تېلو غوړ نه کړ، خو هغې زما په پښو عطر واچول. ٤٧ نو زه تاته وایم چې هغې زما سره ډېره مینه وښودله، ځکه چې د هغې ډېر گناهونه وبخښل شول. خو د چا چې لږ بخښل شوي هغه لږه مینه کوي.» ٤٨ بیا عیسی هغې ښځې ته وویل: «ستا گناهونه وبخښل شول.» ٤٩ دسترخوان ته نورو ناستو مېلمنو په خپلو کې سره وویل: «دا څوک دی چې حتی گناهونه هم بخښي؟» ٥٠ خو عیسی هغې ښځې ته وویل: «ته خپل ایمان وژغورلې. په خیر لاره شه.»

هغو ښځو چې د عیسی سره یې مرسته وکړه

٨ ١ څه موده وروسته عیسی ښار په ښار او کلي په کلي گرځېده، وعظ یې کاوه او د خدای د پاچاهۍ زېږی یې ورکاوه او هغه دولس شاگردان هم ورسره وو. ٢ یو څو ښځې چې د پېریانو څخه خلاصې شوې وې او د ناروغیو څخه یې شفا موندلې وه هم ورسره وې: لکه مریم چې په مجدلیه مشهوره وه چې اووه پېریان ورڅخه وتلي وو، ٣ یونا د خوزا ښځه چې مېړه یې د

هیرودیس د دربار ناظر ؤ، سوسن او نورې ډېرې بڼې چې د خپلو شتمنیو څخه یې د عیسی او د هغه د شاگردانو سره مرسته کوله.

د بزگر مثال

(متي ۱۳:۹-۹ او مرقوس ۴:۱-۹)

٤ خلک به د یو بڼار او بل بڼار څخه عیسی ته راتلل او کله چې گڼ شمېر خلک سره راټول شول، نو هغه ورته دا مثال راوړ: ٥ «یو بزگر د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. کله یې چې تخم وشینده، نو یو څه یې په لاره کې ولوېد، هغه ترپښو لاندې شو او مرغانو وخور. ٦ څه تخم په تیرو کې ولوېد او کله چې راشین شو، نو د لمدبل د کموالي له امله هغه زر وچ شو. ٧ څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي ورسره لوی شول او بوتی یې لاندې کړل. ٨ نور تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد. هغه راشین شو او سل چنده زیات حاصل یې ورکړ.»

کله چې عیسی خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو په لوړ اواز یې وویل: «که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واوري.»

د مثالونو مقصد

(متي ۱۳:۱۰-۱۷ او مرقوس ۴:۱۰-۱۲)

٩ کله چې د عیسی شاگردانو پوښتنه وکړه چې د دې مثال معنی څه ده؟ ١٠ هغه ځواب ورکړ: «تاسو ته د خدای د پاچاهۍ په پټو رازونو د پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو نورو ته دا هرڅه په مثالونو کې ویل کیږي ترڅو د خدای د کلام هغه لیکنه پوره شي چې وایي:

هغوی به گوري خو هېڅ به ونه ویني. هغوی به واوري، خو هېڅ ورباندې پوه نه شي.

د بزگر د مثال تفسير

(متي ۱۸:۱۳-۲۳ او مرقوس ۱۳:۴-۲۰)

۱۱) د دې مثال معنی دا ده: تخم د خدای کلام دی. ۱۲) هغه تخم چې په لاره کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري، خو شیطان راځي او کلام د هغوی د زړونو څخه وړي، ترڅو هغوی ایمان رانه وړي او خلاصون ونه مومي. ۱۳) کوم تخم چې په تیږو کې لویږي دا هغه خلک دي چې په خوشحالی سره کلام اوري او مني یې. خو کلام په هغوی کې رینښې نه وي نیولې. هغوی د یو څه مودې دپاره ایمان راوړي، خو د ازمېښت په وخت کې یې له لاسه ورکوي. ۱۴) هغه تخم چې په اغزو کې لوېدلی دی، هغه خلک دي چې کلام اوري خو د ژوند اندېښنې، شتمني او د ژوند غوښتنې د هغه د ودې مخه نیسي او مېوه یې هېڅکله نه پخېږي. ۱۵) خو کوم تخم چې په ښې خاورې کې لویږي دا هغه خلک دي چې کلام اوري او په خپل صادق او ښه زړه کې یې ساتي او په صبر سره مېوه ورکوي.

د خراغ مثال

(مرقوس ۲۱:۴-۲۵)

۱۶) هېڅوک داسې نه کوي چې خراغ بل کړي او هغه د لوبښي لاندې پټ کړي او یا یې د کټ لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې هرڅوک راننځي او د هغه رڼا وويني. ۱۷) ځکه هېڅ داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. ۱۸) نو پام کوی چې څنگه یې اوری، ځکه څوک چې څه ولري نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو هغه څوک چې څه نه لري حتی که د هغه په گومان کوم څه چې لري هغه به هم ترې واخیستل شي.»

د عیسی مور او ورونه څوک دي؟

(متي ۱۲:۴۶-۵۰ او مرقوس ۳:۳۱-۳۵)

۱۹) بیا د عیسی مور او ورونه راغلل چې هغه وويني، خو د زیاتې گنې گونې له امله یې ونه شو کولای چې هغه ته ځان ورسوي. ۲۰) یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او غواړي چې تا وويني.» ۲۱) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور او ورونه هغه دي چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

عیسی توفان ودروي

(متي ۸:۲۳-۲۷ او مرقوس ۴:۳۵-۴۱)

۲۲) یوه ورځ عیسی د خپلو شاگردانو سره په کشتۍ کې سپور شو او هغوی ته یې وویل: «راځئ چې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شو.» نو هغوی روان شول. ۲۳) کله چې هغوی په کشتۍ کې روان وو، نو عیسی ویده شو. په دې وخت کې ناڅاپه په بحیره کې سخت باد راوالت او کشتۍ د اوبو څخه په ډکېدلو شوه او هغوی د یو لوی خطر سره مخامخ وو. ۲۴) شاگردان عیسی ته ورغلل، هغه یې راوینښ کړ او ورته وېې ویل: «استاذه! استاذه! مونږ ډوبیږو.» عیسی راوینښ شو او باد او د اوبو څپو ته یې حکم وکړ، توفان ودرېده او هرڅه آرام شول. ۲۵) بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «ستاسو ایمان څه شو؟» خو هغوی په وېره او حیرانتیا سره یو بل ته وویل: «دا سپری څوک دی چې حتی باد او اوبو ته امر کوي او هغوی یې مني؟»

عیسی پېریانو نیولي سپري ته شفا ورکوي

(متي ۸:۲۸-۳۴ او مرقوس ۱:۵-۲۰)

٢٦) بيا عيسى د خپلو شاگردانو سره د جدريانو سيمې ته چې د جليل ولايت ته مخامخ دى،

ورسېده. ٢٧) څنگه چې عيسى د كشتۍ څخه رابښكته شو، نو د هغه ښار د يو سړي سره چې پېريانو نيولى ؤ، مخامخ شو. زياته موده كېدله چې هغه لوڅ گرځېده او په كور كې نه اوسېده، بلکې

په هديره كې اوسېده. ٢٨) كله چې هغه عيسى وليده، نو چيغې يې ووهلې او د هغه په پښو كې پرېوت او په لوړ اواز يې وويل: «اى عيسى، اى د خداى تعالى زويه! زما سره څه كار لري؟ زه تاته

زاري كوم، ما مه په عذابوه.» ٢٩) هغه ځكه داسې وويل چې عيسى پېريانو ته امر كړى ؤ چې د هغه سړي څخه راووځي. هغه سړى څو څو ځلې پېريانو نيولى ؤ. خلكو به د هغه لاسونه او پښې په زنځيرونو تړلې او ځولنې به يې ورته اچولې، خو هغه به ماتولې او پېريانو به هغه دښتې ته بيولو. ٣٠) عيسى د هغه څخه پوښتنه وكړه: «ستا نوم څه دى؟» هغه ځواب وركړ: «زما نوم لښكر دى.»

ځكه چې په هغه كې ډېر پېريان وو. ٣١) پېريانو عيسى ته زارى وكړې چې د ځمكې تل ته د لېرلو حكم مه راکوه. ٣٢) هلته نژدې د خوگانو يوه لويه رمه وه چې په يوې غونډۍ باندې څرېدله. نو پېريانو عيسى ته زاري وكړه چې دوى ته اجازه وركړي چې په خوگانو كې ننوځي، نو هغه ورته اجازه وركړه. ٣٣) بيا پېريان د هغه سړي څخه ووتل او په خوگانو كې ورننوتل. ټوله رمه په منډه د كمر څخه ښكته بحيرې ته ولوېدله او ډوبه شوه.

٣٤) كله چې د خوگانو ساتونكو دا پېښه وليدله، نو وتښتېدل او دا خبر يې ښار او بانډو ته ورساوه.

٣٥) خلك د دې پېښې د ليدلو دپاره دبانډې راووتل. كله چې هغوى عيسى ته راغلل، نو هغه سړى يې وليده چې پېريان ورڅخه وتلي وو. هغه د عيسى پښو ته ناست ؤ، كالي يې اغوستي وو او بېرته خپل عادي حالت ته راغلى ؤ، نو هغوى ووپرېدل. ٣٦) كومو خلكو چې دا پېښه ليدلې وه

هغوى نورو ته وويل چې دا سړى چې پېريانو نيولى ؤ څنگه روغ شو. ٣٧) بيا د جدريان د شاوخوا سيمو ټولو خلكو د عيسى څخه وغوښتل چې له هغه ځاى څخه لاړ شي، ځكه چې هغوى

ډېر وپرېدلي وو. نو عيسى په كشتۍ كې سپور شو چې د بحيرې بلې غاړې ته لاړ شي. ٣٨) بيا هغه سړي چې پېريان ورڅخه وتلي وو عيسى ته زاري وكړه چې اجازه ورته وركړي د هغه سره لاړ

شي، خو عیسی هغه رخصت کړ او ورته ویې ویل: ﴿٣٩﴾ «بېرته خپل کور ته لاړ شه او هغه څه چې خدای ستا دپاره کړي دي هغه ټولو ته ووايه.» هغه سړی په ټول ښار کې وگرځېد او عیسی چې د هغه دپاره څه کړي وو هغه یې خلکو ته بیان کړل.

د عیسی له خوا د ایمان په خاطر شفا ورکول

(متی ٩:١٨-٢٦ او مرقوس ٥:٢١-٤٣)

﴿٤٠﴾ کله چې عیسی بېرته راستون شو، نو خلکو ورته تود هرکلی ووايه، ځکه چې هغوی ټول ورته په انتظار وو. ﴿٤١﴾ بیا یو سړی چې یایروس نومېده او د یوې کنیسي مشر ؤ، راغی او د عیسی په پښو کې پرېوت او زاري یې ورته وکړه چې د هغه سره کور ته لاړ شي، ﴿٤٢﴾ ځکه چې د هغه یوازېنی لور چې دولس کلنه وه د مرگ په حالت کې پرته وه.

کله چې عیسی په لاره روان ؤ، خلکو د هرې خوا ورباندې زور راوړ. ﴿٤٣﴾ د هغوی په منځ کې یوه ښځه وه چې د دولسو کالو راهیسي ورڅخه وینه بهېدله. هغې خپلې ټولې پیسې په ډاکترانو لگولې وې، خو هېچا د هغې علاج نه شو کولای. ﴿٤٤﴾ هغه د شا له خوا راغله او د عیسی چپني ته یې لاس وروړ او سمدلاسه یې وینه ودرېدله. ﴿٤٥﴾ عیسی پوښتنه وکړه: «چا ماته لاس راوړ؟» ټول منکر شول خو پطروس وویل: «استاذه! ټول خلک درڅخه راتاو دي او د هرې خوا درباندي زور راوړي.» ﴿٤٦﴾ خو عیسی وویل: «کوم چا راته لاس راوړ، ځکه زه پوه شوم چې زما څخه یو قوت ووت.» ﴿٤٧﴾ کله چې هغه ښځه پوه شوه چې پټه نه شي پاتې کېدلی نو په رپېدلو شوه، راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او د ټولو په مخکې یې وویل چې ولې یې هغه ته لاس وروړ او څنگه سمدلاسه روغه شوه. ﴿٤٨﴾ عیسی هغې ته وویل: «لوري! ته خپل ایمان روغه کړې. په خیر لاره شي.»

٤٩ عیسی لا خبرې کولې چې د کنیسی د مشر له کوره یو سړی راغی او یایروس ته یې وویل: «ستا لور مړه شوه، استاذ ته نور تکلیف مه ورکوه.» ٥٠ خو کله چې عیسی دا خبره واورېدله، نو یایروس ته یې وویل: «مه وپېرې، یوازې ایمان ولره او هغه به راژوندی شي.» ٥١ کله چې عیسی د یایروس کور ته ننوت نو هغه پرته له پطروس، یوحنا، یعقوب او د هغې انجلی د مور او پلاره بل هېچا ته اجازه ورنه کړه چې دننه ورسره لاړ شي. ٥٢ ټولو د هغې انجلی دپاره ژړا او انگولا کوله. خو عیسی وویل: «مه ژاړئ، هغه مړه نه ده، هغه خو ویده ده.» ٥٣ هغوی ټولو په هغه پورې وخنډل، ځکه هغوی ښه پوهېدل چې هغه مړه ده. ٥٤ خو عیسی هغه انجلی له لاسه ونيوله او ورته نارې یې کړې: «ای انجلی! راپاڅېره.» ٥٥ هغه بېرته راژوندی شوه او سمدلاسه راپاڅېدله. عیسی هغوی ته امر وکړ چې هغې ته یو څه ورکړئ چې ویې خوري. ٥٦ د هغې مور او پلار ډېر حیران شول، خو عیسی هغوی ته امر وکړ چې د دې پېښې په هکله چاته څه ونه وایي.

د دولسو رسولانو لېږل

(متی ٥: ١٠-١٥ او مرقوس ٧: ٦-١٣)

٩ ١ عیسی خپل دولس رسولان راوغوښتل او هغوی ته یې قدرت او اختیار ورکړ چې پېریان وباسي او د ناروغیو علاج وکړي. ٢ نو هغوی یې ولېږل چې د خدای پاچاهي اعلان کړي او ناروغان روغ کړي. ٣ هغوی ته یې وویل: «د سفر دپاره د ځان سره هېڅ شی مه اخلئ. نه امسا، نه خورجین، نه ډوډی، نه پیسې او نه اضافي کالي. ٤ کله چې تاسو کور ته ورشئ، نو ترڅو پورې چې په هغه ښار کې یئ په هماغه کور کې پاتې شئ. ٥ که چېرې تاسو ته په کوم ځای کې څوک هرکلی ونه وایي، نو هغه ښار پرېږدئ او د هغه ښار خاورې د خپلو پښو څخه وخنډئ، ترڅو د هغوی په خلاف شاهدي وي.» ٦ نو هغوی روان شول، کلي په کلي گرځېدل او په هرځای کې یې زېږی ورکاوه او خلک یې روغول.

۷) کله چې د جلیل والي هیرو دیس د هغو ټولو کارونو څخه چې وشول خبر شو نو ډېر پر پشانه شو، ځکه چې ځینو خلکو به ویل چې یحیی بېرته راژوندی شوی دی. ۸) نورو به ویل چې الیاس پیغمبر رانېکاره شوی دی او ځینو به ویل چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی دی. ۹) خو هیرو دیس وویل: «ما په خپله د یحیی سر پرې کړی دی، نو بیا دا سړی څوک دی چې په هکله یې داسې شیان اورم؟» هیرو دیس کونښن کاوه چې عیسی وويني.

پنځو زرو کسانو ته خواړه ورکول

(متي ۱۳: ۱۴-۲۱ او مرقوس ۶: ۳۰-۴۴ او یوحنا ۱: ۶-۱۴)

۱۰) کله چې رسولان بېرته راغلل، نو کوم کارونه چې هغوی کړي وو هغه یې عیسی ته بیان کړل. عیسی هغوی د ځان سره واخیستل او د بیت صیدا په نوم ښار ته یوازې لاړل. ۱۱) خو خلک خبر شول او ورپسې لاړل. عیسی هغوی ته هرکلی ووايه، د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړې او هغو خلکو ته یې شفا ورکړه چې روغتیا ته یې اړتیا درلودله. ۱۲) کله چې مازدیگر شو، نو هغه دولس شاگردان عیسی ته راغلل او ورته وېي ویل: «دا خلک رخصت کړه چې کلیو او شاوخوا بانډو ته لاړ شي چې ځانونو ته خواړه او د شپې تېرولو دپاره ځای پیدا کړي. دلته هېڅ شی نشته او دا ځای د دښتې په شان دی.» ۱۳) خو عیسی هغوی ته وویل: «تاسو خپله هغوی ته څه ورکړئ چې وېي خوري.» هغوی وویل: «مونږ سره یوازې پنځه ډوډۍ او دوه ماهیان دي، نور هېڅ هم نشته. ایا تاسو غواړئ چې مونږ خپله لاړ شو او دې ټولو خلکو ته خواړه واخلو.» ۱۴) (هلته شاوخوا پنځه زره سړي وو.) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هغوی پنځوس پنځوس تنه کښېنوی.» ۱۵) شاگردانو همدا سې وکړل او ټول یې کښېنول. ۱۶) عیسی هغه پنځه ډوډۍ او

دوه ماهيان راواخيستل، پورته اسمان ته يې وکتل او د خدای شکر يې وويست. بيا هغه ډوډۍ ماتې کړې او خپلو شاگردانو ته يې ورکړې چې د خلکو په مخکې يې کېږدي. (۱۷) هغوی ټولو خوړل او ماړه شول او د ډوډۍ کومې ټوټې چې پاتې شوې شاگردانو هغه راټولې کړې او د هغو څخه دولس ټوکری ډکې شوې.

د عیسی په هکله د پطروس اقرار

(متي ۱۳:۱۶-۱۹ او مرقوس ۸:۲۷-۲۹)

(۱۸) یوه ورځ چې عیسی په یو گوبنه ځای کې دعا کوله او شاگردان يې هم هلته وو، د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «خلک څه وايي چې زه څوک یم؟» (۱۹) هغوی په ځواب کې وویل: «ځینې وايي چې ته تعمید ورکونکی یحیی یې، ځینې وايي چې الیاس نبي یې، او نور وايي چې د پخوانیو پیغمبرانو څخه کوم یو راژوندی شوی دی.» (۲۰) نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه څوک یم؟» پطروس په ځواب کې وویل: «ته د خدای مسیح یې.»

عیسی د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۲۰:۱۶-۲۸ او مرقوس ۸:۳۰-۳۸، ۹:۱)

(۲۱) بیا عیسی هغوی ته په کلکه حکم وکړ چې په دې هکله چاته څه ونه وايي (۲۲) او ويې ویل: «دا ضروري ده چې د انسان زوی به ډېر کړاوونه وزغمي او د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا به رد کړای شي. هغه به ووژل شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» (۲۳) بیا يې هغوی ټولو ته وویل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، هره ورځ دې خپل صلیب راواخلي او په ما پسې دې راځي.» (۲۴) ځکه څوک چې غواړي خپل ژوند وساتي هغه به له لاسه ورکړي، خو څوک چې خپل ژوند زما په خاطر له

لاسه ورکوي نو وبه يې ساتي. (۲۵) د يو چا دپاره به په دې کې څه گټه وي چې ټوله نړۍ وگټي، خو خپل ځان له لاسه ورکړي يا هغه ته زيان ورسوي؟ (۲۶) که چېرې څوک په ما او يا زما په تعليم شرميږي، نو د انسان زوی به هم کله چې د خپل جلال او د پلار او سپېڅلو فرښتو د جلال سره راشي، په هغه وشرميږي. (۲۷) زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته ځينې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو يې د خدای پاچاهي نه وي ليدلې.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(متي ۱۷:۱-۸ او مرقوس ۹:۲-۸)

(۲۸) د دې خبرو څخه شاوخوا اته ورځې وروسته عیسی پطروس، یوحنا او یعقوب د ځان سره واخيستل او د دعا دپاره یو غره ته وختل. (۲۹) کله چې عیسی دعا کوله، نو څېره یې بدله شوه او کالي یې سپین وځلېدل. (۳۰) ناڅاپه هلته دوه سړي رانښکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې او هغوی موسی او الیاس وو. (۳۱) هغوی په اسماني جلال کې رانښکاره شول او د عیسی سره یې د خدای د هغه مقصد په هکله چې د هغه په مرگ به په اورشلیم کې پوره شي، خبرې وکړې. (۳۲) په دې وخت کې پطروس او د هغه ملگري په درانه خوب ویده شوي وو، خو کله چې راوینښ شول، نو د عیسی جلال او هغه دوه سړي چې ورسره ولاړ وو، ولیدل. (۳۳) کله چې موسی او الیاس له عیسی څخه تلل، نو پطروس عیسی ته وویل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته یو. راځئ چې درې خېمې جوړې کړو، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.» خو پطروس نه پوهېده چې څه وایي. (۳۴) هغه لا خبرې کولې چې یوه ورېځ رانښکاره شوه او په هغوی باندې یې سیوری وکړ. کله چې شاگردان په ورېځو کې راییسار شول، نو ووپرېدل. (۳۵) د ورېځې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما زوی دی چې ما غوره کړی دی، هغه ته غوږ ونیسئ.» (۳۶) کله چې اواز غلی شو، هغوی ولیدل چې عیسی هلته یوازې ؤ. شاگردان غلي پاتې شول او څه چې یې لیدلي وو په هغه وخت کې یې د هغو په هکله چاته څه ونه ویل.

عیسی د یو هلک څخه پېریان وباسي

(متی ۱۷:۱۴-۱۸ او مرقوس ۹:۱۴-۲۷)

٣٧ ټولګه کله چې عیسی د خپلو درېو شاګردانو سره د غره څخه رانښکته شو، نو ډېر خلک راغلل چې د هغه سره وويني. ٣٨ ناڅاپه د هغې ډلې څخه یو سړي چيغه کړه: «ای استاذه! زه درته زاري کوم چې زما زوی ته یو نظر وگوره، هغه زما یوازېنی زوی دی. ٣٩ په هغه باندې پېریان راځي او ناڅاپه چيغې ورڅخه وباسي او داسې ټکانونه ورکوي چې د خولې څخه یې ځگونه روان وي. له ډېرو ځپلو وروسته یې په سختۍ سره پرېږدي. ٤٠ ستا شاګردانو ته مې زاری وکړې چې پېریان ترې وباسي، خو هغوی ونه شو کولای.» ٤١ عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو! ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم او ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟» بیا یې هغه سړي ته وویل: «زوی دې دلته راوله.» ٤٢ هلک لا راروان ؤ چې پېریانو هغه په ځمکه راګوزار کړ او ویې لړزاوه. عیسی پېریانو ته حکم وکړ چې ترې ووځي او هغه هلک یې روغ کړ او هغه یې بېرته خپل پلار ته وسپاره. ٤٣ ټول خلک د خدای لویی ته حیران پاتې شول.

عیسی د دوهم ځل دپاره د خپل مرګ په هکله پېشګويي کوي

(متی ۱۷:۲۲-۲۳ او مرقوس ۹:۳۰-۳۲)

په داسې حال کې چې ټول خلک د عیسی دې کارونو ته حیران پاتې وو هغه خپلو شاګردانو ته وویل: ٤٤ «زه چې تاسو ته څه وایم هغه ته په غور سره غور ونیسئ: د انسان زوی به خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړل شي.» ٤٥ خو شاګردان په دې پوه نه شول چې د دې خبرې معنی څه ده. د دې معنی د هغوی څخه پټه ساتل شوې وه چې ورباندې پوه نه شي او هغوی وپرېدل چې په دې هکله د هغه څخه پوښتنه وکړي.

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(متی ۱۸:۱-۵ او مرقوس ۹:۳۳-۳۷)

٤٤) بیا د شاگردانو ترمنځ دا بحث پیل شو چې په دوی کې څوک تر ټولو لوی دی. ٤٧) عیسی پوه شو چې د هغوی په زړونو کې څه ګرځي، نو هغه یو ماشوم راوست او په خپل څنګ کې یې ودراره ٤٨) او هغوی ته یې وویل: «هرڅوک چې دا ماشوم زما په نوم قبول کړي، نو زه یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم. ځکه چې په تاسو ټولو کې تر ټولو کوچنی تر ټولو لوی دی.»

څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی

(مرکوس ۹:۳۸-۴۰)

٤٩) یوحنا عیسی ته وویل: «استاذه! مونږ یو سړی ولیده چې ستا په نوم یې پېریان ویستل خو مونږ هغه د دې کار څخه منع کړ، ځکه چې هغه زمونږ د ډلې څخه نه و.» ٥٠) عیسی هغه ته وویل: «هغه مه منع کوی، ځکه څوک چې ستاسو مخالف نه دی هغه ستاسو طرفدار دی.»

د سامري د یو کلي خلک د عیسی د منلو څخه انکار کوي

٥١) کله چې هغه وخت رانژدې شو چې عیسی اسمان ته یووړل شي، نو په ټینګې ارادې سره اورشلیم ته روان شو. ٥٢) هغه د ځان څخه مخکې استازي ولېږل. هغوی لارل او د سامري یو کلي ته ورغلل چې د هغه دپاره تیاری ونیسي. ٥٣) خو د هغه کلي خلکو عیسی قبول نه کړ، ځکه چې دا بنکاره وه چې هغه د اورشلیم خواته روان و. ٥٤) کله چې د هغه شاگردانو یعقوب او یوحنا دا ولیدل، نو هغوی وویل: «استاذه! ایا ته زمونږ څخه غواړې چې ووايو د اسمان څخه دې اور

راناښل شي او دا خلک وسوځوي؟» (٥٥) خو عیسی ورته مخ راواړاوه او هغوی یې ورتل. (٥٦)
بیا هغوی بل کلي ته لاړل.

د عیسی څخه د پیروی کولو شرطونه
(متی ١٩: ٨-٢٢)

(٥٧) کله چې هغوی په لاره روان وو، یو سړي عیسی ته وویل: «هرچېرته چې ځې زه به درپسې
ځم.» (٥٨) عیسی هغه ته وویل: «گیدران خپل غارونه لري او مرغان ځالي، خو د انسان زوی
دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» (٥٩) عیسی یو بل سړي ته وویل: «ما پسې
راځه.» خو هغه سړي وویل: «بناغلیه! اجازه راکړه چې لومړی لاړ شم او خپل پلار خاورو ته
وسپارم.» (٦٠) عیسی هغه ته وویل: «پرېږده چې مري خپل مري ښخ کړي. ته لاړ شه او د خدای
د پاچاهۍ اعلان وکړه.» (٦١) یو بل سړي وویل: «ای بناغلیه! زه به تا پسې ځم، خو لومړی اجازه
راکړه چې لاړ شم او د خپلې کورنۍ سره خدای پاماني وکړم.» (٦٢) عیسی هغه ته وویل: «څوک
چې د قلبې کولو په وخت کې شاته گوري، هغه د خدای د پاچاهۍ وړ نه دی.»

د دوه او یا شاگردانو لېږل

١٠ (١) له هغې وروسته عیسی نور دوه او یا شاگردان وټاکل او هغوی یې دوه دوه تنه د خپل
ځان نه مخکې هر ښار او کلي ته چې غوښتل یې هلته لاړ شي، ولېږل. (٢) هغوی ته یې وویل:
«فصل ډېر دی خو مزدوران لږ دي، نو تاسو د فصل د خاوند څخه وغواړئ چې د حاصلاتو د
راتولولو دپاره نور مزدوران راولېږي.» (٣) لاړ شی، خو گورئ، زه تاسو لکه د وریو په شان د
لېوانو منځ ته لېږم. (٤) د ځان سره د پیسو کڅوړه یا خورجین او یا خپلی مه وړئ. او په لاره کې

د چا سره خبرې مه کوی. (۵) کله چې کوم کور ته ننوځی، نو لومړی داسې ووايي: «په دې کور کې دې سلامتي وي.» (۶) که چېرې هلته کوم سوله خوښوونکی کس وي، نو ستاسو سلام به په هغه باندې وي او که نه، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۷) په هماغه کور کې پاتې شی او هغوی چې هرڅه درکوي ويې خورئ او ويې وڅښئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. کور په کور مه گرځئ. (۸) کله چې تاسو کوم ښار ته ننوځئ او هغوی درته هرکلی ووايي، نو څه چې يې ستاسو په مخکې کېښودل هغه وخورئ. (۹) د هغه ځای ناروغان روغ کړئ او خلکو ته ووايي چې د خدای پاچاهي تاسو ته نژدې شوې ده. (۱۰) خو کله چې تاسو کوم ښار ته ورننوځئ او هغوی درته هرکلی ونه وایي، نو د هغه ښار کوڅو ته ووځئ او ووايي: (۱۱) «مونږ به ستاسو د ښار خاورې هم چې زمونږ په پښو باندې پرېوتې دي وڅڼو او دا به ستاسو په خلاف شاهدي ورکوي. خو په دې پوه شی چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده.» (۱۲) زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا د دې ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

هغه ښارونه چې خلک يې توبه نه وباسي
(متي ۲۰:۱۱-۲۴)

(۱۳) افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! افسوس دې وي په تا ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې، که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به يې ایرې بادولې او توبه به يې ويستلې وای. (۱۴) خو د قیامت په ورځ به د صیدون او صور د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي! (۱۵) خو ای کپرناحومه! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شي؟ خو ته به دوزخ ته وغورځول شي.»

(۱۶) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «څوک چې ستاسو خبرو ته غوږ نیسي، هغوی زما خبرو ته

غورڼې نيسي. څوك چې تاسې نه مني، هغوی ما نه مني او څوك چې ما نه مني نو هغه څوك نه مني چې زه يې رالېږلی يم.»

د دوه اويا شاگردانو بېرته راستنېدل

۱۷) بيا هغه دوه اويا شاگردان په خوشحالي سره بېرته راستانه شول او ويې ويل: «استاذه! حتی پېريان هم ستا د نوم په يادولو سره زمونږ تابع کيږي.» ۱۸) عیسی هغوی ته په ځواب کې وويل: «ما وليدل چې شيطان څنگه لکه د برېښنا په شان له اسمانه راوغورځېد. ۱۹) واورئ! ما تاسو ته واک او اختيار درکړی چې ماران او لړمان ترېښو لاندې کړئ او د دښمن ټول قوت مات کړئ. هېڅ شی تاسو ته زیان نه شي رسولی. ۲۰) خو په دې مه خوشحاليږئ چې پېريان تاسو ته تابع کيږي، بلکې په دې خوشحاله اوسئ چې ستاسو نومونه په جنت کې ليکل شوي دي.»

د عیسی خوشحالي

(متی ۲۵:۱۱-۲۷، ۱۶:۱۳-۱۷)

۲۱) په هغه وخت کې عیسی په روح القدس کې خوشحالي وکړه او ويې ويل: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان خښتنه! زه ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هونبیارو خلکو څخه پتې کړې او ناپوهو خلکو ته دې ښکاره کړي دي. هو پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۲) زما پلار هرڅه ماته راسپارلي دي. هېڅوک له پلاره پرته زوی نه پېژني او نه څوك پلار يې له زويه پېژني او پرته له هغه چا چې زوی وغواړي ورته ويې ښايي.»

۲۳) کله چې هغوی يوازې وو، نو عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ويې ويل: «بختورې دي هغه سترگې چې هغه څه وينې چې تاسو يې وينئ. ۲۴) زه تاسو ته وایم چې ډېرو پيغمبرانو او

پاچاهانو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې وينئ، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه ورېدل.»

د يو نېک سامري مثال

۲۵ يوه ورځ د شريعت يو عالم راغی او د عیسی څخه يې د ازمېښت دپاره يو سوال وکړ:

«استاذه! زه بايد څه وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ۲۶ عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «په

شريعت کې څه ليکل شوي دي؟ هغه څنگه تعبیروي؟» ۲۷ هغه په ځواب کې وويل: «د خپل

څښتن خدای سره د زړه له کومې، په خپل ټول روح او خپل ټول قوت او ټول عقل سره مينه کوه او

د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مينه کوه.» ۲۸ عیسی ورته وويل: «تا سم ځواب ورکړ.

همداسې کوه، نو ته به ژوندی اوسې.»

۲۹ خو د دې دپاره چې د شريعت عالم دا وښايي چې هغه په حقه دی، نو د عیسی څخه يې

پوښتنه وکړه: «زما گاونډی څوک دی؟» ۳۰ عیسی داسې ځواب ورکړ: «په يو وخت کې يو سړی

د اورشليم څخه اريحا ته روان ؤ چې په لاره کې داپره مارانو ته په لاس ورغی. غلو هغه سړی لوڅ

کړ، ويې واهه او د مرگ په حالت کې يې پرېښود او لاړل. ۳۱ ناڅاپه يو کاهن په هغه لاره تېرېده،

کله يې چې هغه سړی وليده، نو خپله لاره يې پرېښوده او ورڅخه تېر شو. ۳۲ همدارنگه يو لاوي

چې کله هغه ځای ته راوړسېد او هغه سړی يې وليده، نو هغه هم ترې په بله خوا تېر شو او لاړ.

۳۳ خو يو سامری چې په هغه لاره تېرېده هغه ته ورغی او کله يې چې هغه سړی وليده نو زړه

يې ورباندې وسوځېد. ۳۴ هغه ته ورغی، ټپونه يې ورته په شرابو ووينځل او تېل يې ورباندې

واچول او ټټی يې ورباندې کېښودله. بيا يې هغه په خپل خره باندې سپور کړ او يوې مسافرځانې ته

يې يووړ او هلته يې ورباندې پام کاوه. ۳۵ سبا سهار هغه د سپينو زرو دوه سکې واخيستې او د

مسافرځانې خاوند ته يې ورکړې او ورته ويې ويل: «په هغه باندې پام کوه او که نورې پيسې دي

ورباندي ولگولې نو کله چې بېرته راغلم هغه به هم درکړم.» (٣٦) بيا عيسی پوښتنه وکړه: «اوس څه فکر کوې چې په دې درې واړو کې د هغه سړي چې د داړه مارانو لاس ته ورغلی و، گاونډی څوک دی؟» (٣٧) د شريعت عالم ځواب ورکړ: «هغه څوک چې په هغه باندي يې رحم وکړ.» عيسی ورته وويل: «لاړ شه او ته هم همداسې کوه.»

عيسی د مرتا او مريم سره ليدنه کوي

(٣٨) کله چې عيسی او شاگردان يې په خپله لاره روان شول، هغوی يو کلي ته ورسېدل او هلته يوې ښځې چې مرتا نومېدله عيسی په خپل کور کې مېلمه کړ. (٣٩) هغې د مريم په نوم يوه خور درلودله. هغه راغله او د عيسی پښو ته کښېناستله او د هغه خبرو ته يې غوږ نيولی و. (٤٠) مرتا د ډېرو کارونو له لاسه سترې او پرېشانه شوه، نو عيسی ته راغله او ورته وېي ويل: «استاذه! ستا دې ته پام نه دی چې ټول کارونه زه کوم او خور مې راسره مرسته نه کوي؟ هغې ته ووايه چې راشي او مرسته راسره وکړي.» (٤١) عيسی هغې ته په ځواب کې وويل: «مرتتا، مرتتا! ته د ډېرو شيانو دپاره اندېښنه کوې او نارامه يې، (٤٢) خو يوازې يو شی ضروري دی. څه چې مريم خوښ کړي دي هغه ښه دي او دا به له هغې څخه وانخيستل شي.»

عيسی خپلو شاگردانو ته د دعا کولو په هکله تعليم ورکوي

(متي ٩:٦-١٣، ٧:٧-١١)

١١ (١) يوه ورځ عيسی په يو ځای کې دعا کوله. کله چې هغه خپله دعا خلاصه کړه، نو د شاگردانو څخه يو تن هغه ته وويل: «ای استاذه! لکه څنگه چې يحيی خپلو شاگردانو ته دعا کول زده کړي وو، ته يې هم مونږ ته رازده کړه.» (٢) عيسی هغوی ته وويل: «کله چې تاسو دعا کوئ،

ای اسماني پلاره!

ستا نوم دې پاک وي،

ستا پاچاهي دې راشي.

٣ زمونږ ورځنی رزق هره ورځ مونږ ته راکړه.

٤ زمونږ گناهونه وبخښه

ځکه چې مونږ هم هغه خلک بخښو چې زمونږ سره بدې کوي

او مونږ په ازمېښت کې مه اچوه.»

٥ بيا عیسی خپلو شاگردانو ته وويل: «فرض کړئ که په تاسو کې يو کس په نیمه شپه د خپل

ملگري کور ته ورشي او ورته ووايي: «ای ملگریه! ماته درې ډوډی په پور راکړه. (٦) زما يو

ملگری چې په سفر کې ؤ زما کور ته راغلی دی او زما سره څه نشته چې د هغه په مخکې يې

کېږدم چې ويې خوري.» (٧) او ستاسو ملگری د کور له دننه څخه تاسو ته ځواب درکړي: «ما مه

نارامه کوه، دروازه اوس بنده ده او زه او زما بچيان په خپلو بسترو کې پراته يو. زه نه شم کولای

چې راپاخېږم او تاته کوم څه درکړم.» (٨) زه تاسو ته وایم که چېرې هغه د ملگرتيا په خاطر

راپانځيري او ډوډی درنه کړي، خو بياهم په دې خاطر چې تاسو په سوال کولو نه شرمېږئ، نو هغه

به راپاخېږي او هرڅه ته چې اړتيا ولري تاسو ته به يې درکړي. (٩) همدارنگه تاسو ته وایم چې

وغواړئ نو تاسو ته به درکړل شي، ولټوی نو پيدا به يې کړئ، دروازه وټکوی نو درته خلاصه به

شي. (۱۰) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به يې راوړي او هرڅوک چې څه ولټوي، نو پيدا به يې کړي او هرڅوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (۱۱) ايا په تاسو کې داسې پلار شته چې زوی يې ورڅخه ماهي وغواړي او هغه د ماهي په ځای ورته مار ورکړي؟ (۱۲) يا هغه ورڅخه هڅی وغواړي او هغه ورته لږم ورکړي؟ (۱۳) نو تاسو چې دومره بد خلک يئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه ښه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره زيات روح القدس هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه يې وغواړي.»

عیسی او د پېریانو مشر بعزبول
(متي ۱۲:۲۲-۳۰ او مرقوس ۳:۱۴-۲۳)

(۱۴) عیسی د یو سړي څخه گونگی پېری وویست او کله چې هغه پېری ووت، نو هغه گونگی سړي په خبرو پیل وکړ او خلک حیران شول. (۱۵) خو ځینو خلکو وویل چې هغه د پېریانو د مشر بعزبول یعنې شیطان په مرسته پېریان وباسي. (۱۶) نورو د ازمېښت په ډول د عیسی څخه اسماني معجزه وغوښتله. (۱۷) خو عیسی د هغوی په خیالونو پوهېده، نو هغوی ته یې وویل: «په هرې پاچاهۍ کې چې په خپل منځ کې بې اتفاقي رامنځته شي هغه له منځه ځي. په هره کورنۍ کې چې بې اتفاقي رامنځته شي، نو هغه کورنۍ ټوټې ټوټې کیږي. (۱۸) او که چېرې شیطان د خپل ځان په خلاف شي، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې شي؟ خو بیا هم تاسو وایئ چې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم. (۱۹) که چېرې زه د بعزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (۲۰) خو که چېرې زه د خدای په قدرت سره پېریان وباسم، نو په دې پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلي ده.

(۲۱) کله چې یو زورور سړی چې په وسله سمبال وي د خپل کور ساتنه کوي، نو د هغه مال او جایداد به خوندي وي، (۲۲) خو کله چې د هغه څخه کوم زیات زورور سړی په هغه باندې حمله

وګړي او هغه ته ماتې ورکړي، نو د هغه څخه به هغه ټوله وسله چې ورباندې ډاډه ؤ، واخلي او کوم شيان چې هغه غلا کړي دي هغه به په خپلو کې سره ووپشي.

ⓂⓂⓂ څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راټولولو کې مرسته نه کوي، هغه یې خواره واره کوي.

د پېري بېرته راتلل

(متي ۴۳:۱۲-۴۵)

ⓂⓂⓂ کله چې د یو سړي څخه پېری راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه ګرځي او د آرام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پیدا نه کړي، نو د خپل ځان سره وایي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم.» ⓂⓂⓂ نو کله چې بېرته راشي، نو هغه کور جارو شوی او منظم وويني. ⓂⓂⓂ بیا هغه لاړ شي او تر ځان بد نور اووه پېریان راولي او هغوی ټول راشي، په هغه کس کې ورننوخې او هلته اوسېږي. نو د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي.»

رښتیني خوشحالي

ⓂⓂⓂ کله چې عیسی دا خبرې کولې، د خلکو له منځ څخه یوې ښځې په لوړ اواز هغه ته وویل: «بختوره ده هغه ښځه چې ته ورڅخه پیدا شوی یې او تاته یې شیدې درکړې دي.» ⓂⓂⓂ خو عیسی ځواب ورکړ: «هو، هغه څوک بختور دی چې د خدای کلام اوري او عمل ورباندې کوي.»

د معجزې غوښتنه

(متي ۳۸:۱۲-۴۲)

٢٩) كله چې د عيسى په شاوخوا ډېر خلک راتول شول، هغه داسې وويل: «د دې زمانې خلک خومره بدکاره دي. هغوی معجزه غواړي، خو يوازېنى معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د يونس پيغمبر معجزه ده. (٣٠) لکه څنگه چې يونس پيغمبر د نينوا د خلکو دپاره يوه نښه وه، نو همداسې به د انسان زوى د دې زمانې د خلکو دپاره يوه نښه وي. (٣١) د شيبا ملکه به د قيامت په ورځ راپاڅيږي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر څخه راغلې وه چې د سليمان د حکمت څخه ډکې خبرې واوري. خو گورئ اوس دلته يو څوک شته چې د سليمان څخه لوى دى. (٣٢) د قيامت په ورځ به د نينوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د يونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وويستله، خو گورئ څوک چې اوس دلته دى هغه د يونس نه ډېر لوى دى.

د بدن خراغ

(متي ٥:١٥، ٦:٢٢-٢٣)

٣٣) هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه په يو پټ ځاى کې کېږدي او يا يې د يوې کاسې لاندې کېږدي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې كله خلک راشي، نو رڼا يې وويني. (٣٤) ستا سترگې ستا د بدن دپاره لکه د خراغ په شان دي. كله چې دې سترگې روغې وي نو ټول بدن به دې هم رڼا وي، خو كله چې دې سترگې خرابې وي، نو ستا بدن به هم تياره وي. (٣٥) نو پام کوه، هسې نه په تا کې چې کومه رڼا ده هغه تياره وي. (٣٦) که چېرې ستا ټول بدن د روښنايې څخه ډک وي او يوه برخه يې هم په تياره کې نه وي، نو ټول بدن به دې داسې روښانه وي لکه خراغ چې په خپله رڼا تا روښانه کړي.»

عيسى فريسيان او د شريعت عالمان ملامتوي

۳۷) کله چې عیسی خپلې خبرې خلاصې کړې، نو یو فریسي هغه ته د ډوډۍ دپاره بلنه ورکړه. عیسی د هغه کور ته ورغی او دسترخوان ته کښېناست. ۳۸) کله چې فریسي ولیدل چې عیسی د خوراک څخه مخکې لاسونه ونه وینخل، نو حیران شو. ۳۹) عیسی هغه ته وویل: «تاسو فریسیان د خپلو پیالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ، خو ستاسو زړونه د حرص او بدیو څخه ډک دي. ۴۰) ای کم عقلو خلکو! چا چې باندینی برخه جوړه کړې ده ایا هغه دنننی برخه نه ده جوړه کړې؟ ۴۱) خو څه چې ستاسو په پیالو او قابونو کې دي هغه غریبانو ته خیرات ورکړئ، نو بیا به ټول شیان ستاسو دپاره پاک شي.

۴۲) خو ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د وېلني او سپېلني او نورو بوټو لسمه برخه ورکوئ، خو په انصاف کولو او د خدای سره په مینه کولو کې بې پروایي کوئ. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له نظره نه غورځولی.

۴۳) ای فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو دا خوبوئ چې په کنیسو کې مخکې ځایونه ونیسئ، او دا خوبوئ چې په بازارونو کې دې درته سلامونه واچول شي. ۴۴) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو بې نښو او بې شناختو قبرونو په شان یئ چې خلک ورباندې گرځي او نه یې پېژني.»

۴۵) د شریعت د عالمانو څخه یو تن عیسی ته په ځواب کې وویل: «استاذه! کله چې داسې خبرې کوې، نو زموږ هم سپکاوی کوې.» ۴۶) عیسی ځواب ورکړ: «ای د شریعت عالمانو! ستاسو په حال دې هم افسوس وي. تاسو خلکو ته داسې بارونه ور په شا کوئ چې په سختی سره یې وړي، خو خپله ورته گوتې هم نه وروړئ. ۴۷) ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د هغو پیغمبرانو

دپاره زیارتونه جوړوئ چې ستاسو نیکونو وژلي وو. (٤٨) ستاسو نیکونو چې کوم کارونه کړي دي تاسو په خپله هغه منئ او تصدیقوئ. هغوی پیغمبران ووژل او تاسو ورته زیارتونه جوړوئ، (٤٩) له دې امله خدای په خپل حکمت سره وویل: «زه به هغوی ته پیغمبران او رسولان ورولمپم. خو هغوی به له دوی څخه ځینې ووژني او نور به وځوروي.» (٥٠) نو د دې زمانې د خلکو څخه به د هغو پیغمبرانو د وینو ځواب چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې توی شوي دي وغوښتل شي. (٥١) د هاییل له وژلو نیولې د زکریا تر وژلو پورې چې د قربانی د ځای او سپېڅلي ځای ترمنځ ووژل شو. هو، زه تاسو ته وایم چې د دې زمانې خلک به د دې هرڅه دپاره ځواب ورکوي.

(٥٢) ای د شریعت عالمانو! ستاسو په حال دې افسوس وي. تاسو د علم د کور د دروازې کیلي اخیستي ده، په خپله هم نه ورننوځئ او څوک چې ورننوځي هغوی هم نه پرېږدی.»

(٥٣) کله چې عیسی له هغه کوره ووت، د شریعت عالمانو او فریسیانو د هغه سره ډېر سخت مخالفت پیل کړ او د ډېرو شیانو په هکله یې ورڅخه سختې پوښتنې کولې. (٥٤) هغوی کونښن کاوه چې هغه په خپلو خبرو کې راوښيي.

د منافقت په خلاف خبرداری

(متی ٢٦: ١٠-٢٧)

١٢ (١) په دې وخت کې په زرگونو خلک راټول شول او دومره زیات وو چې یو بل یې ترپښو لاندې کول، نو عیسی لومړی خپلو شاگردانو ته خبرې پیل کړې: «د فریسیانو د خمیرې یعنې د هغوی د منافقت څخه ځانونه ساتئ. (٢) داسې پټ شی نشته چې ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې څرگند به نه شي. (٣) نو هرڅه چې تاسو په تیاره کې ویلي هغه به په رڼا ورځ واورېدل شي او هرڅه چې تاسو د تړلو دروازو شاته یو بل ته په غوږ کې پټ پټ ویلي دي هغه به

د بامونو څخه په لوړ اواز واورېدل شي.

د چا نه ووېرېږو

(متي ۲۸:۱۰-۳۱)

۴ ای زما ملگرو! زه تاسو ته وایم د هغو خلکو څخه مه وېرېږئ چې بدن وژني او له هغې وروسته نور هېڅ نه شي کولای. ۵ خو زه تاسو خبروم چې د چا څخه باید ووېرېږئ. له هغه چا څخه ووېرېږئ چې د وژلو څخه وروسته دا واک او اختیار لري چې تاسو په دوزخ کې واچوي. هو، زه تاسو ته وایم چې باید د هغه څخه ووېرېږئ. ۶ ایا پنځه مرغی په دوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بیا هم له دوی څخه یوه یې هم خدای نه هېروي. ۷ تر دې پورې چې ستاسو د سر وینبتان هم شمېرل شوي دي. نو هېڅ مه وېرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ.»

د خلکو په مخکې د مسیح په هکله اقرار کول

(متي ۳۲:۱۰-۳۳، ۳۲:۱۲، ۱۹:۱۰-۲۰)

۸ عیسی زیاته کړه: «زه تاسو ته وایم هر څوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی. ۹ خو هر څوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو د انسان زوی به هم د خدای د فرښتو په مخکې د هغه څخه انکار وکړي. ۱۰ هر څوک چې د انسان د زوی په خلاف کومه خبره وکړي نو هغه به وبخښل شي، خو که څوک د روح القدس په ضد کفر ووايي هغه به ونه بخښل شي. ۱۱ کله چې هغوی تاسې د محاکمې دپاره کنیسو یا والیانو یا واکمنانو ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې د خپل ځان څخه به څنګه دفاع کوئ یا

څه به وايي. (۱۲) ځکه چې په هماغه ساعت به روح القدس تاسو ته وښايي چې څه بايد ووايي.»

د يو کم عقل شتمن مثال

(۱۳) د گنې گونې له منځ څخه يو سړي عيسی ته وويل: «استاذه! زما ورور ته ووايه چې زمونږ د پلار ميراث زما سره ووېشي.» (۱۴) عيسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای وروره! زه چا ستاسو ترمنځ قاضي ټاکلی يم چې ستاسو ميراث ووېشم؟» (۱۵) بيا يې خلکو ته وويل: «پام کوی او خپل ځانونه د هر ډول حرص څخه وساتي، ځکه چې د انسان ژوند په دې نه جوړېږي چې هغه دې ډېره شتمني ولري.»

(۱۶) بيا عيسی هغوی ته دا مثال راوړ: «يو شتمن سړی و چې ځمکه يې لرله او هغې ځمکې بڼه حاصل ورکړ. (۱۷) هغه د خپل ځان سره فکر وکړ او ويې ويل: «څه وکړم؟ ما سره دومره ځای نشته چې خپلې غلې دانې په کې وساتم.» (۱۸) بيا هغه وويل: «اوس پوه شوم چې څه وکړم. زه به خپل گودامونه وړان کړم او د هغو نه به لوی لوی گودامونه جوړ کړم او خپلې غلې دانې او نور شيان به په کې ذخيره کړم. (۱۹) بيا به خپل ځان ته ووايم: ای بختور انسانه! تا ډېر زيات بڼه بڼه شيان راټول کړي دي چې د ډېرو کلونو دپاره دې بس دي. اوس ارام ژوند تېروه، خوره، څښه او خوشحاله گرځه.» (۲۰) خو خدای هغه ته وويل: «ای کم عقله! همدا نن شپه به دې ساه ووځي، نو دا ټول شيان چې تا د خپل ځان دپاره ساتلي دي هغه به د چا شي؟» (۲۱) داسې به د هغو خلکو سره کيږي چې د ځانونو دپاره شتمني راټولوي، خو د خدای په نظر کې به غريب وي.»

په خدای توکل کول

(متي ۲۵: ۶-۳۴)

٢٢) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «نو تاسو ته وايم چې د خپل ژوند په هکله دا اندېښنه مه کوئ چې څه شی به خورئ او هم د خپل بدن په خاطر چې څه به اغوندئ، ٢٣) ځکه چې ژوند د خوړو څخه او بدن د کاليو څخه ډېر ارزښتناک دی. ٢٤) کارغانو ته وگورئ. هغوی نه څه کړي او نه څه رېښي، نه د ساتلو دپاره ځايونه لري او نه گودامونه، خو خدای ورته روزي رسوي. تاسو د مرغانو څخه ډېر زيات ارزښت لرئ. ٢٥) ايا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر يو ساعت هم زيات کړي؟ ٢٦) که چېرې تاسو داسې يو کوچنی کار نه شی کولای، نو بيا ولې د نورو شيانو په هکله اندېښنه کوئ؟ ٢٧) ځنگلي گلانو ته وگورئ چې څنگه لويېږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځانونو دپاره کالي جوړوي. خو تاسو ته وايم چې حتی سليمان پاچا هم د خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلی او سينگار شوی نه و. ٢٨) که چېرې خدای د صحرا وانبو ته چې نن دلته دي او سبا ته په تنور کې سوځول کېږي داسې ښکلا ورکوي، نو هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ستاسو ايمان ولې دومره کمزوری دی؟ ٢٩) نو اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه خورئ او څه به څښئ. ٣٠) ځکه چې د دې نړۍ خلک د دې شيانو په هکله اندېښنه کوي. خو ستاسو اسماني پلار پوهېږي چې تاسو دې شيانو ته اړتيا لرئ. ٣١) د دې په ځای تاسو خپلو ځانونو ته د خدای پاچاهي وغواړئ، نو هغه به تاسو ته دا شيان هم درکړي.

اسماني شتمني

(متي ١٩:٦-٢١)

٣٢) ای د شاگردانو کوچنی ډلې! مه وپېږئ، ځکه چې ستاسو د اسماني پلار دا خوښه ده چې تاسو ته پاچاهي درکړي. ٣٣) هرڅه چې لرئ هغه خرڅ کړئ او پیسې یې غریبانو ته ورکړئ. د خپلو ځانونو دپاره د پیسو داسې کڅوړې تیارې کړئ چې هېڅکله نه زړېږي یعنې په اسمان کې داسې خزانې جوړې کړئ چې هېڅکله نه کمیږي، ځکه چې هېڅ یو غل ورته نژدې کېدای نه شي

او نه يې چينجي خوړلی شي. (۳۴) ځکه په هرځای کې چې ستاسو خزانه وي، نو ستاسو زړونه به هم هلته وي.

بېداره نوکران

(۳۵) خپلې ملاګانې وټړئ، د کار دپاره تيار اوسئ او خراغونه مو بل وساتئ. (۳۶) د هغو نوکرانو په شان اوسئ چې خپل بادار ته د واده د مېلمستيا څخه د بېرته راتللو په انتظار وي. کله چې هغه راشي او دروازه وټکوي، نو سمدلاسه يې ورته خلاصه کړي. (۳۷) بختور دي هغه نوکران چې کله يې بادار راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به خپله ملا وټړي، هغوی به دسترخوان ته کښېښوي او رابه شي او د هغوی خدمت به وکړي. (۳۸) بختور دي هغه نوکران چې کله يې بادار په نيمه شپه يا حتی سهار وختي راشي او وويني چې هغوی بېداره ناست دي. (۳۹) خو تاسو بايد په دې پوه شئ چې که چېرې د کور خاوند پوهېدلی چې غل به کله راځي، نو نه به يې پرېښوده چې د هغه کور ته ورننوځي. (۴۰) نو تاسو هم بايد تيار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په داسې وخت کې راشي چې تاسو به يې د راتللو انتظار هم نه لرئ.»

وفادار او بې وفا نوکر

(متي ۲۴:۴۵-۵۱)

(۴۱) پطروس وويل: «ای استاذه! ايا دا مثال يوازې زمونږ دپاره دی او که د ټولو دپاره؟» (۴۲) عیسی ځواب ورکړ: «نو هغه وفادار او هوښيار نوکر څوک دی چې بادار يې د خپلو نوکرانو په سر وټاکي، ترڅو په خپل وخت هغوی ته خپله برخه خواړه ورکړي؟» (۴۳) بختور دی هغه نوکر چې بادار يې راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. (۴۴) په رښتيا سره زه وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جايداد مسوولیت هغه ته وسپاري. (۴۵) خو که هغه نوکر د خپل ځان سره ووايي

چې بادار به مې دومره زر رانه شي او د نورو ټولو نوکرانو په وهلو ټکولو پیل وکړي، وځوري، وڅښي او نشې وکړي، (٤٤) نو بادار به یې په داسې ورځ راشي چې هغه به یې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به په بې ایمانانو کې وشمېرل شي. (٤٧) هغه نوکر چې په دې پوهیږي چې خپل بادار یې ترې څه غواړي، خو بیا هم تیار نه دی چې هغه کار وکړي، نو هغه به سخت ووهل شي. (٤٨) خو هغه نوکر چې په دې نه پوهیږي چې بادار یې څه غواړي او کوم غلط کار وکړي چې د سزا وړ وي، نو لږ به ووهل شي. چاته چې ډېر ورکړل شي، نو ډېر به ورڅخه غوښتل کیږي. څومره ډېر چې چاته سپارل کیږي هماغومره ډېر ورڅخه غوښتل کیږي.»

د عیسی په سبب بېلتون

(متي ٣٤:١٠-٣٤)

(٤٩) عیسی زیاته کړه: «زه د دې دپاره راغلی يم چې په ځمکه اور ولگوم او کاشکې دا اور لا پخوا لگېدلی وای. (٥٠) زه به د یو سخت تعمید څخه تېرېږم او ترڅو پورې چې هغه ترسره شوی نه وي، زما زړه به څومره نارامه وي. (٥١) ایا تاسو گومان کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم؟ نه، د سولې دپاره نه بلکې د بې اتفاقی اچولو دپاره راغلی يم. (٥٢) ځکه له دې وروسته چې پنځه تنه په یو کور کې وي سره بېل به شي، درې تنه به د دوه تنو او دوه تنه به د درې تنو په خلاف شي. (٥٣) پلار به د زوی په خلاف شي او زوی به د پلار په خلاف، مور به د لور او لور به د مور په خلاف، ځوانبې به د انږور او انږور به د ځوانبې په خلاف شي.»

د وخت پېژندل

(متي ٢:١٦-٣)

٥٤ همدارنگه عیسی خلکو ته وویل: «کله چې تاسو ووينئ چې ورپځې د لمر پرېواته له خوا راپورته کيږي، نو سمدلاسه وايئ چې باران به وشي او همداسې کيږي. ٥٥ کله چې باد د جنوب له خوا ولگيږي، نو تاسو وايئ چې سخته گرمي به شي او همداسې کيږي. ٥٦ ای منافقانو! تاسو کولای شئ چې ځمکې او اسمان ته په کتلو سره د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، نو بیا څنگه اوسنی زمانه نه شئ پېژندلی؟

د خپل مدعي سره روغه جوړه کول
(متي ٥:٢٥-٢٦)

٥٧ تاسو خپله ولې دا پرېکړه نه شئ کولای چې کومه لاره سمه ده؟ ٥٨ کله چې له خپل مدعي سره قاضي ته ځئ، نو په لاره کې کوبنس وکړئ چې د هغه سره روغه وکړئ. که نه، نو هغه به مو قاضي ته راکاږي او قاضي به تاسو پولیس ته وسپاري او په زندان کې به واچول شئ. ٥٩ زه تاسو ته وایم چې تر هغې پورې به له زندان څخه راخلاص نه شئ چې ترڅو پورې مو د خپل پور یوه یوه پیسه نه وي ورکړې.»

توبه وباسئ چې تباه نه شئ

١٣ په همدې وخت کې په هغه ځای کې ځینو حاضرینو عیسی د هغو جلیلیانو څخه خبر کړ چې پيلاتوس هغوی خدای ته د قرباني وړاندې کولو په وخت کې وژلي وو. ١ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «ایا گومان کوئ چې دغه جلیلان د جلیل له نورو ټولو اوسېدونکو څخه ډېر گناهکاران وو چې په دې ډول ووژل شول؟ ٢ نه، زه تاسو ته وایم که چېرې تاسو توبه ونه باسئ، نو تاسو ټول به د هغوی په شان تباه شئ. ٣ یا هغه اتلس تنه چې په سیلوام کې ورباندې

برج راوغورخېده او مړه شول، ايا گومان كوي چې هغوى د هغو نورو ټولو خلكو څخه چې په اورشليم كې اوسېږي ډېر گناهكاران وو؟ (۵) نه، زه تاسو ته وایم كه چېرې توبه ونه باسي، نو تاسو ټول به د هغوى په شان تباه شئ.»

د بې مېوې انځر د ونې مثال

(۶) بيا عيسى هغوى ته دا مثال راوړ: «يو سړي خپل د انگورو په باغ كې د انځر يوه ونه كړلې وه. كله چې راغى چې انځران راټول كړي، هېڅ يې په كې پيدا نه كړل. (۷) نو خپل باغوان ته يې وويل: «گوره، درې كاله كيږي چې راځم او په دې ونه كې مېوه لټوم، خو هېڅ مې په كې پيدا نه كړ. دا ونه ووهه. دې ونې ولې هسې ځاى نيولى دى؟» (۸) خو باغوان ورته ځواب وركړ: «باداره! دا كال يې هم پرېږده، زه به د هغې شاوخوا ځمكه وكينم او سره به ورته واچوم. (۹) كه په راتلونكي فصل كې يې مېوه ونيوله نو ډېره بڼه به وي، كه نه نو بيا كولاى شې چې ويې وهې.»

عيسى د سبت په ورځ يوې بڼې ته شفا وركوي

(۱۰) د سبت په يوه ورځ عيسى په كنيسه كې تعليم وركاوه. (۱۱) هلته يوه بڼه وه چې اتلس كاله كېدل چې پېريانو نيولې وه او هغه يې كمزورې كړې وه. ملا يې ورته داسې كړوبه كړې وه چې بيخي سمه ودرېدلى نه شوه. (۱۲) كله چې عيسى هغه بڼه وليدله، نو هغه يې راوغوښتله او ورته وېي ويل: «اى خورې! ته د خپلې ناروغۍ څخه خلاصه شوې.» (۱۳) بيا يې خپل لاسونه په هغې باندې كېښودل او هغه سمدلاسه نېغه ودرېدله او د خداى ثنا يې وويله.

(۱۴) خو د كنيسې مشر د عيسى په دې كار چې د سبت په ورځ يې ناروغ ته شفا وركړې وه، خفه شو او خلكو ته يې وويل: «په هفته كې شپږ ورځې دي چې بايد كار وشي، نو په همدې ورځو كې

راځئ او شفا مومي، خو د سبت په ورځ نه.» (۱۵) خو عیسی هغه ته ځواب ورکړ: «ای منافقانو! ایا تاسو هر یو د سبت په ورځ خپل غویي یا خر د آخور څخه نه ایله کوئ او د اوبو دپاره یې نه بیایئ؟» (۱۶) نو دا بنځه د ابراهیم لور ده او اتلس کاله کیري چې د شیطان په بند کې وه. ایا هغه باید د سبت په ورځ د بند څخه ازاده نه شي؟» (۱۷) د عیسی په دې خبرو د هغه مخالفین خجالته شول، خو خلک د هغه په دې حیرانوونکي کارونو چې کول یې، خوشحاله شول.

د شړشمو د تخم مثال

(متي ۱۳:۳۱-۳۲ او مرقوس ۴:۳۰-۳۲)

(۱۸) بیا عیسی پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي په شان ده او هغه د څه شي سره پرتله کړم؟» (۱۹) دا د شړشمو د تخم په شان ده چې یو سړي هغه راواخیست او په خپل پټي کې یې وکرلو. هغه لوی شو او بوټی ترې جوړ شو او مرغان راغلل او د هغه په څانگو یې ځالي جوړې کړې.»

د خمیرې مثال

(متي ۱۳:۳۳)

(۲۰) عیسی یوځل بیا پوښتنه وکړه: «د خدای پاچاهي د څه شي سره پرتله کړم؟» (۲۱) دا د هغې خمیرې په شان ده چې یوه بنځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره یې ګډه کړي، ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

د تنګې دروازې مثال

(متي ۷:۱۳-۲۱، ۱۴-۲۳)

٢٢ عیسی اورشلیم ته روان ؤ او په لاره یې په ښارونو او کلیو کې خلکو ته تعلیم ورکاوه. (٢٣)

یو چا ورڅخه پوښتنه وکړه: «استاذه! ایا یوازې لږ خلک به خلاصون ومومي؟» عیسی ځواب ورکړ: «زیات کونښنې وکړی چې له تنګې دروازې څخه وردننه شی، ځکه زه تاسو ته وایم چې ډېر خلک به د ننوتلو هڅه وکړي، خو وبه نه شي کړای. (٢٤) کله چې یوځل د کور خاوند راپاڅیږي او دروازه بنده کړي، نو تاسو به دباندې پاتې شئ او دروازه به ټکوی او وایئ به چې ای ښاغلیه! دروازه خلاصه کړه. خو هغه به ځواب درکړي چې زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. (٢٥) نو بیا به تاسو وایئ: «مونږ تا سره په یو دسترخوان خوړلې او څښلې او تا زمونږ په کوڅو کې تعلیم ورکاوه.» (٢٦) خو هغه به بیا درته ووايي: «زه تاسو نه پېژنم چې له کوم ځای نه راغلي یئ. ای بدکارانو! زما د مخې نه لېرې شئ.» (٢٧) کله چې تاسو ووینئ چې ابراهیم، اسحاق، یعقوب او ټول پیغمبران د خدای په پاچاهۍ کې دي خو تاسو ورڅخه شړل شوي یئ، نو بیا به ژاړئ او خپل غاښونه به چیچئ. (٢٨) خلک به د ختیځ او لوېدیځ او شمال او جنوب څخه راشي او د خدای د پاچاهۍ په مېلمستیا کې به کښېني. (٢٩) څوک چې اوس وروستي دي، هغوی به اول شي او څوک چې اول وي هغوی به وروستي شي.»

د اورشلیم دپاره د عیسی خفگان

(متی ٢٣:٣٧-٣٩)

٣١ په هماغه وخت کې یو څو فریسیان عیسی ته راغلل او ورته وېې ویل: «دا ځای پرېږده او کوم بل ځای ته لاړ شه، ځکه چې هیروډیس غواړي تا ووژني.» (٣٢) عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شئ او هغه گیدر ته ووايئ چې زه نن او سبا پېریان وباسم او خلک روغوم او په درېمه ورځ به خپل کار پای ته ورسوم. (٣٣) په هر حال، زه باید نن او سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه چې دا ناشونې ده چې یو پیغمبر دې د اورشلیم څخه پرته په بل ځای کې ووژل شي.»

۳۴ ای اورشلیمه! ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کيږي، هغه سنگساروي. ما خو خو ځلي و غوښتل چې ستا خلک داسې سره راتول کړم لکه چرگه چې خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې راتولوي، خو تا ونه غوښتل. ۳۵ گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کيږي. زه تاسو ته وایم چې نور به ما تر هغې ونه وینئ ترڅو هغه وخت راشي چې دا ووايي:

«مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

عیسی یو ناروغ سړي ته شفا ورکوي

۱۴ ۱ د سبت په یوه ورځ عیسی د ډوډۍ خوړلو دپاره د فریسیانو د ډلې د یو مشر کور ته لاړ او هلته خلکو په ځیر هغه ته کتل. ۲ هلته عیسی ته مخامخ یو سړی ولاړ ؤ چې د پرسوب په ناروغۍ اخته ؤ. ۳ عیسی د شریعت د عالمانو او فریسیانو څخه پوښتنه وکړه: «ایا د سبت په ورځ د ناروغانو روغول روا دي که نه؟» ۴ خو هغوی غلي پاتې شول. نو عیسی هغه سړی له لاسه ونيوه، هغه یې روغ کړ او رخصت یې کړ. ۵ بیا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «که چېرې د سبت په ورځ په تاسو کې د کوم چا زوی یا غوی په څاه کې ولوېږي، نو ایا هغه به یې سمدلاسه راونه باسي؟» ۶ خو د هغوی سره د دې خبرې ځواب نه ؤ.

عاجزي او مېلمه پالنه

۷ کله چې عیسی ولیدل چې ځینو مېلمنو کونښن کاوه د ځانونو دپاره تر ټولو لوړ ځایونه ونیسي، نو هغوی ته یې دا مثال راوړ: ۸ «کله چې څوک تاسو ته د واده د مېلمستیا دپاره بلنه درکړي نو د مجلس په سر کې مه کښېښئ، ځکه کېدای شي چې ستاسو څخه کوم بل ډېر مهم سړی

رابلل شوی وي، (۹) او ستاسو کوربه چې تاسو دواړه یې رابللي یئ راشي او درته ووايي: «خپل
 ځای دې سړي ته پرېږده.» نو بیا به وشرمېږي او مجبوره به شي چې تر ټولو وروستني ځای کې
 کښېښي. (۱۰) خو کله چې د چا مېلمه شي، نو لاړ شه او تر ټولو وروستني ځای کې کښېښه، ترڅو
 کله چې کوربه راشي او درته ووايي: «ای زما ملگریه! پاس کښېښئ.» په دې به د نورو ټولو مېلمنو په
 مخکې ستا عزت وشي، (۱۱) ځکه څوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او څوک چې
 خپل ځان عاجز کړي، هغه به سرلوری شي.»

(۱۲) بیا عیسی خپل کوربه ته وویل: «کله چې د غرمې یا د ماښام ډوډۍ دپاره څوک راغواړي، نو
 خپلو ملگرو یا خپلو ورونو یا خپلوانو یا خپلو شتمنو گاونډیانو ته بلنه مه ورکوه، ځکه چې هغوی
 به هم بهرته تاته بلنه درکړي او په دې ډول به ستا بدل پوره کړي. (۱۳) خو کله چې مېلمستیا
 ورکوې، نو غریبانو، شلانو، گوډانو او ړندو ته بلنه ورکړه. (۱۴) نو ته به بختور یې، ځکه چې هغوی
 ستا بدل نه شي پوره کولای. خو د قیامت په ورځ به خدای تاته د نېکانو سره اجر درکړي.»

د لویې مېلمستیا مثال

(متی ۱: ۲۲-۱۰)

(۱۵) کله چې د حاضر و خلکو څخه یو تن چې په دسترخوان ورسره ناست ؤ دا واورېدل، نو
 عیسی ته یې وویل: «بختور دي هغه خلک چې د خدای په پاچاهۍ کې به په مېلمستیا کې کښېښي.»

(۱۶) عیسی هغه ته وویل: «یو سړي یوه لویه مېلمستیا جوړه کړه او ډېر خلک یې راوبلل. (۱۷)
 کله چې د ډوډۍ وخت شو، نو خپل نوکر یې مېلمنو پسې ولېږه چې ورته ووايي: «راشئ، هرڅه تیار
 دي.» (۱۸) خو هغوی ټولو بهانې پیل کړې. لومړني وویل: «ما لږه ځمکه اخیستې ده، باید لاړ شم او
 هغه وویښم. مهرباني وکړه زما عذر ومنه.» (۱۹) بل وویل: «ما پنځه جوړې غویان اخیستي دي او

روان يم چې هغه امتحان کړم، مهرباني وکړه زما عذر ومنه. ﴿٢٠﴾ او بل يې وويل: «ما نوی واده کړی دی، نو له دې امله نه شم درتल्ली. ﴿٢١﴾ نوکر بېرته راغی او خپل بادار ته يې دا هرڅه وويل. بادار ډېر په قهر شو او خپل نوکر ته يې وويل: «زر زر د ښار لارو او کوڅو ته ووځه او غريبان، شلان، رانده او گوډان راوله. ﴿٢٢﴾ کله چې نوکر بېرته راستون شو، نو ويې ويل: «باداره! ستاسو امر په ځای شو، خو بياهم د نورو خلکو دپاره ځای شته. ﴿٢٣﴾ بيا بادار خپل نوکر ته وويل: «د ښار څخه دباندې سرکونو او کوڅو ته ووځه او خلک په زوره راوله، ترڅو زما کور ډک شي. ﴿٢٤﴾ زه تاسو ته وایم چې د هغو خلکو څخه چې لومړی مې ورته بلنه ورکړې وه هېڅوک به هم زما د دې مېلمستيا خوند ونه څکي.»

د مسیح د شاگردۍ بیه

(متی ٣٧: ١٠-٣٨)

﴿٢٥﴾ یوځل چې د خلکو یوه لویه ډله د عیسی سره روانه وه، عیسی هغوی ته مخ راواړاوه او ورته ویې ويل: ﴿٢٦﴾ «که څوک ماته راځي او هغه د خپل مور، پلار، خپلې ښځې او اولادونو، خویندو او ورونو او حتی د خپل ځان څخه هم زما سره زیاته مینه ونه کړي، هغه نه شي کولای چې زما شاگرد شي. ﴿٢٧﴾ که چېرې څوک خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما شاگرد کېدای نه شي.»

﴿٢٨﴾ فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک غواړي یو برج جوړ کړي، ایا هغه به لومړی نه کښېني چې لگښت یې وسنجوي، ترڅو وپېني چې د هغه سره دومره پیسې شته چې هغه ورباندې سرته ورسوي یا نه؟ ﴿٢٩﴾ که نه، نو بنیاد به یې کېږدي، خو به نه شي کولای چې سرته یې ورسوي، نو هرڅوک چې هغه وگوري ورپورې وبه خاندي. ﴿٣٠﴾ هغوی به وایي چې دې سړي د ودانۍ کار پیل کړ، خو ویې نه شو کولای چې سرته یې ورسوي. ﴿٣١﴾ یا کوم داسې پاچا به وي چې د بل پاچا

سره د جگړې دپاره ځي او پرته له دې چې لومړی کښېني او فکر وکړي چې ايا د خپل لسو زرو
 عسکرو سره به وکولای شي د هغه بل پاچا سره چې شل زره لښکر لري، وجنگيږي؟ (٣٢) که
 چېرې هغه ونه شي کولای، نو مخکې له دې چې دښمن ورته راورسېږي، هغه به استازي ولېږي او د
 سولې د شرطونو په هکله به ورڅخه غوښتنه وکړي. (٣٣) په همدې ډول په تاسو کې هېڅوک تر
 هغې زما شاگرد کېدای نه شي، ترڅو هر څه چې لري د هغو ټولو څخه تېر نه شي.

د بې خونده مالګې مثال

(متي ٥:١٣ او مرقوس ٩:٥٠)

(٣٤) مالګه ښه شی دی، خو که په خپله مالګه بې خونده شي، نو هغه به څنگه بېرته خپل خوند پيدا
 کړي؟ (٣٥) د هغې څخه نور نه د ځمکې دپاره او نه د سرې دپاره کار اخیستل کېږي او خلک هغه
 لېږي غورځوي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واوري.»

د ورک شوي پسه مثال

(متي ١٨:١٢-١٤)

١٥ (١) په دې وخت کې ډېر مالیه ټولوونکي او گناهکاران عیسی ته ورنژدې شول چې د هغه
 خبرې واوري. (٢) خو فریسیانو او د شریعت عالمانو په خپلو کې په گورېدلو پیل وکړ او ویل یې:
 «دا سړی د گناهکارانو سره ناسته ولاړه کوي او حتی د هغوی سره یوځای ډوډی خوري.» (٣) نو
 عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: (٤) «که چېرې په تاسو کې څوک سل پسونه ولري او یو پسه
 ورڅخه ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ایا هغه به هغه نهه نوي پسونه په دښته کې پرېږدي او د
 هغه ورک پسه پسې به لاړ نه شي، ترڅو هغه پيدا کړي؟ (٥) کله چې هغه راپيدا کړي، نو په
 خوشحالی سره به یې خپلو اوږو ته پورته کړي. (٦) او کله چې کور ته راشي، خپل ټول ملګري

او ګاونډيان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره په دې خوشحالي کې شریک شی، ځکه چې خپل ورک شوی پسه مې وموند.» (۷) زه تاسو ته وایم چې په همدې ډول کله چې یو ګناهکار توبه وباسي، نو په جنت کې به د هغه دپاره د نهه نوي نېکانو په پرتله چې توبې ته اړتیا نه لري، ډېره خوشحالي وي.»

د ورکې شوې سکې مثال

(۸) عیسی زیاته کړه: «فرض کړئ د یوې نېڅې سره د سپینو زرو لس سکې وي او یوه ترې ورکه شي. ایا هغه به خراغ بل نه کړي، خپل کور به جارو نه کړي او ټول ځایونه به ونه لټوي، ترڅو هغه راپیدا کړي؟» (۹) کله چې هغه راپیدا کړي، نو خپل ملګري او ګاونډيان به سره راټول کړي او هغوی ته به ووايي: «زما سره خوشحالي وکړئ، ځکه چې ما خپله ورکه شوې سکې راپیدا کړه.» (۱۰) په همدې ډول زه تاسو ته وایم کله چې یو ګناهکار توبه وباسي، نو د خدای فرښتې به د هغه دپاره خوشحالي کوي.»

د ورک شوي زوی مثال

(۱۱) بیا عیسی وویل: «یو سړي دوه زامن لرل. (۱۲) کشر زوی یې خپل پلار ته وویل: «پلاره! ماته مې خپله برخه جایداد راکړه.» نو هغه سړي خپل جایداد د خپلو دواړو زامنو ترمنځ ووېشه. (۱۳) څو ورځې وروسته کشر زوی خپله برخه جایداد خرڅ کړ او پیسې یې واخیستلې او یو لېرې وطن ته لاړ او خپلې پیسې یې هلته په عیاشۍ کې بېځایه برباد کړلې. (۱۴) کله چې هغه خپل هرڅه مصرف کړل، په هغه وطن کې سختې قحطي راغله او هغه محتاج شو. (۱۵) نو هغه لاړ او د هغه وطن د یو سړي سره نوکر شو او هغه سړي هغه خپلو پټیو ته ولېږه چې څوګان وساتي. (۱۶) هغه په دې ارمان و چې خپله ګېډه په هغو خوږو باندې مړه کړي چې څوګانو به خوږل، خو هېچا

هغه ته څه نه ورکول. (۱۷) په پای کې د هغه عقل سر ته راغی او ویې ویل: «زما د پلار مزدوران دومره زیات خواږه لري چې ورڅخه پاتې کېږي او زه دلته د لوږې له لاسه مړ کېږم. (۱۸) زه به لاړ شم او خپل پلار ته به ورشم او ورته به ووايم چې پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې ګناه کړې ده. (۱۹) زه نور د دې وړ نه يم چې ته راته خپل زوی ووايې. ما هم يو له خپلو مزدورانو څخه وشمېره. (۲۰) نو هغه پاڅېد او د خپل پلار کور ته روان شو. هغه لا کور ته نه و رسېدلی چې پلار یې هغه د لېرې نه وليده، زړه یې ورباندې وسوځېده او په منډه منډه د خپل زوی خواته ورغی. هغه یې په غېږ کې ونيوه او بڼکل یې کړ. (۲۱) زوی یې وویل: «پلاره! ما د خدای او ستا په وړاندې ګناه کړې ده. زه نور د دې وړ نه يم چې ستا زوی وګڼل شم.» (۲۲) خو پلار یې خپلو نوکرانو ته وویل: «زر شی. تر ټولو ښه چپنه راوړئ او هغه ته یې واغونډئ. ګوته ورته په لاس کړئ او خپلې ورته په پښو کړئ. (۲۳) يو چاغ خوسی راولئ او حلال یې کړئ او راځئ چې مېله جوړه کړو او خوشحالي وکړو. (۲۴) ځکه چې زما دا زوی مړ شوی و او بېرته راژوندی شوی دی. هغه ورک شوی و، خو اوس پیدا شوی دی.» نو هغوی جشن پیل کړ.

(۲۵) خو د هغه مشر زوی په دې وخت کې په پټي کې و. کله چې راغی او کور ته رانژدې شو، نو د ساز او نڅا اواز یې واورېد. (۲۶) نو يو نوکر یې راوغوښت او پوښتنه یې ترې وکړه: «دا څه دي؟» (۲۷) نوکر ځواب ورکړ: «ستا ورور راغلی دی او پلار دې يو چاغ خوسی حلال کړی دی، ځکه چې هغه روغ رمټ بېرته راغلی دی.» (۲۸) خو مشر ورور دومره په قهر شو چې نه یې غوښتل کور ته ننوځي. پلار یې دباندې راووت او هغه ته یې زاري وکړه چې کور ته ننوځي. (۲۹) خو هغه خپل پلار ته په ځواب کې وویل: «ګوره، کلونه کلونه کېږي چې ما لکه د غلام په شان ستا خدمت کړی دی او هېڅکله مې ستا د امر څخه سرغړونه نه ده کړې. خو ماته دې يو سپرلی هم نه دی راکړی چې خپلو ملګرو ته مې مېلمستیا ورکړې وای. (۳۰) خو دې زوی دې خپل ټول جايداد په فاحشو باندې برباد کړ او کله چې بېرته کور ته راغی، نو تا ورته چاغ خوسی حلال کړ.» (۳۱) پلار یې

ورته وويل: «زما زويه! ته تل زما سره يې او زه چې هرڅه لرم هغه ستا دي. (۲۲) خو اوس بايد جشن ونيسو او خوشحالي وكړو، ځكه چې ستا دا ورور مړ شوی ؤ، خو اوس بېرته راژوندي شوی دی. هغه ورك شوی ؤ، خو اوس پيدا شوی دی.»

د ځيرک ناظر مثال

۱۶ (۱) عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «يو شتمن سړي يو ناظر درلود. دا سړی خبر شو چې ناظر د هغه شتمني بېخايه لگوي. (۲) نو هغه يې راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا څه دي چې ستا په هکله يې اورم؟ څه چې دې اخیستي او څه چې دې لگولي دي د هغو حساب راکړه، ځکه چې ته نور نه شي کولای زما ناظر اوسي.» (۳) ناظر له ځان سره وويل: «زما بادار ما د خپل کار څخه شړي، نو اوس به زه څه کوم؟ زه خو دومره تکړه نه يم چې لاړ شم او چېرته لښتي وکينم او په خير غوښتلو هم شرمېرم.» (۴) اوس پوه شوم چې څه وکړم. کله چې ما د دندې څخه لېرې کړي، نو زه بايد ملگري ولرم چې ماته په خپلو کورونو کې ځای راکړي.» (۵) نو د خپل بادار هر يو پوروی يې راوغوښت. لومړي ته يې وويل: «زما د بادار څومره پوروی يې؟» (۶) هغه ځواب ورکړ: «سل پيماني د زيتونو تېل.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله، زر کښېنه او د هغې په ځای پنځوس وليکه.» (۷) بيا يې بل ته وويل: «ته څومره پوروی يې؟» هغه ځواب ورکړ: «سل جواله غنم.» ناظر ورته وويل: «خپل حساب راواخله او د هغې په ځای اتيا وليکه.» (۸) نو بادار يې هغه بې ايمانه ناظر وستايه، په دې خاطر چې هغه په ځيرکۍ سره داسې کار وکړ، ځکه چې د دې نړۍ خلک په خپلو کې په راکړه ورکړه کې د ايماندارانو نه ډېر ځيرک دي.»

(۹) عيسى زياته کړه: «زه تاسو ته وایم چې په خپلې دنياوي شتمني د نورو سره مرسته وکړئ چې خپلو ځانونو ته ملگري پيدا کړئ، نو کله چې هغه شتمني خلاصه شي تاسو ته به په تلپاتې

کورونو کې خای درکړل شي. (۱۰) څوک چې په لږو شيانو کې صادق وي، نو هغه به په ډېرو شيانو کې هم صادق وي او څوک چې په لږو شيانو کې صادق نه وي، نو هغه به په ډېرو شيانو کې هم صادق نه وي. (۱۱) که چېرې په دنيوي شتمنۍ باندې په تاسو اعتبار ونه شي، نو په اصلي شتمنۍ به څوک په تاسو اعتبار وکړي؟ (۱۲) که چېرې تاسو د نورو خلکو د شتمنۍ په اړه صادق ونه اوسئ، نو څوک به تاسو ته هغه شتمني چې ستاسو به وي، درکړي؟ (۱۳) هېڅ غلام نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې داسې غلام به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره به مينه او يا دا چې يو ته به وفادار وي او بل ته به په سپکه سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو بندگي وکړئ.»

شريعت او د خدای پاچاهي

(متي ۱۲:۱۱-۱۳، ۳۱:۵-۳۲ او مرقوس ۱۱:۱۰-۱۲)

(۱۴) فریسیانو چې دا خبرې واورېدلې نو په عیسی باندې یې ملنډې ووهلې، ځکه چې هغوی د پيسو سره مينه لرله. (۱۵) عیسی هغوی ته وويل: «تاسو داسې خلک یئ چې خپل ځانونه د نورو په مخکې عادلان بنکاره کوئ، خو خدای ستاسو زړونه بڼه پېژني. ځکه کوم شيان چې د انسانانو په نظر کې ډېر ارزښت لري، خدای هغه بد گڼي.»

(۱۶) د يحيی تر راتللو پورې خلکو د تورات او د پیغمبرانو په لیکنو عمل کاوه. له هغې وروسته د خدای د پاچاهۍ زېری خپور شو او هرڅوک زیات کونښن کوي چې هغې ته وردننه شي. (۱۷) د ځمکې او اسمان له منځه تلل اسانه دي، له دې نه چې د شريعت یو ټکی هم له منځه لاړ شي.

(۱۸) هرڅوک چې خپله بڼه طلاقه کړي او د بلې بڼې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي او هرڅوک چې د طلاقې شوې بڼې سره واده وکړي، هغه هم زنا کوي.»

د شتمن سړي او ايلعازر مثال

١٩ عيسی وويل: «يو شتمن سړی ؤ چې هره ورځ به يې تر ټولو قيمتي کالي اغوستل او په عيش او عشرت کې يې ژوند تېراوه. (٢٠) د هغه د دروازې په مخکې به يو سوالگر چې ايلعازر نومېده او بدن يې له ټپونو څخه ډک ؤ، پروت ؤ (٢١) او په دې تمه به ؤ چې د هغه شتمن سړي د دسترخوان څخه په پاتې شويو ټوټو باندې ځان مور کړي. حتی سپي به راتلل او د هغه ټپونه به يې خټل.

٢٢ داسې وشول چې هغه غريب سړی مړ شو او فرښتو هغه د ابراهيم څنگ ته يووړ. بيا هغه شتمن سړی هم مړ شو او خاورو ته وسپارل شو. (٢٣) هغه د مړو دنيا ته لار او هلته ډېر په عذاب ؤ. هغه چې پورته وکتل د لېرې نه يې ابراهيم وليده چې ايلعازر يې په خوا کې ؤ. (٢٤) بيا هغه چينغې کړې او ويې ويل: «ای زما نيکه ابراهيمه! په ما رحم وکړه او ايلعازر راولېږه چې خپله گوته په اوبو کې لمده کړي او زما ژبه پرې يخه کړي، ځکه چې زه په دې اور کې ډېر په عذاب يم.» (٢٥) خو ابراهيم وويل: «زويه! در په ياد کړه، تا په خپل ژوند کې ټول بڼه شيان ترلاسه کړل او ټول بد شيان د ايلعازر په نصيب کې وو. خو اوس هغه دلته ارام دی او ته په عذاب کې يې. (٢٦) برسېره پردې، زمونږ او ستاسو په منځ کې يوه لويه کنده شته چې له هغې څخه نه څوک درپورې وتلی شي او نه څوک ترې راپورې وتلی شي.» (٢٧) هغه شتمن سړي وويل: «ای زما پلاره ابراهيمه! زه تاته زاری کوم چې ايلعازر زما د پلار کور ته ولېږه، (٢٨) ځکه چې زه پنځه ورونه لرم. پرېږده چې هغه لار شي او هغوی خبر کړي، هسې نه چې هغوی هم دې د عذاب ځای ته راشي.» (٢٩) ابراهيم وويل: «د هغوی سره د موسی او نورو پيغمبرانو ليکنې شته، نو بايد د هغوی خبرو ته غوږ ونيسي او عمل پرې وکړي.» (٣٠) شتمن سړي ځواب ورکړ: «نه، ای زما نيکه ابراهيمه! خو که له مړو څخه څوک هغوی ته ورشي، نو هغوی به توبه وباسي.» (٣١) خو ابراهيم ورته وويل: «که چېرې هغوی د موسی او نورو پيغمبرانو خبرو ته غوږ ونه نيسي، نو که د مړو څخه هم څوک راپاڅيږي، هغوی به

د وسوسه کولو او بڅښنې په هکله تعليم

(متي ۶:۱۸-۲۱، ۷-۲۲ او مرقوس ۹:۴۲)

۱۷ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «هرڅوک وسوسه کيږي چې گناه وکړي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د وسوسې سبب کيږي. (۲) د هغه دپاره به دا ښه وي چې د ژرندې پل ورته په غاړه کې واچول شي او بحیرې ته وغورځول شي، له دې نه چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارولو سبب شي. (۳) پام کوی! که چېرې ورور دې درسره بدې وکړي، نو هغه ورته او که توبه وباسي، نو ویې بڅښه. (۴) او که هغه د ورځې اووه ځلې درسره بدې وکړي او هر ځل راشي او درته ووايي چې زما توبه ده، نو هغه وبڅښه.»

قوي ایمان

۵ رسولانو عیسی ته وویل: «زمونږ ایمان قوي کړه.» (۶) عیسی وویل: «که چېرې تاسو د شپږمو د دانې په اندازه ایمان لرلی، نو تاسو کولای شول د توت دې ونې ته ووايي چې له بېخه راووځه او په بحیرې کې راشنه شه. نو هغې به ستاسو خبره منلې وای.»

د یو نوکر وظیفه

۷ فرض کړئ په تاسو کې کوم څوک نوکر لري چې قلبه کوي یا پسونه ساتي. کله چې هغه د پتي نه راشي ایا بادار به ورته ووايي چې زر راشه، کښېنه او ډوډۍ وخوره؟ (۸) هېڅکله نه! د دې

په ځای به هغه ته ووايي: «ماته د ماښام ډوډۍ تياره کړه، ملا دې وټره او ترڅو پورې چې زه ډوډۍ خورم زما خدمت کوه، له هغې وروسته کولای شې چې خپله ډوډۍ وخورې.» (٩) ايا بادار به د هغه نوکر څخه چې د هغه امر يې په ځای کړی دی، مننه وکړي؟ (١٠) او په همدې ډول کله چې تاسو هم خپل ټول کارونه چې درته حکم شوی دی سرته ورسوئ، نو ووايئ: «مونږ نوکران د شاباسي وړ نه يو، مونږ يوازې خپله وظيفه سرته رسولې ده.»

عیسی لسو جذامیانو ته شفا ورکوي

(١١) کله چې عیسی اورشلیم ته تللو، نو د جلیل او سامريې ترمنځ په یوله تېر شو. (١٢) هغه یو کلي ته د ننوتلو په وخت کې د لسو تنو سره چې د جذام په ناروغۍ اخته وو، مخامخ شو. هغوی لېرې ودرېدل (١٣) او په لوړ اواز یې نارې کړې: «ای عیسی باداره! په مونږ رحم وکړه.» (١٤) عیسی هغوی ته وکتل او ورته وپې ویل: «لاړ شئ او خپل ځانونه کاهنانو ته وښايئ.» څنگه چې هغوی روان شول، نو پاک او روغ شول. (١٥) کله چې په هغوی کې یو تن ولیدل چې روغ شوی دی، نو بېرته راوگرځېد او په لوړ اواز یې د خدای ثنا وویل. (١٦) هغه د عیسی په پښو کې پرېوت او د هغه څخه یې مننه وکړه. دا سړی یو سامری ؤ. (١٧) عیسی وویل: «ایا ټول لس تنه پاک او روغ نه شول؟ نو بیا هغه نور نهه تنه چېرته دي؟» (١٨) ایا له دې پردي سړي پرته بل څوک نه ؤ چې بېرته راغلی وای او د خدای ثنا یې ویلې وای؟» (١٩) عیسی هغه سړي ته وویل: «پاڅېره او لاړ شه، خپل ایمان ته روغ کړې.»

د خدای د پاچاهۍ راتګ

(متي ٢٣: ٢٤-٣٧، ٢٨-٤١)

(٢٠) ځینو فریسیانو د عیسی څخه پوښتنه وکړه چې د خدای پاچاهي به کله راشي. عیسی ځواب

ورکړ: «د خدای پاچاهي په داسې ډول نه راځي چې هغه ولیدل شي. (۲۱) نه به هم څوک ووايي چې گورئ، دلته ده یا هلته ده. ځکه چې په حقیقت کې د خدای پاچاهي ستاسو په منځ کې ده.»

(۲۲) بیا یې شاگردانو ته وویل: «داسې وخت به راشي چې تاسو به په دې ارمان یئ چې هغه ورځ وگورئ چې د انسان زوی پاچاهي کوي، خو وبه یې نه وینی. (۲۳) خلک به تاسو ته ووايي چې وگورئ دلته دی یا وگورئ هلته دی. خو تاسو هغوی پسې مه ځئ. (۲۴) ځکه په کومه ورځ چې د انسان زوی راځي د هغې برېښنا په شان به وي چې د اسمان له یو سر څخه تر بله سره پورې ځلېږي. (۲۵) خو لومړی باید هغه ډېر کړاوونه وزغمي او د دې زمانې د خلکو له خوا به رد شي. (۲۶) لکه څنگه چې د نوح په زمانه کې شوي وو، همداسې به د انسان د زوی په زمانه کې هم وشي. (۲۷) خلکو تر هغې ورځې پورې خوږل، خښل او ودونه به یې کول، ترڅو چې نوح کشتی ته ننوت او سپلاډ راغی او ټول یې تباه کړل. (۲۸) د لوط په زمانه کې همداسې شوي وو چې هغوی به خوږل، خښل، اخیستل او خرڅول، کړنه یې کوله او ودانۍ به یې جوړولې. (۲۹) خو په هغه ورځ چې لوط د سدوم څخه لاړ، نو د اسمان څخه اور او د گوگړو باران راواورېد او هغوی ټول یې تباه کړل. (۳۰) په هغه ورځ چې د انسان زوی رابنکاره شي، نو همداسې به وشي.

(۳۱) په هغه ورځ څوک چې د بام په سر وي او سامان یې په کوټه کې وي، نو هغه دې د خپل سامان د وړلو دپاره رابنکته نه شي. همدارنگه څوک چې په پټي کې وي، نو خپل کور ته دې ته بېرته لاړ نه شي. (۳۲) د لوط بڼځه در په یاد کړئ چې د هغې سره څه وشول. (۳۳) هرڅوک چې د خپل ځان د ساتلو کوښښ وکړي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې خپل ځان له لاسه ورکړي، نو هغه به یې وژغوري. (۳۴) زه تاسو ته وایم، په هغه شپه که چېرې دوه تنه په یو کټ کې پراته وي، یو به یې بوتل شي او بل به پرېښودل شي. (۳۵) د دوو بڼځو څخه چې یوځای سره میچن کوي، یو به یې بوتل شي او بله به پرېښودل شي. (۳۶) که چېرې دوه سړي په پټي کې وي، نو یو به یې بوتل شي او بل به پرېښودل شي.» (۳۷) شاگردانو د هغه څخه پوښتنه وکړه: «چېرته،

ای استاذہ؟» عیسیٰ په ځواب کې وویل: «چېرته چې مرداره وي، هلته تپوسان راټولېږي.»

د یوې کونډې او قاضي مثال

۱۸ (۱) عیسیٰ خپلو شاگردانو ته دا مثال راوړ چې هغوی ته وروښایي چې تل باید دعا وکړي او هېڅکله ناهیلې نه شي. (۲) هغه وویل: «په یو ښار کې یو قاضي ؤ چې نه له خدایه وپرېده او نه یې د خلکو پروا لرله. (۳) په همدې ښار کې یوه کونډه وه چې هر وخت به هغه ته راتله او د خپل حق په خاطر به یې ورته زاری کولې او ویل به یې چې زما او زما د دښمن ترمنځ په شخړه کې زما سره انصاف وکړه. (۴) قاضي ډېره موده نه غوښتل چې کوم کار وکړي، خو اخر هغه د خپل ځان سره وویل: «که څه هم زه نه له خدایه وپرېږم او نه د خلکو پروا لرم، (۵) خو دا چې دې کونډې ماته سرخوږی پیدا کړی دی، نو زه به د هغې سره انصاف وکړم. که نه، نو هغه به هر وخت راځي او ما به تنگوي.»

(۶) بیا عیسیٰ وویل: «واورئ چې دا بې انصافه قاضي څه وايي. (۷) ایا خدای به د خپلو غوره شویو خلکو سره چې شپه او ورځ ورته د مرستې په خاطر فریادونه کوي، انصاف ونه کړي؟ ایا د هغوی سره به په مرسته کولو کې ځنډ وکړي؟ (۸) زه درته وایم چې هغه به زر د هغوی سره انصاف وکړي. خو کله چې د انسان زوی راشي، نو ایا هغه به د ځمکې په مخ داسې څوک پیدا کړي چې ایمان ولري؟»

د یو فریسي او مالیه ټولونکي مثال

(۹) همدارنگه عیسیٰ د هغو خلکو دپاره چې په خپل ځان ډاډمن وو چې نېک خلک دي او نور یې سپک گڼل، دا مثال راوړ: (۱۰) «یو وخت دوه تنه چې یو یې فریسي او بل یې مالیه ټولونکی ؤ

د دعا دپاره د خدای کور ته لارل. (۱۱) فریسي ودرېده او د خپل ځان سره یې داسې دعا وکړه: «ای خدایه! ستا شکر کوم چې د نورو په شان حریص، بې ایمانه او زناکار نه یم او نه د دې مالیه ټولونکي په شان یم. (۱۲) زه په هفته کې دوه ورځې روژه نیسم او څه چې گټم د هغې لسمه برخه ورکوم. (۱۳) خو هغه مالیه ټولونکي لېرې ولاړ و او تر دې چې نه یې غوښتل پاس اسمان ته وگوري، خو خپله سینه یې وهله او ویل یې: «ای خدایه! په ما گناهکار رحم وکړه.»»

(۱۴) عیسی وویل: «زه تاسو ته وایم چې هغه مالیه ټولونکي چې خپل کور ته لار بخښل شوی دی، نه هغه فریسي. ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي، هغه به خوار شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي، نو هغه به سرلوری شي.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(متي ۱۹:۱۳-۱۵ او مرقوس ۱۰:۱۳-۱۶)

(۱۵) ځینو خلکو به عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس په هغوی باندې کېږدي. کله چې شاگردانو دا ولیدل نو هغوی یې ورتل، (۱۶) خو عیسی هغه ماشومان خپل ځان ته راوغوښتل او ویې ویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي، هغوی مه منع کوئ، ځکه چې د خدای پاچاهي د همداسې خلکو ده. (۱۷) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هرڅوک چې د خدای پاچاهي د یو ماشوم په څېر ونه مني، نو هېڅکله به هغې ته وردننه نه شي.»

شتمن خلک او د خدای پاچاهي

(متي ۱۹:۱۶-۳۰ او مرقوس ۱۰:۱۷-۳۱)

(۱۸) یو یهودي مشر د عیسی څخه پوښتنه وکړه: «ای نېک استازده! زه باید څه وکړم چې تلپاتي ژوندون وگټم؟» (۱۹) عیسی هغه ته وویل: «ولې ماته نېک وایې؟ پرته له خدایه بل هېڅوک نېک نه

دی. (۲۰) ته په حکمونو باندې پوهېږي: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه او د خپل مور او پلار عزت کوه.» (۲۱) هغه سړي ځواب ورکړ: «ما د ځوانۍ له وخته په دې ټولو حکمونو عمل کړی دی.» (۲۲) کله چې عیسی دا واورېدل، نو هغه ته یې وویل: «په تا کې اوس هم د یو شي کمی شته. هرڅه چې لرې هغه خرڅ کړه او پیسې یې په غریبانو باندې ووېشه، نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې، بیا راشه او زما پیروي وکړه.» (۲۳) کله چې هغه سړي دا خبره واورېدله نو ډېر غمجن شو، ځکه چې هغه ډېر شتمن سړی و. (۲۴) کله چې عیسی ولیدل چې هغه غمجن شو، نو ویې ویل: «د شتمنو خلکو دپاره د خدای په پاچاهۍ کې ننوتل څومره گران کار دی. (۲۵) د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي، له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۶) کومو خلکو چې دا واورېدل، نو د هغه نه یې پوښتنه وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» (۲۷) عیسی ځواب ورکړ: «هغه څه چې د انسانانو دپاره ناشوني دي، هغه د خدای دپاره ممکن دي.»

(۲۸) پطروس وویل: «وگوره، مونږ خپل هرڅه پرینې دي او تا پسې روان شو.» (۲۹) عیسی هغوی ته وویل: «هو، په یقین سره زه تاسو ته دا وایم هرڅوک چې د خدای د پاچاهۍ دپاره خپل کور، خپله بڼځه، ورونه، مور او پلار او اولادونه پرېږدي، (۳۰) نو هغه به په دې نړۍ کې د هغې څو چنده بدل ترلاسه کړي او په اخرت کې به تلپاتې ژوندون ولري.»

عیسی د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(متي ۱۷: ۲۰-۱۹ او مرقوس ۳۲: ۱۰-۳۴)

(۳۱) بیا هغه خپل دولس شاگردان گونبه کړل او هغوی ته یې وویل: «واورئ! مونږ اوس اورشلیم ته ځو او هغه څه چې پیغمبران د انسان د زوی په هکله لیکلي دي، هغه به پوره شي.» (۳۲) هغه به غیریهودیانو ته په لاس ورکړل شي. هغوی به ورباندې ملنډې ووهي، سپکاوی به یې وکړي او لاړې

به ورباندې تو کړي. (۳۳) هغه به په دورو ووهي او وبه يې وژني، خو په درېمه ورځ به بيا راژوندی شي. (۳۴) خو شاگردان په دې خبرو پوه نه شول، ځکه چې د دې خبرو معنی د هغوی څخه پته ساتل شوې وه او هغوی نه پوهېدل چې عیسی د څه شي په هکله خبرې کولې.

عیسی یو ږوند سوالگر بینا کوي

(متي ۲۹:۲۰-۳۴ او مرقوس ۴۶:۱۰-۵۲)

(۳۵) کله چې عیسی د اریحا ښار ته نژدې شو، نو یو ږوند سړی په لاره کې ناست ؤ او خیر یې غوښته. (۳۶) کله چې هغه سړي د گڼ شمېر خلکو اوازونه چې له هغه ځای څخه تېرېدل واورېدل، نو پوښتنه یې وکړه: «څه خبره ده؟» (۳۷) هغوی ورته وویل: «ناصري عیسی په دې لاره تېرېږي.» (۳۸) نو هغه چیغې ووهلې: «ای عیسی د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۳۹) کوم خلک چې د عیسی څخه مخکې روان وو، هغه سړی ورتلو او ورته وپې ویل: «غلی شه.» خو هغه نور هم په لوړ اواز چیغې کړې: «ای د داود زویه! په ما رحم وکړه.» (۴۰) نو عیسی ودرېده او امر یې وکړ چې هغه سړی هغه ته راوړي. کله چې ورنژدې شو، نو عیسی ورڅخه پوښتنه وکړه: (۴۱) «څه غواړې چې درته وپې وکړم؟» هغه وویل: «ای ښاغلیه! غواړم چې بینا شم.» (۴۲) عیسی هغه ته وویل: «بینا شه، ته خپل ایمان روغ کړې.» (۴۳) او هغه سمدلاسه بینا شو او په داسې حال کې چې د خدای ثنا یې ویله، د عیسی پسې روان شو. کله چې خلکو دا هرڅه ولیدل، نو ټولو د خدای ثنا وویل.

عیسی د زکي کور ته ځي

۱۹ (۱) عیسی اریحا ته ننوت او د ښار له منځه تېرېده، (۲) نو هلته د زکي په نوم یو سړی ؤ چې د مالیه ټولونکو مشر او ډېر شتمن ؤ. (۳) هغه غوښتل وگوري چې عیسی به څنگه سړی

وي، خو د هغه قد ډېر ټيټ ؤ او د خلکو د گڼې گونې له امله يې نه شو کولای هغه وويني. (٤) نو مخکې يې منډه کړه او د چنار ونې ته وخوت، ترڅو عيسی وويني ځکه چې هغه په هغه لاره تېرېده. (٥) کله چې عيسی هغه ځای ته ورسېده، نو پورته يې وکتل او زکي ته يې وويل: «ای زکي! زر رابښکته شه، ځکه چې زه بايد نن ستا په کور کې مېلمه شم.» (٦) نو زکي په بېرته رابښکته شو او په ډېرې خوشحالی سره يې د هغه هرکلی وکړ. (٧) کله چې خلکو دا وليدل، نو په گورډلو يې پيل وکړ او ويل يې: «هغه د يو گناهکار سړي کور ته ورغی چې مېلمه يې شي.» (٨) خو زکي ودرېده او عيسی ته يې وويل: «وگوره بناغليه! زه مې خپله نيمه شتمني غريبانو ته ورکوم او که د چا څخه مې په ناحقه کوم څه اخيستي وي، نو څلور چنده ورته بېرته ورکوم.» (٩) بيا عيسی وويل: «نن دې کور ته خلاصون راغلی دی، ځکه چې دا سړی هم د ابراهيم د اولادې څخه دی. (١٠) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي ولټوي او هغوی وژغوري.»

د لسو نوکرانو مثال

(متي ١٤: ٢٥-٣٠)

(١١) هغوی د عيسی خبرو ته غوږ نيولی ؤ چې هغه ورته يو بل مثال هم راوړ، ځکه چې هغه اورشليم ته نژدې ؤ او هغوی گومان کاوه چې د خدای پاچاهي به همداوس رابښکاره شي. (١٢) عيسی وويل: «د يوې لويې کورنۍ يو سړی يو لېرې هېواد ته په سفر لاړ چې د پاچاهۍ مقام ترلاسه کړي او بېرته خپل وطن ته راشي. (١٣) مخکې له دې چې لاړ شي خپل لس نوکران يې راوغوښتل او هر يو ته يې يوه يوه د سرو زرو سکه ورکړه او ورته ويلي: «زما تر بېرته راتللو پورې ورباندې کاروبار وکړئ.» (١٤) خو وطندارانو يې چې د هغه څخه يې کرکه کوله، په هغه پسې خپل استازي ولېږل چې ورته ووايي: «مونږ نه غواړو چې دا سړی زمونږ پاچا شي.» (١٥) څه موده وروسته هغه د پاچا په توگه بېرته راستون شو، بيا يې هغه نوکران راوغوښتل چې سکې يې ورته ورکړې وې، ترڅو معلومه کړي چې په دوی کې هر يو په هغو سيکو باندې څومره گټه کړې

١٦. ١٦. لومړی نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! ستا په یوې سکې ما لس نورې سکې گټلې دي.»

١٧. ١٧. هغه وویل: «شاباس، ته ښه نوکر یې. څرنگه چې تا په لږ شي کې خپل ځان اعتباري ثابت کړ، نو ته به په لسو ښارونو باندې حکومت کوي.» ١٨. ١٨. دوهم نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! ستا د سرو زرو یوې سکې نورې پنځه سکې گټه کړې ده.» ١٩. ١٩. هغه ته یې وویل: «ته په پنځو ښارونو باندې حکومت کوه.» ٢٠. ٢٠. بیا بل نوکر راغی او ویې ویل: «باداره! دا ده ستا د سرو زرو سکه، هغه مې په دستمال کې تاوه کړې وه او ساتلې مې ده.» ٢١. ٢١. زه ستا څخه وپرېدم، ځکه چې ته یو سخت سپری یې. هغه څه ترلاسه کوي چې تا نه دي گټلي او هغه څه رېبې چې کرلي دي نه دي.» ٢٢. ٢٢. بادار یې ځواب ورکړ: «ای بېکاره نوکره! زه تا په خپلو خبرو ملامتوم. ته په دې پوهېدلې چې زه یو سخت سپری یم او هغه څه ترلاسه کوم چې زما نه دي او هغه څه رېبم چې کرلي مې نه دي،» ٢٣. ٢٣. نو زما د سرو زرو سکه دې ولې د صرافانو سره نه ده ایښې چې د بېرته راستنېدلو په وخت کې مې د سود سره اخیستې وای؟» ٢٤. ٢٤. بیا یې په هغه ځای کې ولاړو کسانو ته وویل: «له هغه څخه د سرو زرو سکه واخلي او هغه نوکر ته یې ورکړئ چې لس سکې ورسره دي.» ٢٥. ٢٥. خو هغوی ورته وویل: «باداره! د هغه سره خو لا د مخکې نه لس سکې شته.» ٢٦. ٢٦. بادار یې وویل: «زه تاسو ته وایم چې د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې لري هغه به هم ترې واخیستل شي.» ٢٧. ٢٧. اوس زما هغه دښمنان چې نه یې غوښتل زه یې پاچا شم، دلته راولئ او زما په مخکې یې ووژنئ.»

عیسی په بریالیتوب سره اورشلیم ته ننوځي

(متي ٢١: ١-١١ او مرقوس ١١: ١-١١ او یوحنا ١٢: ١٢-١٩)

٢٨. ٢٨. کله چې عیسی دا خبرې وکړې، نو د خپلو شاگردانو څخه مخکې شو او د اورشلیم په لور روان شو. ٢٩. ٢٩. څنگه چې بیت فاجي او بیت عنیا ته چې د زیتونو په غره کې وو نژدې شو، نو خپل دوه شاگردان یې ولېږل، ٣٠. ٣٠. او ورته ویې ویل: «دغه مخامخ کلي ته لاړ شی. کله چې هغه کلي ته

نوتلې، نو هلته به يو كوتې ووينئ چې ترل شوى به وي او تراوسه پورې څوك ورباندې سپور شوى نه دى. هغه راييله كړئ او دلته يې راوئ. (٣١) كه څوك درڅخه پوښتنه وكړي: «هغه ولې ايله كوئ؟» نو داسې ورته ووايئ چې هغه زمونږ د استاذ په كار دى.»

(٣٢) هغه دوه شاگردان لارل او لكه څنگه چې عيسى ورته ويلي وو، هرڅه يې هماغه شان وليدل. (٣٣) كله چې هغوى هغه كوتې ايله كاوه، نو خاوندانو يې ورڅخه پوښتنه وكړه: «دا كوتې ولې ايله كوئ؟» (٣٤) هغوى ځواب وركړ: «دا زمونږ د استاذ په كار دى.» (٣٥) او هغوى هغه كوتې عيسى ته راوست، خپلې چينې يې ورباندې واچولې او عيسى يې ورباندې سپور كړ. (٣٦) كله چې هغه په لاره تللو، نو خلكو خپل كالي ورته په لاره كې غورول.

(٣٧) كله چې عيسى هغې لارې ته نژدې شو چې د زيتون د غره څخه رابښكته شوې وه، نو ټولو پيروانو يې په خوشحالى او لوړ اواز سره د هغو معجزو په خاطر چې هغوى ليدلې وې د خداى د ثنا په ويلو پيل وكړ. (٣٨) او ويل يې:

«مبارك دى هغه پاچا چې د څښتن په نوم راځي.»

سلامتي دې وي په اسمان كې او جلال دې وي څښتن تعالى ته.»

(٣٩) د خلكو له منځ څخه ځينو فريسيانو عيسى ته وويل: «استاذه! خپلو شاگردانو ته ووايه چې غلي شي.» (٤٠) عيسى په ځواب كې وويل: «زه تاسو ته وایم كه هغوى غلي شي، نو تيرې به په چينغو پيل وكړي.»

عيسى د اورشلیم په حال ژاړي

٤١) كله چې عیسی اورشلیم ته نژدې شو او بناړ یې ولیده، نو ورته په ژړا شو (٤٢) او ویې ویل: «کاشکې نن تاته هم د سولې او سلامتۍ لار معلومه وای. خو نه، اوس دا لاره ستا د نظر څخه پټه ده. (٤٣) ځکه چې داسې ورځې به درباندي راشي چې ستا دښمنان به ستا څخه گردچاپره مورچلې جوړې کړي، ستا نه به راتاو شي او د هرې خوا نه به دې راييسار کړي. (٤٤) هغوی به تا او ستا خلک د ځمکې سره هوار کړي او په تا کې به یوه تیره هم د بلې دپاسه پرېږدي، ځکه چې تا د خدای د راتللو وخت ونه پېژانده.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداگران شري
(متي ٢١:١٢-١٧ او مرقوس ١١:١٥-١٩ او یوحنا ٢:١٣-٢٢)

٤٥) كله چې عیسی د خدای کور ته ننوت، نو د هغو خلکو په ویستلو یې پیل وکړ چې هلته یې شیان خرڅول. (٤٦) هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زما کور به د دعا کور وي.

خو تاسو ورڅخه د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

٤٧) عیسی هره ورځ د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. خو مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او قومي مشرانو هڅه کوله چې هغه ووژني، (٤٨) خو هېڅ یې له لاسه پوره نه و، ځکه چې ټولو خلکو په ډېر شوق سره د هغه خبرو ته غوږ نیولی و.

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

۲۰ ﴿۱﴾ يوه ورغ کله چې عیسی د خدای په کور کې خلکو ته تعلیم ورکاوه او زېری یې ورته رسولو، مشران کاهنان او د شریعت عالمان د نورو یهودي مشرانو سره راغلل ﴿۲﴾ او هغه ته یې وویل: «ته څه حق لرې چې دا کارونه کوي؟ چا تاته دا اختیار درکړی دی؟» ﴿۳﴾ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، ماته ووايئ چې ﴿۴﴾ د یحیی د تعمید ورکول د خدای له خوا ؤ یا د انسان له خوا؟» ﴿۵﴾ هغوی په خپل منع کې بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو چې د خدای له خوا ؤ، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟ ﴿۶﴾ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا ؤ، نو ټول خلک به مونږ سنگسار کړي، ځکه چې هغوی په دې عقیده دي چې یحیی پیغمبر ؤ.» ﴿۷﴾ نو ځواب یې ورکړ: «مونږ نه پوهېږو چې د کوم ځای ؤ.» ﴿۸﴾ عیسی هغوی ته وویل: «زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د انگورو د باغ او باغوانانو مثال

(متي ۲۱:۳۳-۴۶ او مرقوس ۱:۱۲-۱۲)

﴿۹﴾ بیا عیسی خلکو ته دا مثال راوړ: «يو سړي د انگورو باغ جوړ کړ او هغه یې باغوانانو ته په اجاره ورکړ او په خپله د اوږدې مودې دپاره یو بل وطن ته لاړ. ﴿۱۰﴾ کله چې د انگورو د راتولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل یو نوکر باغوانانو ته ورولېږه چې د باغ د حاصلاتو څخه د هغه برخه راوړي. خو باغوانانو هغه وواهه او تش لاس یې بېرته ولېږه. ﴿۱۱﴾ بیا هغه بل نوکر ورولېږه، خو باغوانانو هغه هم وواهه، هغه یې بې عزته کړ او تش لاس یې بېرته ولېږه. ﴿۱۲﴾ بیا یې درېم نوکر ورولېږه، خو هغه یې هم ټیټي کړ او دباندې یې وغورځاوه. ﴿۱۳﴾ د باغ خاوند د خپل ځان سره وویل: «اوس څه وکړم؟ زه به خپل گران زوی ورولېږم، کېدای شي چې د هغه لحاظ وکړي.» ﴿۱۴﴾

خو کله چې باغوانانو هغه وليده، نو يو بل ته يې سره وويل: «دا يې وارث دی. راځئ چې مړ يې کړو، نو ميراث به يې زمونږ شي.» (۱۵) نو هغه يې د انگورو د باغ څخه دباندې وويست او ويې واژه.»

عيسى پوښتنه وکړه: «د باغ خاوند به اوس د هغوی سره څه کوي؟» (۱۶) هغه به راشي او دا باغوانان به مړه کړي او د انگورو باغ به نورو ته ورکړي.» کله چې خلکو دا واورېدل، نو ويې ويل: «خدای دې نه کړي.» (۱۷) عيسى هغوی ته په ځير سره وکتل او پوښتنه يې وکړه: «نو بيا د زبور د کتاب د دې برخې معنی څه ده؟»

کومه تېره چې رد کړې گلکارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تېره د تهداب

(۱۸) هرڅوک چې په دې تېره راولوېږي، نو ټوټې ټوټې به شي او که هغه تېره په چا باندې راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

د ماليې ورکولو په هکله پوښتنه

(متي ۲۲:۱۵-۲۲ او مرقوس ۱۲:۱۳-۱۷)

(۱۹) د شريعت عالمانو او مشرانو کاهنانو غوښتل چې په هماغه ساعت عيسى ونيسي، ځکه چې هغوی پوه شول چې دا مثال يې د دوی په هکله ووايه، خو د خلکو څخه وپرېدل. (۲۰) بيا هغوی د موقعې په لټه کې وو او ځينې جاسوسان يې چې خپل ځانونه يې صادقان ښودل ولېږل، ترڅو عيسى په خپلو خبرو کې راويسي او هغه د روم والي ته چې د قدرت او واک خاوند دی وسپاري. (۲۱) جاسوسانو عيسى ته وويل: «استاذه! مونږ پوهېږو ته چې څه وايې او کوم تعليم چې ورکوي

هغه سم دی. ته د هېچا طرفداري نه کوي، بلکې په رښتینولي سره د خدای د لارې تعلیم ورکوي.

۲۲) ایا مونږ ته روا ده چې امپراتور ته مالیه ورکړو که نه؟» ۲۳) عیسی پوه شو چې هغوی ورسره چل کوي، نو ورته ویي ویل: ۲۴) «ماته د سپینو زرو یوه سکه وښایئ. په هغې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» ۲۵) عیسی وویل: «نو بیا څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» ۲۶) هغوی ونه شو کولای چې عیسی د خلکو په مخکې په خپلو خبرو کې راوښيي او د هغه په ځواب حیران شول، نو غلي پاتې شول.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(متی ۲۳:۲۲-۳۳ او مرقوس ۱۲:۱۸-۲۷)

۲۷) بیا ځینې صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو سوال وکړ: ۲۸) «استاذه! موسی په شریعت کې مونږ ته لیکلي دي چې که چېرې د چا ورور مړ شي او ښځه یې ترې پاتې شي او اولاد یې نه وي، نو د دې سړي ورور باید د هغې کونډې سره واده وکړي، ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي.» ۲۹) نو داسې وشول چې اووه وروڼه وو، لومړني یې ښځه وکړه او بې اولاده مړ شو. ۳۰) بیا دوهم یې هماغه ښځه وکړه، هغه هم بې اولاده مړ شو. ۳۱) بیا درېم هغه وکړه او په همدې ډول اووه واړو د هغې سره ودونه وکړل او هر یو مړ شو، خو د یو هم اولاد ونه شو، ۳۲) او له ټولو وروسته هغه ښځه هم مړه شوه. ۳۳) نو د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې اووه واړو د هغې سره ودونه کړي وو.»

۳۴) عیسی ځواب ورکړ: «په دې نړۍ کې نر او ښځې ودونه کوي، ۳۵) خو کوم خلک چې د راتلونکې نړۍ او د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو لایق گڼل شوي دي، هغوی یو د بله سره ودونه

نه کوي. (٣٦) هغوی به نور نه مړه کيږي، ځکه چې د فرښتو په شان به وي. هغوی د خدای اولادونه دي، ځکه چې د مړو څخه د تل دپاره راژوندي شوي دي. (٣٧) او دا چې مړي بيا راژوندي کيږي، موسی دا په خپله د سوځېدونکي بوټي په پېښه کې وښودله او هلته يې څښتن د ابراهيم خدای، د اسحاق خدای او د يعقوب خدای وباله. (٣٨) هغه د مړو نه بلکې د ژونديو خدای دی، ځکه چې د هغه په نظر کې ټول ژوندي دي. (٣٩) د شريعت ځينو عالمانو وويل: «استاذه! ډېر ښه ځواب دې ورکړ.» (٤٠) له هغې وروسته نور چا جرات ونه کړ چې د هغه څخه بله پوښتنه وکړي.

مسيح د چا زوی دی؟

(متي ٢٢:٤١-٤٦ او مرقوس ١٢:٣٥-٣٧)

(٤١) بيا عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «هغوی څنگه ويلي شي چې مسيح د داود زوی دی؟ (٤٢) ځکه چې خپله داود د زبور په کتاب کې وايي:

څښتن وويل زما بادار ته:

«کښېنه زما ښي لاس ته

(٤٣) ترڅو چې ستا دښمنان

ستا د پښو لاندې کړم.»

(٤٤) نو کله چې داود مسيح ته بادار وايي، بيا دا څنگه کېدای شي چې هغه د داود زوی وي؟»

عیسی د شریعت د عالمانو په خلاف خبرداری ورکوي

(متي ۱: ۲۳-۳۶ او مرقوس ۱۲: ۳۸-۴۰)

٤٥ په داسې حال کې چې ټولو خلکو د عیسی خبرو ته غوږ نیولی ؤ، خپلو شاگردانو ته یې وویل: «د شریعت د عالمانو سره احتیاط کوی. هغوی دا خوبوي چې په اوږدو چپنو کې وگرځي او په بازارونو کې ورته خلک سلام واچوي او غواړي چې په کنیسو کې په مخکې ځایونو او په مېلمستیاوو کې په لوړو ځایونو کې کښېني. ٤٧ هغوی د کونډو مالونه خوري او د ځان ښودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوي. د داسې خلکو سزا به د ټولو نه سخته وي.»

د یوې کونډې ښځې نذرانه

(متي ۱۲: ۴۱-۴۴)

٢١ عیسی شاوخوا وکتل او ویې لیدل چې شتمن خلک خپلې نذرانې د خدای د کور په خزانه کې اچوي، ٢ او همدارنگه هغه یوه غریبه کونډه ولیدله چې خپلې دوه روپۍ یې په هغې خزانه کې واچولې. ٣ عیسی وویل: «زه تاسو ته رښتیا وایم چې دې غریبې کونډې د نورو ټولو څخه زیاتې پیسې واچولې، ٤ ځکه چې هغوی ټولو هغه پیسې واچولې چې د هغوی د اړتیاوو څخه زیاتې وې، خو دې ښځې د خپلې غریبۍ سره بیا هم هرڅه چې یې لرل واچول.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۱: ۲۴-۲ او مرقوس ۱: ۱۳-۲)

٥ ځینو شاگردانو د خدای د کور په هکله خبرې کولې او د هغو ښکلو تېرو او نذرانو صفتونه یې کول چې د خدای کور ورباندې ښکلی شوی ؤ. عیسی وویل: «دا شیان چې تاسو یې وینئ،

داسې وخت به راشي چې په دې کې به يوه تيره هم په بله تيره پاتې نه شي او ټولې به راوټريري.»

د اخري زمانې نښې

(متي ۲۴:۳-۱۴ او مرقوس ۱۳:۳-۱۳)

۷ هغوی پوښتنه وکړه: «ای استاذه! دا هرڅه به کله پېښېږي او د دې پېښو د راتږدي کېدلو نښې به څه وي؟» ۸ عیسی وویل: «پام کوئ چې بې لارې نه شی. ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وایي به: «زه مسیح یم» او «هغه وخت رارسېدلی دی!» خو د هغوی پسې مه ځئ. ۹ کله چې د جنگونو او ګډوډیو په هکله کوم څه اورئ، نو مه وپېرئ. ځکه چې لومړی به دا شیان خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې دا هرڅه به سمدلاسه پای ته ورسېږي.»

۱۰ بیا یې هغوی ته وویل: «یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي، یوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگېږي. ۱۱ سختې زلزلې به وشي، په ډېرو ځایونو کې به قحطي او وباګانې راشي او په اسمان کې به وپروونکې او لویې نښې رانېکاره شي. ۱۲ خو له دې هرڅه نه مخکې به هغوی تاسو ونیسي او وبه مو ځوروي. تاسو به د محاکمې دپاره کنیسو ته وسپارل شئ او په زندانونو کې به واچول شئ او زما د نوم په خاطر به د محاکمې دپاره پاچاهانو او والیانو ته بوتلل شئ. ۱۳ دا به ستاسو دپاره د شاهدۍ ورکولو یوه موقعه وي. ۱۴ په دې هکله ډېر فکر مه کوئ چې د خپلو ځانونو څخه به څنګه دفاع کوئ. ۱۵ ځکه چې زه به تاسو ته د خبرو کولو حکمت درکړم چې ستاسو له دښمنانو څخه به هېڅوک ونه شي کولای ستاسو په وړاندې ودرېږي او یا مخالفت وکړي. ۱۶ تر دې چې ستاسو مور او پلار، وروڼه، خپلوان او ملګري به ستاسو سره خیانت وکړي او ستاسو څخه به ځینې ووژل شي ۱۷ او زما د نوم له امله به ټول خلک ستاسو څخه کرکه کوي. ۱۸ خو ستاسو د سر یو وینښته به هم کم نه شي. ۱۹ ټینګ ودرېږئ، نو تلپاتې ژوندون به وګټئ.»

د اورشلیم د وړاندېلو پېشگويي

(متي ۲۴:۱۵-۲۱ او مرقوس ۱۳:۱۴-۱۹)

۲۰) خو کله چې تاسو ووينئ چې اورشلیم د لښکرو له خوا کلابند شوی دی، نو بيا پوه شئ چې د هغه د وړاندېلو وخت رانژدې شوی دی. ۲۱) نو په هغه وخت کې چې څوک په يهوديه کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. څوک چې په ښار کې وي، نو د ښار څخه دې ووځي او څوک چې د ښار څخه دباندې وي هغوی دې ښار ته نه ننوځي. ۲۲) ځکه چې دا به د سزا ورکولو وړخې وي، ترڅو هغه څه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي پوره شي. ۲۳) افسوس دې وي د هغو ښځو په حال چې په هغو ورځو کې اميدوارې وي او په هغو ميندو باندې چې خپلو ماشومانو ته شيدي ورکوي. ځکه چې د ځمکې په مخ به سخت مصيبت راشي او په دې خلکو به د خدای غضب نازل شي. ۲۴) هغوی به په تورو ووژل شي او ټولو هېوادونو ته به د اسيرانو په توگه بوتلل شي او اورشلیم به د غيريهوديانو له خوا ترېښو لاندې کيږي، ترڅو د غيريهوديانو دوران پای ته ونه رسيږي.

د انسان د زوی راتگ

(متي ۲۴:۲۹-۳۱ او مرقوس ۱۳:۲۴-۲۷)

۲۵) په لمر، سپوږمۍ او ستورو کې به ښې رانېکاره شي او قومونه به د ځمکې په مخ د بحیرو د شور او څپو څخه تنگ او پرېشانه شي. ۲۶) خلک به د دې پېښې له وېرې او اندېښنې څخه چې په نړۍ کې رامنځته کيږي بې هوشه شي، ځکه چې اسماني موجودات به ولړزول شي. ۲۷) بيا به هغوی د انسان زوی وويني چې په ورېځ کې به د قدرت او زيات جلال سره راروان وي. ۲۸) کله چې دا شيان پيل شي نو تاسو ښځه ودرېږئ او زړور اوسئ، ځکه چې ستاسو خلاصون نژدې دی.»

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(متي ۲۴:۳۲-۲۵ او مرقوس ۱۳:۲۸-۳۱)

۲۹) بیا عیسی هغوی ته دا مثال راوړ: «د انځر ونې او نورو ونو ته وگورئ. ۳۰) کله چې هغه غوټې وسپړي، نو تاسو خپله وینئ او پوهېږئ چې اوږی رانژدې شوی دی. ۳۱) په همدې ډول کله چې د دې شیانو پېښېدل وویښی، نو پوه شئ چې د خدای پاچاهي نژدې شوې ده. ۳۲) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. ۳۳) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

بېداره اوسئ

۳۴) پام کوئ، خپل زړونه په مېلو، نشو او دنیاوي اندېښنو مه اخته کوئ، هسې نه چې هغه ورځ به ناڅاپه په تاسو راشي، ۳۵) او لکه د دام په شان به د نړۍ ټول خلک چې په هرځای کې وي راگېر کړي. ۳۶) نو بېدار اوسئ او هر وخت دعا کوئ، ترڅو دا توان پیدا کړئ چې د دې ټولو شیانو څخه چې ډېر زر به پېښ شي، وژغورل شئ او د انسان د زوی په مخکې ودرېدلې شئ.»

۳۷) عیسی به د ورځې له خوا د خدای په کور کې تعلیم ورکاوه. ماښام به وتلو او شپه به یې د زیتون په غره کې تېروله ۳۸) او سهار وختي به ټول خلک د خدای کور ته ورتلل چې د هغه خبرې واوري.

د عیسی د وژلو دسیسه

(متی ۱: ۲۶-۵ او مرقوس ۱: ۱۴-۲ او یوحنا ۴: ۱۱-۵۳)

۲۲ (۱) د فطیرې ډوډۍ اختر چې د فسحې په نامه مشهور ؤ، نژدې شو. (۲) مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو هڅه کوله چې یوه لاره پیدا کړي چې عیسی ووژني، خو له خلکو څخه وپرېدل.

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت وکړي

(متی ۱۴: ۲۶-۱۶ او مرقوس ۱۰: ۱۴-۱۱)

(۳) بیا شیطان د یهودا اسخريوتي په زړه کې چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، ننوت. (۴) یهودا لار او د مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو د آمرانو سره یې په دې هکله خبرې وکړې چې څنکه عیسی هغوی ته په لاس ورکړي. (۵) هغوی ډېر خوشحاله شول او د هغه سره یې د پیسو وعده وکړه. (۶) نو یهودا ورسره ومنله او د یوې بڼې موقعې په لټه کې شو چې کله د عیسی سره نور خلک نه وي هغوی ته یې په لاس ورکړي.

د فسحې د اختر تیاری

(متی ۱۷: ۲۶-۲۵ او مرقوس ۱۲: ۱۴-۲۱)

(۷) بیا د فطیرې ډوډۍ د اختر ورځ چې په هغه کې به د فسحې وری قرباني کېده، راورسېدله. (۸) نو عیسی پطروس او یوحنا ولېږل او ورته ویې ویل: «لار شئ او زموږ دپاره د فسحې ډوډۍ تیاره کړئ چې ویې خورو.» (۹) هغوی ورڅخه پوښتنه وکړه: «په کوم ځای کې غواړئ چې تیاره یې کړو؟» (۱۰) هغه ځواب ورکړ: «گورئ، څنګه چې ښار ته ننوځئ، نو یو سړی به ستاسو سره مخامخ شي چې د اوبو منګی به وړي. هغه چې کوم کور ته ننوځي، تاسو هم ورپسې لار شئ.» (۱۱)

او د کور خاوند ته ووايي: «استاذ وايي د مېلمنو کوټه چېرته ده چې زه په کې د خپلو شاگردانو سره د فسحې ډوډۍ وخورم؟» (۱۲) هغه به تاسو ته پاس په بالاخانه کې يوه لويه فرش شوې کوټه دروښايي، نو هلته ډوډۍ تياره کړئ.» (۱۳) هغوی لارل او ټول شيان يې لکه څنگه چې عیسی ورته ويلي وو په هماغه ډول وليدل او د فسحې ډوډۍ يې تياره کړه.

د خښتن غوره ماښامی

(متي ۲۶:۲۶-۳۰ او مرقوس ۱۴:۲۲-۲۶ او لومړی قرنټيان ۱۱:۲۳-۲۵)

(۱۴) کله چې هغه ساعت راوړسېد، عیسی د خپلو رسولانو سره دسترخوان ته کښېناست. (۱۵) هغوی ته يې وويل: «زړه مې ډېر غوښتل چې د کړاوونو د زغملو څخه مخکې ستاسو سره د فسحې ډوډۍ وخورم. (۱۶) ځکه زه تاسو ته وایم چې ترڅو پورې د فسحې د قربانۍ مقصد د خدای په پاچاهۍ کې پوره نه شي، تر هغې پورې به نور دا ډوډۍ ونه خورم.» (۱۷) بیا عیسی پياله راواخيستله، شکر يې وويست او ويې ويل: «دا واخلي او په خپل منځ کې يې ووېشئ.» (۱۸) ځکه زه تاسو ته وایم چې له دې وروسته به تر هغې پورې د انگورو شربت ونه څښم، ترڅو د خدای پاچاهي رانه شي.» (۱۹) بیا هغه يوه ډوډۍ راواخيستله، شکر يې پرې وويست، هغه يې ماته کړه او هغوی ته يې ورکړه او ويې ويل: «دا زما بدن دی چې ستاسو دپاره ورکول کېږي. زما په یاد همداسې کوی.» (۲۰) په همدې ډول د ماښام ډوډۍ څخه وروسته يې پياله راواخيستله او ويې ويل: «دا پياله د خدای او انسانانو ترمنځ نوی لوظ دی چې زما د وينې په وسيله جوړېږي چې ستاسو دپاره تويېږي.» (۲۱) خو گورۍ، هغه څوک چې زما سره به خیانت کوي هغه دلته زما سره په دسترخوان ناست دی. (۲۲) لکه څنگه چې د خدای له خوا مقرر وه چې د انسان زوی باید مړ شي، خو افسوس د هغه چا په حال چې د هغه سره خیانت کوي.» (۲۳) بیا هغوی په خپلو کې يو د بل څخه پوښتنې پيل کړې چې په دوی کې به څوک دا کار کوي.

۲۴) بیا د هغوی ترمنځ ناندري پیل شوې چې په دوی کې به څوک د ټولو څخه لوی وگنل شي.

۲۵) عیسی هغوی ته وویل: «د غیریهودیانو پاچاهان په خپلو خلکو باداري کوي او واکمنان د

خلکو خیرخواه گنل کېږي. ۲۶) خو تاسو داسې مه اوسئ، بلکې په تاسو کې دې تر ټولو لوی خپل

ځان کوچنی وگڼي او مشر دې د خدمتگار په شان وي. ۲۷) خلک څه فکر کوي چې په دوی

دواړو کې کوم یو لوی دی، هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی او یا هغه څوک چې خدمت کوي؟

په یقین سره هغه څوک چې ډوډی ته ناست دی. خو زه ستاسو په منځ کې د یو خدمتگار په شان

یم.

۲۸) خو تاسو زما د ازمېښتونو په وخت کې زما سره ولاړ وئ. ۲۹) لکه څنګه چې زما پلار ماته

د پاچاهۍ حق راګړی دی، زه هم تاسو ته دا حق درکوم. ۳۰) تاسو به زما په پاچاهۍ کې زما په

دسترخوان خورئ او څښئ او په تختونو باندې به کښېښئ او د اسراییلو په دولسو قبیلو باندې به

حکومت کوئ.»

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشګويي

(متي ۲۶:۳۱-۲۵ او مرقوس ۱۴:۲۷-۳۱ او یوحنا ۱۳:۳۶-۳۸)

۳۱) عیسی وویل: «ای شمعون، ای شمعونه! واوره، شیطان وغوښتل چې تاسو ټول وازمایي، ښه او

بد سره بېل کړي لکه څنګه چې بزګر د غنمو څخه بوس بېل کوي. ۳۲) خو شمعونه! ما ستا دپاره

دعا کړې ده چې ایمان دې له منځه لاړ نه شي. کله چې دې توبه وویستله او بېرته ماته

راوګرځېدلې، نو خپل ورونه دې قوي کړه.» ۳۳) پطروس ځواب ورکړ: «ای استاذه! زه ستا سره

زندان او مرګ ته هم تیار یم.» ۳۴) عیسی وویل: «ای پطروسه! زه تاته وایم چې نن شپه به د

چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژني.»

د پیسو کڅوړه، خورجین او توره

٣٥ عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «کله چې ما تاسو بې د پیسو له کڅوړې، بې خورجینې او بې له خپلیو ولېرلې، ایا په هغه وخت کې ستاسو سره د کوم شي کمی و؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه.» ٣٦ عیسی وویل: «خو اوس هرڅوک چې د پیسو کڅوړه لري هغه دې د ځان سره واخلي او همدارنگه خپل خورجین هم. او د هرچا سره چې توره نه وي، نو خپله چپنه دې خرڅه کړي او یوه توره دې واخلي. ٣٧ ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدای د کلام دا لیکنه باید پوره شي چې وایي:

هغه به په مجرمانو کې وشمېرل شي.

ځکه هرڅه چې زما په هکله لیکل شوي دي هغه به رښتیا شي.» ٣٨ شاگردانو وویل: «گوره استاذه! زمونږ سره دلته دوه تورې دي.» عیسی ځواب ورکړ: «دا بس دي.»

عیسی د زیتون په غره کې دعا کوي

(متی ٢٦:٣٦-٤٦ او مرقوس ١٤:٣٢-٤٢)

٣٩ عیسی دباندې ووت او د خپل عادت له مخې د زیتون غره ته روان شو او شاگردان یې هم ورپسې لاړل. ٤٠ کله چې هغه ځای ته ورسېده، نو هغوی ته یې وویل: «دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوېږئ.» ٤١ بیا عیسی د هغوی څخه یو څو گامه لېرې لاړ، په گوندو شو او دعا یې وکړه. ٤٢ هغه وویل: «ای پلاره! که چېرې ستا رضا وي، نو دا پیاله زما څخه لېرې کړه. خو زما رضا نه، بلکې ستا رضا دې پوره شي.» ٤٣ بیا د اسمان څخه یوه فرښته هغه ته رانښکاره شوه

او هغه ته يې قوت ورکړ. (٤٤) عیسی په ډېر سخت حالت کې ؤ او په ډېر جوش سره يې دعا وکړه او خولې يې د وینو د خاڅکو په شان په ځمکه باندې خڅېدلې. (٤٥) کله چې عیسی د دعا څخه راپاڅېده، نو شاگردانو ته راغی او ويې لیدل چې هغوی له غمه ستومانه او ویده شوي وو. (٤٦) هغوی ته يې وویل: «تاسو ولې ویده یئ؟ پاڅپړئ او دعا وکړئ چې په ازمنښت کې ونه لوپړئ.»

د عیسی سره خیانت کول او نیول

(متي ٢٦:٤٧-٥٦ او مرقوس ١٤:٤٣-٥٠ او یوحنا ١٨:٣-١١)

(٤٧) عیسی لا خبرې کولې چې یوه ډله راغله او یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ، د هغوی څخه مخکې روان ؤ. هغه عیسی ته ورنژدې شو چې ښکل يې کړي. (٤٨) خو عیسی وویل: «ای یهودا! ایا په ښکلولو سره د انسان زوی دښمنانو ته په لاس ورکوي؟» (٤٩) کله چې د عیسی شاگردانو ولیدل چې څه کیږي، نو ويې ویل: «استاذه! ایا په تورو یې ووهو؟» (٥٠) د هغوی څخه یو تن د لوی کاهن په نوکر ګوزار وکړ او د هغه ښي غوږ يې پرې کړ. (٥١) خو عیسی وویل: «بس یې دی.» عیسی د هغه سړي په غوږ باندې خپل لاس کېښود او هغه يې روغ کړ. (٥٢) بیا عیسی مشرانو کاهنانو، د خدای د کور د ساتونکو آمرانو او نورو قومي مشرانو ته چې د هغه د نیولو دپاره راغلي وو، وویل: «ایا زه کوم دپاره مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یئ؟» (٥٣) زه هره ورځ ستاسو سره د خدای په کور کې وم او تاسو زما د نیولو هڅه ونه کړه. خو دا وخت چې تیاره خپره ده، نو ستاسو وخت دی.»

پطروس له عیسی څخه انکار کوي

(متي ٢٦:٥٧-٦٩، ٥٨-٧٥ او مرقوس ١٤:٥٣-٦٦، ٥٤-٧٢ او یوحنا ١٨:١٢-٢٥، ١٨-٢٧)

(٥٤) هغوی عیسی ونيوه او د لوی کاهن کور ته يې بوتله او پطروس د لپرې نه ورپسې روان ؤ.

(٥٥) هغوی د حوږلې په منځ کې اور بل کړ او گردچاپیره ورڅخه کېښناستل او پطروس هم د

هغوی سره کښېناست. (۵۶) په داسې حال کې چې هغه د اور رڼا ته ناست ؤ یوې وینځې هغه ولیده، نو په ځیر یې ورته وکتل او ویې ویل: «دا سړی هم د عیسی سره ؤ.» (۵۷) خو پطروس منکر شو او ویې ویل: «ای ښځې! زه هغه نه پېژنم.» (۵۸) لږ وروسته یو بل سړی هم هغه ته وکتل او ویې ویل: «ته هم د هغو له ډلې څخه یې.» خو پطروس وویل: «ای وروره! زه نه یم.» (۵۹) شاوخوا یو ساعت وروسته یو بل سړی تایید کړه او ویې ویل: «په دې کې هېڅ شک نشته چې دا سړی هم د عیسی سره ؤ، ځکه چې هغه هم جلیلی دی.» (۶۰) خو پطروس ځواب ورکړ: «ای وروره! زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.» هغه لا خبرې کولې چې سمدلاسه چرگ اذان وکړ. (۶۱) عیسی مخ راواړاوه او پطروس ته یې وکتل او پطروس ته د عیسی خبرې ور په یاد شوې چې هغه ته یې ویلي وو: «نن شپه به د چرگ د اذان څخه مخکې درې ځلې ووايې چې ته ما نه پېژنې.» (۶۲) پطروس دباندي ووت او په چیغو چیغو یې وژړل.

د عیسی سپکاوی او وهل

(متی ۲۶:۶۷-۶۸ او مرقوس ۱۴:۶۵)

(۶۳) کومو خلکو چې د عیسی ساتنه کوله په هغه باندي ملنډې ووهلې او ویې واهه. (۶۴) د هغه سترگې یې وتړلې او پوښتنه یې ترې وکړه: «اوس له غیبو ووايه چې ته چا ووهلې؟» (۶۵) او نورې ډېرې سپکې خبرې یې هم ورته وکړې.

عیسی د مذهبي شورا په مخکې

(متی ۲۶:۵۹-۶۶ او مرقوس ۱۴:۵۵-۶۴ او یوحنا ۱۸:۱۹-۲۴)

(۶۶) کله چې ورځ شوه نو قومي مشران، د کاهنانو مشران او د شریعت عالمان سره راټول شول او عیسی یې خپلې شورا ته راوست. (۶۷) هغوی وویل: «مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟» هغه

خواب ورکړ: «که زه تاسو ته ووايم، نو په ما به باور ونه کړئ» (٦٨) او که زه درڅخه پوښتنه وکړم، نو تاسو به خواب رانه کړئ. (٦٩) خو له دې وروسته به د انسان زوی د مطلق قادر خدای بڼې لاس ته ناست وي. (٧٠) هغوی ټولو وويل: «نو بيا ته د خدای زوی يې؟» عیسی خواب ورکړ: «تاسو خپله وايئ چې زه يم.» (٧١) هغوی وويل: «نور مونږ شاهدانو ته اړتيا نه لرو. مونږ هرڅه د هغه د خپلې خولې څخه واورېدل.»

عیسی د پيلاتوس په حضور کې

(متی: ٢٧-٢١، ١٤-١١ او مرقوس: ١٥-١٥، ٥ او یوحنا: ١٨-٢٨-٣٨)

٢٣ (١) بيا د شورا ټول غړي پاڅېدل او عیسی يې پيلاتوس ته بوتله (٢) او په هغه باندې يې په تور لگولو پيل وکړ او ويې ويل: «مونږ وليدل چې دې سړي زموږ قوم بې لارې کاوه او خلک يې امپراتور ته د ماليې ورکولو څخه منع کول او دعوه کوي چې هغه خپله مسيح يعنې پاچا دی.» (٣) پيلاتوس د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته د يهوديانو پاچا يې؟» عیسی خواب ورکړ: «ته په خپله وايي.» (٤) بيا پيلاتوس مشرانو کاښانو او حاضر و خلکو ته وويل: «زه په دې سړي کې هېڅ ډول جرم نه وينم.» (٥) خو هغوی ډېر ټينگار کاوه او ويل يې: «هغه په ټوله يهوديه کې په تعليم ورکولو سره خلک راپاروي. هغه د جليل څخه پيل وکړ او تر دې ځايه راوړسېد.»

عیسی هيروديس ته لېږل کېږي

(٦) کله چې پيلاتوس دا واورېدل، نو پوښتنه يې وکړه: «ايا دا سړی جليلي دی؟» (٧) کله چې هغه خبر شو چې عیسی د هغې سيمې څخه دی چې د هيروديس تر واکمنۍ لاندې ده، نو هغه يې هيروديس ته چې په هغه وخت کې په اورشليم کې ؤ، ولېږه. (٨) کله چې هيروديس عیسی وليده نو ډېر خوشحاله شو، ځکه چې د هغه په هکله يې ډېر څه اورېدلي وو او له ډېرې مودې راهيسې

بې غوښتل چې عیسی وويني. هغه په دې تمه ؤ چې د هغه څخه کومه معجزه وويني. (٩) نو هيروديس د عیسی څخه ډېرې پوښتنې وکړې، خو عیسی هېڅ ځواب ورنه کړ. (١٠) مشران کاهنان او د شريعت عالمان ولاړ وو او په عیسی يې سخت توروته ولگول. (١١) هيروديس او د هغه عسکرو په عیسی باندي ملنډې ووهلې او د هغه سپکاوی يې وکړ، بيا يې د پاچاهۍ چپنه ورته ورواغوستله او بېرته يې پيلاتوس ته ورولېږه. (١٢) په هماغه ورځ هيروديس او پيلاتوس يو د بل سره ملگري شول، ځکه چې له دې څخه مخکې د هغو دواړو ترمنځ دښمني وه.

عیسی ته د مرگ سزا ورکول کيږي

(متي ٢٦-٢٧:١٥ او مرقوس ١٥:٦-١٥ او يوحنا ١٨:٣٩ - ١٩:١٦)

(١٣) بيا پيلاتوس مشران کاهنان، د قوم مشران او خلک راوغوښتل (١٤) او هغوی ته يې وويل: «تاسو دا سپری ماته راوستلی دی او وايئ چې هغه خلک بې لارې کوي. خو اوس ما ستاسو په مخکې د هغه څخه پوښتنې وکړې او په هغه کې مې هغه جرم ونه موندله چې تاسو پرې تور لگولی دی. (١٥) او نه هم هيروديس په هغه کې کومه گناه وليدله، نو ځکه يې بېرته مونږ ته راولېږه. ښکاره ده چې هغه داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ لايق وي. (١٦) نو زه به هغه د يو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لاړ شي.» [(١٧) ځکه په هغه وخت کې داسې رواج ؤ چې په هر اختر کې يو بندي ازاد شي.]

(١٨) خو ټولو خلکو په يو اواز چيغې کړې: «دا سپری ووژنه! باراباس مونږ ته ازاد کړه.» (١٩) باراباس يو سپری ؤ چې په ښار کې د بغاوت او قتل په تور زندان ته اچول شوی ؤ. (٢٠) پيلاتوس چې غوښتل يې عیسی خلاص کړي يوځل بيا هغوی ته خبرې وکړې. (٢١) خو هغوی چيغې ووهلې: «په صليب باندي يې ځوړند کړه، په صليب باندي يې ځوړند کړه.» (٢٢) پيلاتوس د درېم ځل دپاره هغوی ته وويل: «ولې؟ څه جرم يې کړی دی؟ ما په هغه کې داسې کوم جرم ونه موندله»

چې د مرگ لايق وگڼل شي. نو زه به هغه د يو څو دورو وهلو وروسته پرېږدم چې لاړ شي.» (۲۳)

خو هغوی ټينگار کاوه او په لوړ اواز سره يې چيغې وهلې چې هغه بايد په صليب وځړول شي. خلکو دومره چيغې ووهلې چې په پای کې د هغوی چيغې بريالۍ شوې. (۲۴) نو پيلاتوس د هغوی د غوښتنې سره سم پرېکړه وکړه (۲۵) او باراباس يې چې د بغاوت او قتل له امله زنداني شوی ؤ، د زندان څخه خلاص کړ او عيسی يې هغوی ته په لاس ورکړ چې هرڅه وغواړي ورسره ويې کړي.

عيسی په صليب باندې مېنځ کيږي

(متي ۲۷:۳۲-۴۴ او مرقوس ۱۵:۲۱-۳۲ او يوحنا ۱۹:۱۷-۲۷)

(۲۶) کله چې عسکرو هغه په صليب باندې د ځورندولو دپاره بيولو، نو هغوی د شمعون په نامه يو سړی چې د قيروان څخه ؤ او د ښار دباندي سيمې څخه ښار ته راروان ؤ، راوښووه. هغه يې مجبور کړ چې صليب په اوږه کړي او د عيسی پسې يې يوسي. (۲۷) گڼ شمېر خلک په عيسی پسې روان وو چې په هغو کې ښځې هم وې چې ځانونه يې وهل او د هغه دپاره يې ژړا او انگولا کوله. (۲۸) عيسی هغوی ته منځ راواړاوه او ورته ويې ويل: «ای د اورشليم ښځو! زما دپاره مه ژاړئ، خو د خپلو ځانونو او خپلو اولادونو دپاره وژاړئ.» (۲۹) ځکه چې داسې ورځې راتلونکې دي چې خلک به وايي چې هغه ښځې بختورې دي چې شنې دي او هېڅکله يې ماشومان نه دي زېږولي او هېڅکله يې تې نه دی ورکړی. (۳۰) په هغه وخت کې به خلک غرونو ته وايي چې په مونږ باندې راولوېږئ او غونډيو ته به وايي چې مونږ پټ کړئ. (۳۱) ځکه که چېرې هغوی د شنې ونې سره داسې کار کوي، نو د وچې ونې سره به څه کيږي؟»

(۳۲) دوه نور مجرمان يې هم د عيسی سره روان کړي وو چې د هغه سره يوځای اعدام شي. (۳۳)

کله چې هغوی هغه ځای ته چې د سر د کويږی په نوم يادېده ورسېدل، نو عسکرو عيسی هلته په صليب باندې مېنځ کړ او هغه دوه مجرمان يې هم ورسره په صليب وځړول، يو يې د هغه ښي لاس

ته او بل يې د هغه چپ لاس ته. (٣٤) عیسی وویل: «ای پلاره! دوی وبخښه، ځکه دوی نه پوهیږي چې څه کوي.» عسکرو د عیسی په کالیو باندې پچه واچوله او په خپل منځ کې یې سره وپوښل. (٣٥) خلک د سیل دپاره هلته ولاړ وو او د یهودیانو مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: «هغه نور خلک ژغورل، که چېرې هغه په رښتیا سره د خدای غوره شوی مسیح وي، نو اوس دې خپل ځان وژغوري.» (٣٦) عسکرو هم په هغه باندې ملنډې ووهلې او هغوی د عیسی خواته ورنژدې شول او تروه شراب یې ورته ورکړل (٣٧) او ورته ویې ویل: «که چېرې ته د یهودیانو پاچا یې، نو خپل ځان دې وژغوره.» (٣٨) د هغه د سر دپاسه یوه تخته لگول شوې وه چې ورباندې لیکل شوي وو: «دا د یهودیانو پاچا دی.»

(٣٩) یو له هغو مجرمانو څخه چې هلته ځړول شوی ؤ عیسی ته پېغور ورکړ او ویې ویل: «ایا ته مسیح نه یې؟ نو بیا خپل ځان او مونږ وژغوره.» (٤٠) خو هغه بل مجرم هغه ورتپلو او ورته ویې ویل: «ایا ته له خدایه نه وپېرېږي؟ ځکه چې په تا باندې هم د هغه په شان د مرگ حکم شوی دی. (٤١) زمونږ سره انصاف شوی دی، ځکه چې مونږ ته د خپلو عملونو سزا راکول کېږي. خو دې سړي کوم غلط کار نه دی کړی.» (٤٢) بیا هغه وویل: «ای عیسی! کله چې خپلې پاچاهۍ ته ورسېږې، نو ما هم در په یاد کړه.» (٤٣) عیسی هغه ته وویل: «په یقین سره زه تاته وایم چې ته به نن زما سره په جنت فردوس کې اوسې.»

د عیسی مړینه

(متی ٢٧:٤٥-٥٦ او مرقوس ١٥:٣٣-٤١ او یوحنا ١٩:٢٨-٣٠)

(٤٤) - (٤٥) د غرمې شاوخوا دولس بجې وې چې لمر ورک شو او د ماسپښین تر درې بجو پورې په ټوله سیمه کې تیاره خپره شوه او د خدای د کور پرده په منځ کې دوه ټوټې شوه. (٤٦) عیسی په لوړ اواز چیغه ووهله او ویې ویل: «ای پلاره! زه خپل روح تاته سپارم.» دا یې وویل او ساه یې

ورکړه. (٤٧) کله چې رومي منصبدار دا هرڅه وليدل، نو د خدای ثنا يې وويله او ويې ويل: «بې له شکه چې دا سړی بې گناه ؤ.» (٤٨) هغه خلک چې دې نندارې ته راټول شوي وو، کله يې چې دا پېښه وليدله، نو له غمه يې خپل ځانونه وهل او بېرته خپلو کورونو ته لاړل. (٤٩) د عيسی ټول اشنايان او هغه ښځې چې د جليل څخه هغه پسې راغلې وې په لېرې فاصله کې ولاړې وې او دا هرڅه يې ليدل.

د عيسی ښځېدل

(متي ٥٧:٢٧-٦١ او مرقوس ١٥:٤٢-١٥:٤٧ او يوحنا ١٩:٣٨-٤٢)

(٥٠) هلته د يوسف په نوم يو سړی ؤ چې په يهوديه کې د رامه د ښار څخه ؤ او د يهوديانو د شورا غړی ؤ. هغه يو ښک او عادل سړی ؤ. (٥١) خو د هغوی د دې پرېکړې او دې کار سره جوړ نه ؤ او د خدای د پاچاهۍ په انتظار ؤ. (٥٢) هغه پيلاتوس ته ورغی او د عيسی مړی يې ترې وغوښت. (٥٣) بيا هغه د صليب څخه مړی راښکته کړ او د کتان په کفن کې يې تاو کړ او په گټ کې کيندل شوي قبر کې يې کېښود چې د دې نه مخکې په کې څوک نه ؤ ښخ شوی. (٥٤) دا د جمعې ورځ وه، يعنې سبت ته د تيارې نيولو ورځ وه او د سبت ورځ پيل کېدله.

(٥٥) کومې ښځې چې د جليل څخه د عيسی سره راغلې وې يوسف پسې روانې وې. هغوی قبر وليده چې د عيسی مړی په کې څنگه ايښودل شوی ؤ. (٥٦) بيا هغوی بېرته د اورشليم ښار ته لاړې او د مړي دپاره يې خوشبويه مسالې او عطر تيار کړل او د شريعت د حکم له مخې يې د سبت په ورځ ارام وکړ.

د عيسی بيا راژوندي کېدل

د يکشنبې په ورځ سهار وختي بنځو هغه تيار کړي خوشبويه تېل د ځان سره
واخيستل او قبر ته لاړې. (۱) هغوی وليدل چې تېره د قبر د خولې نه رغړول شوې وه. (۲) کله
چې دننه ورغلې، نو د عیسی مسیح مړی يې هلته پيدا نه کړ. (۳) هغوی لا حيرانې ولاړې وې
چې ناڅاپه دوه سړي چې ځلېدونکي کالي يې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل. (۴)
بنځې ووپرېدلې او هغوی خپل سرونه بڼکته ونيول، نو هغو سړيو ورته وويل: «تاسو ولې ژوندي په
مړو کې لټوئ؟» (۵) هغه دلته نشته، هغه راژوندي شوی دی. څه چې هغه درته په جليل کې ويلي
وو، هغه در په ياد کړئ (۶) چې د انسان زوی بايد گناهکارانو ته په لاس ورکړل شي، په صليب
به وځړول شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندي شي. (۷) بيا هغو بنځو ته د عیسی خبرې ور په
ياد شوې. (۸) کله چې هغوی بېرته د قبر څخه راغلې، نو يوولس رسولان او نور ټول يې د دې
پېښې څخه خبر کړل. (۹) دا بنځې مريم مجدليه، یونا او د يعقوب مور مريم وې او نورو بنځو هم
چې د هغوی سره وې، رسولانو ته دا خبرې وکړې. (۱۰) خو د هغوی خبرې رسولانو ته بې معنی
ښکاره شوې او په هغوی يې باور ونه کړ. (۱۱) خو پطروس پاڅېده او د قبر خواته يې منډه کړه.
کله چې ورټیټ شو او دننه يې وکتل، نو له کفن پرته يې نور هېڅ هم ونه ليدل. نو په دې شوې
پېښې حيران شو او خپل کور ته لاړ.

د عماوس په لاره کې د عیسی ليدل

(مرقوس ۱۶:۱۲-۱۳)

(۱۴) په هماغه ورځ د عیسی د پيروانو څخه دوه تنه د عماوس په نوم يو کلي ته چې د اورشلیم
څخه يوولس کيلومتره لېرې دی روان وو. (۱۵) هغوی له يو بل سره د دې ټولو پېښو په هکله
خبرې کولې. (۱۶) هغوی لا يو د بل سره خبرې او بحث کاوه چې خپله عیسی راغی او د هغوی

سره یوځای شو. (۱۶) دوی عیسی ولیده، خو د هغوی سترگې داسې شوې لکه چې وتړل شي او هغه یې ونه پېژانده. (۱۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو په لاره کې د څه شي په هکله یو د بل سره بحث کاوه؟» هغوی ودرېدل او غمجن ښکاره کېدل. (۱۸) په دوی کې یو تن چې کلیویاس نومېده د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ایا ته په اورشلیم کې یوازېنی مسافر یې چې له دې څخه خبر نه یې چې په تېرو څو ورځو کې هلته څه پېښ شوي دي؟» (۱۹) عیسی پوښتنه وکړه: «څه شوي دي؟» هغوی ځواب ورکړ: «دا هغه څه دي چې د ناصري عیسی سره وشول. هغه د خدای او ټولو خلکو په حضور کې په وینا او عمل کې یو زورور پیغمبر ؤ. (۲۰) خو زمونږ مشرانو کاهنانو او واکمنانو هغه پیلاتوس ته وسپاره چې د مرگ سزا ورکړل شي او هغه یې په صلیب ځوړند کړ. (۲۱) مونږ هیله درلودله چې همدا سړی به اسراییلو ته خلاصون ورکوي، خو نن درېمه ورځ ده چې دا کار شوی دی. (۲۲) برسېره پردې، زمونږ د ډلې څو ښځو مونږ حیران کړو. هغوی نن سهار وختي د هغه قبر ته تللي وې، (۲۳) خو د هغه مړی یې پیدا نه کړ. هغوی بېرته راغلي او ویل یې چې په رویا کې یې فرښتې ولیدلې چې دوی ته یې وویل چې هغه ژوندی دی. (۲۴) بیا زمونږ یو څو کسان قبر ته لاړل او څه چې هغو ښځو ویلي وو هغه یې ولیدل، خو عیسی یې ونه لیده.»

(۲۵) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو څومره ناپوهه یئ او د پیغمبرانو د ویناوو په منلو کې زړه نازړه یئ. (۲۶) ایا دا ضروري نه وه چې مسیح دا کړاونه وويني او بیا دې خپل جلال ته ورسېږي؟» (۲۷) بیا عیسی د موسی د تورات څخه نیولې د ټولو پیغمبرانو تر لیکنو پورې چې د خدای په کلام کې خپله د هغه په هکله لیکل شوي وو، هغوی ته بیان کړل.

(۲۸) کله چې دوی د عماوس کلي ته ورنژدې شول، نو عیسی داسې وښودل چې گوندې هغه نور هم مخکې ځي. (۲۹) خو هغوی ټینګار وکړ او ویې ویل: «زمونږ سره پاتې شه، ځکه چې ورځ په تېرېدلو ده او ماښام نژدې دی.» نو عیسی کور ته ننوت چې د هغوی سره پاتې شي. (۳۰) کله چې عیسی د هغوی سره دسترخوان ته کښېناست نو ډوډی یې راواخیستله، شکر یې پرې وویست، ماته

يې كړه او هغوی ته يې ورکړه. (٣١) ناخاپه د هغوی سترگې وغړېدلې او عیسی يې وپېژانده، خو هغه د هغوی د نظر څخه پناه شو. (٣٢) هغوی یو بل ته وویل: «کله چې په لاره کې هغه زموږ سره خبرې کولې او د خدای د کلام لیکنې يې راته بیانولې، ایا زموږ زړونه په جوش رانغلل؟»

(٣٣) هغوی سمدلاسه راپاڅېدل او بېرته اورشلیم ته لاړل. هلته يې ولیدل چې یوولس رسولان او نور خلک سره راټول شوي وو (٣٤) او ویل يې چې عیسی په رښتیا راژوندی شوی او شمعون ته ښکاره شوی دی. (٣٥) نو په لاره کې چې څه شوي وو هغو دواړو شاگردانو هغوی ته بیان کړل او ورته وېي ویل چې څنگه يې عیسی د ډوډۍ ماتولو په وخت کې وپېژانده.

عیسی خپلو شاگردانو ته ځان ښکاره کوي

(متی ٢٨:١٦-٢٠ او مرقوس ١٤:١٦-١٨ او یوحنا ١٩:٢٠-٢٣ او د رسولانو عملونه ١:٦-٨)

(٣٦) هغوی لا د دې پېښو په هکله خبرې کولې چې ناخاپه عیسی د هغوی په منځ کې ودرېده او هغوی ته يې وویل: «په تاسو دې سلامتي وي.» (٣٧) هغوی ټکان وخور او سخت ووېرېدل، ځکه گومان يې کاوه چې د مړي ارواح ویني. (٣٨) خو عیسی هغوی ته وویل: «ولې دومره وارخطا یی؟ ستاسو په زړونو کې ولې داسې شکونه پیدا کېږي؟» (٣٩) زما لاسونو او پښو ته وگورئ او وگورئ چې دا زه خپله یم. په ما لاس کېږدئ نو بیا به پوه شئ، ځکه چې ارواح غوښه او هډوکي نه لري او لکه څنگه چې تاسو يې وینئ، زه يې لرم.» (٤٠) کله چې هغه دا وویل، نو خپل لاسونه او پښې يې هغوی ته وښودلې. (٤١) هغوی د ډېرې خوشحالی او حیرانتیا له امله نه شو کولای چې بیا هم په دې باور وکړي، نو عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا ستاسو سره دلته د خوړلو دپاره څه شته؟» (٤٢) هغوی ورته یوه ټوټه کباب شوی ماهي ورکړ، (٤٣) نو هغه يې واخیست او د هغوی په مخکې يې وخور.

٤٤) بيا عيسی هغوی ته وويل: «دا زما هغه خبرې دي چې كله زه ستاسو سره وم او تاسو ته به مې ويل چې هغه څه چې د موسى په تورات، د پيغمبرانو په ليكنو او د زبور په كتاب كې زما په هكله ليكل شوي دي، بايد رښتيا شي.» ٤٥) بيا يې د هغوی ذهنونه روښانه كړل، ترڅو د خدای په كلام پوه شي ٤٦) او هغوی ته يې وويل: «همدارنگه ليكل شوي دي چې مسيح بايد كړاونه وويني او مړ شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندى شي، ٤٧) او د هغه په نوم به ټولو قومونو ته دا پيغام ورسول شي چې توبه وباسي او خدای به يې گناهونه وبخښي او پيل به يې له اورشليم څخه وي. ٤٨) تاسو د دې ټولو شيانو شاهدان يئ. ٤٩) او گورئ، هغه څه چې زما پلار يې وعده كړې ده، درلېرم. خو بايد تر هغې پورې په دې ښار كې پاتې شئ، ترڅو په تاسو باندې اسماني قوت نازل شي.»

اسمان ته د عيسی ختل

(مرقوس ١٦:١٩-٢٠ او د رسولانو عملونه ١:٩-١١)

٥٠) بيا عيسی هغوی د ښار څخه د باندې تر بيت عنيا پورې بوتلل، خپل لاسونه يې پورته كړل او هغوی ته يې برکت وركړ ٥١) او په داسې حال كې چې هغوی ته يې برکت وركاوه د هغوی څخه پيل شو او اسمان ته پورته يووړل شو. ٥٢) هغوی ورته سجده وكړه او په ډېرې خوشحالی سره بېرته اورشليم ته راستانه شول. ٥٣) هغوی خپل ټول وخت د خدای په كور كې خدای ته په ثنا ويلو تېر كړ.